

A photograph of a snowy forest. The ground is covered in a layer of snow, and the trees are mostly bare, with some brown leaves still clinging to the branches. The lighting is soft, suggesting an overcast day. The overall mood is quiet and wintry.

ΚΟΝΙΤΣΑ

125. Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2005

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ - ΤΕΥΧΟΣ 125 - EURO 2

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

	Σελ.
Αγρότες στον κάμπο, Ι. Λυμπερόπουλου	393
Οι τελευταίες στιγμές του Σωκράτη, Ν. Ρεμπέλη	399
Το Παζαρόπουλο κατά το 1893-1894, Χ. Γκούτου	403
Από τα Κονιτσιώτικα, Χ. Ρεμπέλη	406
Τα βουνά Τραπεζίτσα-Ροϊδοβούνι, Δημ. Μπόγδου	407
Πίνακας μαθητών Γ. Κόνιτσας, Ελ. Βλέτσα	412
Ο Γιωργάκας, Ι. Λυμπερόπουλου	413
Ο Κάπος, Ι. Παπαϊωάννου	425
Εντυπώσεις ενός ξενιτεμένου, Δ. Δημητρούλη	427
Από τον κ. Νούτση	434
Αρκαδία, Ειρ. Κίτσου	435
Εκδήλωση Ένωσης Κονιτσιωτών, Ο. Χούψια	438
"Φωνή εν Ραμά", Ν. Ρεμπέλη	439
Δελτίο τύπου. Ηπ. Εστίας	441
Γραφείο τύπου, Τύμφης	444
Εριφίλειο Έπαθλο	445
Ένα ταξίδι στην Αλβανία, Σπ. Ξυνού	447
Επιστολή Εξωρ. Συλλόγου	451
Κληροδότημα Ηρ. Παπαχρηστίδη, Ι. Μαλάμη	452
Σχετικά με το Οικοτροφείο "ΝΟΣΤΟΣ"	453
Οικοτροφείο "ΝΟΣΤΟΣ", Άννας Ρεμπέλη	455
Όχι καμπάνες, Θ. Κυρτζόγλου	456
Σχόλια, Η. Ανδρέου, Σ.Τ.	458
Ειδήσεις - Κοινωνικά	460
Στη μνήμη Επ. Παπαχρήστου, Δ. Ζιακόπουλου	464
Μνημόσυνο, Π. Κίτσιου	466
Γ. Ταπεινόπουλος, Η. Ανδρέου	468

Φωτ. εξωφ. Π. Τσιγκούλη
Γεφύρι Μόλιστας - Δίπλα στο Χάνι Βέργου

Εκδίδεται από Συντακτική
Επιτροπή

Ανδρέου Ηλία
Ζώτος Θεόφιλος
Τουφίδης Σωτήρης
Τσιάγκης Ίκαρος

Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο:
Σωτ. Τουφίδης

Κόνιτσα 44.100
Τηλ. 26550 22464-22212
Fax: 26550 22464

**Γραφικές
Εκδίδει
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ**
ΓΑΡΡΙΒΑΔΗ 10, 45221 ΣΙΑΝΝΙΝΑ - ΤΗΛ. 26510 77358

Ετήσια συνδρομή: Εσωτερικού 8 €

Εξωτερικού, 30 €

Αλληλογραφία - Συνδρομές - Εμβάσματα
στον υπεύθυνο του περιδικού Σ. Τουφίδη
ή στο Βιβλιοπωλείο "ΕΛΕΓΕΙΟ" Θ. Ζώτου, Κόνιτσα

ΑΓΡΟΤΕΣ ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
(ΓΙΑ ΤΟ ΖΩΝΤΑΝΕΜΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ)

Προπολεμικά, και πρίν εγκατασταθούν οι πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία στην Κόνιτσα, και αναλάβουν αυτοί τον Κάμπο, ο αγρότης δεν ήταν επάγγελμα. Ήταν κατάντια. Δεν είχες δουλειά. Σε είχαν διώξει από την προηγούμενη. Τέλειωνες το στρατιωτικό σου και έψαχνες για κάτι. Άραζες από τα χαράματα στο καφενείο και είχες κατανήσει βάρος της γηςπήγαινες στο κάμπο να βοηθήσεις τους δικούς σου, αν είχαν χωράφια κι αν τα χωράφια είχαν δουλειές. Έπρεπε με κάτι ν' ασχοληθείς; Κατάληγες να γίνεις αγρότης.

Λένε ότι από τους απόφοιτους της Αναγνωστοπούλειου Γεωργικής Σχολής ούτε και το ένα τοις εκατό δεν γίνονταν αγρότες κατ' επάγγελμα. Τους συναντούσες ύστερα από καιρό γκαρσόνια σε καφενεία η εστιατόρια. Καμαρότους σε ξενοδοχεία η πλοία. Μπακάληδες σε χωριά. Μπακαλόγατους στις πολιτείες, κι ένα σωρό άλλα επαγγέλματα. Αγρότης... κανένας.

Και αυτό ήταν αποτέλεσμα του γεγονότος ότι τα προϊόντα της γης δεν είχαν απόδοση και δεν είχαν τιμή. Και επί πλέον εξαρτιόνταν πάντοτε από τα κέφια του καιρού. Η κουβέντα μου αφορά βέβαια, μόνο την Κόνιτσα και τον κάμπο της. Δεν αναφέρεται στην άλλη Ελλάδα, και μάλιστα εκεί που ο κόσμος είχε σταφίδα, είχε ελιές, είχε σύκα που γίνονταν τσοπέλες, είχε μαστιχόδεντρα, είχε πορτοκάλια, λεμόνια, ροδάκινα, μήλα και άλλα δέντρα που είχαν τα προϊόντα τους τράβηξη. Δεν αναφέρεται σε κάμπους που ήταν κοντά στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη κλπ. Δεν αναφέρεται σε γεωργοποιμένες που κοντά στα χωράφια και τ' αμπέλια είχαν πρόβατα, γίδια, γελάδες κι έπνιζαν τυρί, κατσαβάλι, κασσέρι και τέτοια.

Το ογδόντα τοις εκατό των κάτω Κονιτσιωτών ήταν αγρότες από την εποχή της Τουρκοκρατίας. Η ανταλλαγή των πληθυσμών τη δεκαετία του είκοσι, πήρε αγροτικές Κονιτσιώτικες μουσουλμανικές οικογένειες, (καμμιά απ' αυτές δεν είχε τούρκικη καταγωγή, αλλά και δε μιλούσε παρά μόνο ελληνικά, γιατί ήταν εξισλαμισθέντες έλληνες) κι έφερε πρόσφυγες, αγρότες από τα Φάρασα και το Μιστί - Κονακλί της μακρινής Καππαδοκίας. Έτσι η κοινωνική δομή δεν άλλαξε στη Κάτω Κόνιτσα.

Μόνο που για τους Μικρασιάτες πρόσφυγες η γεωργία ήταν η μόνη διέξοδος επιβίωσής τους σαν κύριο επάγγελμα. Είναι αλήθεια ότι και στον τόπο

προέλευσής τους η γεωργία με κάποιες άλλες συμπληρωματικές απασχολήσεις, εξασφάλιζαν τον βιοπορισμό τους. Από τις συμπληρωματικές αυτές απασχολήσεις η κυριότερη ήταν να είναι και παπλωματάδες (περιφερόμενοι στις άλλες επαρχίες της Καππαδοκίας)

Αυτό έδειχνε ότι οι άνθρωποι δεν κάθονταν με σταυρωμένα χέρια όταν η μια δουλειά δεν επαρκούσε για την επιβίωση τους.

Στην Κόνιτσα το επάγγελμα του παπλωματά δε φτόρισε. Και οι πρόσφυγες αναγκάστηκαν στην πρώτη φάση της εγκατάστασής τους να περιοριστούν στη γεωργία, αλλά να δουλέψουν σαν αγρότες επαγγελματίες, με πείσμα, αποφασισμένοι αν όχι οι ίδιοι, τουλάχιστον τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους να "βγούνε από τη λάσπη". Και δεν είδαν το πράμα σαν τους ντόπιους που θεωρούσαν ότι "η μαύρη μοίρα τους τους έρριξε σ' αυτή τη λάσπη και το χάλι".

Και το πρώτο πλάνο των προσφύγων ασφαλώς πέτυχε και με το παραπάνω. Τα παιδιά πήραν το δρόμο τους. Και κατάχτησαν τον τόπο. Τώρα πια δεν ακούς μόνο Κονιτσιώτικα ονόματα να τελειώνουν το λύκειο. Να πετυχαίνουν στις ανώτατες σχολές. Τώρα θα μπορούσα να πω ότι κυριαρχούν Προσφυγικά επίθετα.

Το πλάνο των προσφύγων αυτό, που πέτυχε και "είχε πολύ μεγάλη απόδοση τις πρώτες δεκαετίες", κάπου, έμπλεξε, δίστασε, απαγοιτεύτηκε και μισοεγκαταλείφτηκε. Μισοσταμάτησε για τους περισσότερους.

Και μάλιστα σταμάτησε την ώρα που γενικά στην Ελλάδα η Γεωργία έπαιρνε τη μεγάλη στροφή προς το καλύτερο.

Έτσι σήμερα Αγροτικές οικογένειες, (και εννοούμε μ' αυτό εκείνες "που αποζούνε άμεσα από τη γεωργία με κάποιες συμπληρωματικές - δευτερεύουσες παραγωγικές δραστηριότητες") τώρα δεν έμειναν παρά ελάχιστες, που μετριούνται στα δάχτυλα των δυο χεριών..

Υπάρχουν βέβαια κάποιοι πρώην αγρότες που "εκμεταλλεύτηκαν ευκαιρίες και πήραν θεριζοαλωνιστικές μηχανές και άλλα σύγχρονα εργαλεία "ΕΝΑ ΕΙΔΟΣ ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ με τα οποία αντικατέστησαν σχεδόν όλους τους αποτραβηχθέντες γεωργούς. Οι επιχειρηματίες αυτοί δεν είναι πιά ΑΓΡΟΤΕΣ αλλά είναι ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΙ. Παίρνουν την πρώτη ύλη απευθείας από τη γή και τη μεταποιούν σε έτοιμο προϊόν. Μεσολαβεί δηλαδή πολύπλοκη και τεράστια μηχανή και όχι απλό εργαλείο. Παραγωγή, που ανήκει στο Δευτερογενή τομέα.

Το φαινόμενο αυτό καθιέρωσε στο μεγαλύτερο μέρος του Κάμπου της Κόνιτσας την ΕΚΤΑΤΙΚΗ- μικρής απόδοσης καλλιέργεια. (Καλαμπόκια, τριφύλλια κλπ).

Διευκόλυνε βεβαίως αυτός ο τρόπος εκμετάλλευσης τους ιδιοκτήτες κάποιων χωραφιών που δεν κάθονται στην Κόνιτσα και εκμίσθωσαν με νοίκι ΕΛΑΧΙΣΤΟ το χωράφι τους, διεύρυνε όμως και την τάξη των ανθρώπων που δεν θέλουν να δουλέψουν προτιμώντας το ΤΑΒΛΙ ΣΤΑ ΚΑΦΕΝΕΙΑ. Και επί πλέον ΕΚΜΗΔΕΝΙΣΕ "ότι καλό θα μπορούσε να προσφέρει ο με τόση λαχτάρα αναμενόμενος και πραγματοποιηθείς ΑΝΑΔΑΣΜΟΣ του Κάμπου από τη μια μεριά (που ΠΡΟΩΘΟΥΣΕ την συνένωση των κτημάτων κάθε ιδιοκτητή για να γίνεται εφικτή η σωστή, ορθολογική, ατομική, μικρή, εκμετάλλευση προς την κατεύθυνση της ΕΝΤΑΤΙΚΗΣ καλλιέργειας) και σχεδόν ΠΕΡΙΟΡΙΣΕ ΣΤΟ ΕΛΑΧΙΣΤΟ την απόδοση του τεράστιου ποτιστικού τεχνικού έργου του κάμπου, που στοίχισε εκατομμύρια δραχμές.

Είναι κρίμα, (μου έλεγε ένας ειδικός ανώτατος υπάλληλος του Υπουργείου Γεωργίας) να ΧΑΡΑΜΙΖΕΤΑΙ έτσι ο κάμπος της Κόνιτσας, (από τους ΚΑΛΥΤΕΡΟΥΣ κάμπους της Ελλάδας) που ΕΧΕΙ όλες τις προϋποθέσεις της ΑΕΙΦΟΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (αναδασμός, ποτιστικό σύστημα, πλούσιο χώμα, στράγγισμα, προφύλαξη από τους παγετώνες το χειμώνα κλπ.).

Θα περίμενε κανένας αναδιάρθρωση προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης μικρών αποδοτικών γεωργικών οικογενειακών μονάδων, για την παραγωγή σύγχρονων ανταγωνιστικών προϊόντων εντατικής καλλιέργειας, βιολογικής κατεύθυνσης. κ.λ.π.

Όλοι ξέρουμε ότι για τη λύση του προβλήματος "επιβίωσης της Κόνιτσας" και της περιοχής της, ιδιαίτερα το ξαναζωντάνεμα του κάμπου, παίζουν ΑΡΝΗΤΙΚΟ ΡΟΛΟ εκτός των άλλων και οι προκαταλήψεις, οι καταπιεστικές δυνάμεις των Κοινωνικών στερεοτύπων, (" Δεν γίνεται τίποτα". "...Η γεωργία είναι χαμένη υπόθεση από χέρι" κλπ) που τις περισσότερες φορές καλύπτουν συντηρητικότητα, ατολμία, οκνηρία, φυγοπονία και παρασιτισμό.

Χωρίς να παραγνωρίζω την αποκαρδιωτική μνήμη των παλιότερων εποχών του Κάμπου, και τη ΔΥΝΑΜΗ που έχει αυτό το ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟ. Έκανα μια πρόχειρη έρευνα και διαπίστωσα ότι σε πολλά μέρη της Ελλάδας, υπάρχουν και ΕΥΔΟΚΙΜΟΥΝ μικρές οικογενειακές γεωργικές ή και μικτές γεωργοποιμενικές μονάδες, που ΠΕΤΥΧΑΝ 100% το ΟΠΤΙΜΟΥΜ της οικονομικής ΑΠΟΔΟΣΗΣ γιατί δούλεψαν με σύστημα, πήραν καλές συμβουλές ειδικών, έ-

καναν ΠΕΤΥΧΗΜΕΝΗ ΕΠΙΛΟΓΗ προϊόντων για παραγωγή, δανειοδοτήσεων, ευκαιριών της Ευρ. Ένωσης, και ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων και προγραμμάτων. Αντιμετώπισαν τα προβλήματά τους με σωστό προγραμματισμό. Συνδέθηκαν με οργανισμούς διακίνησης και εμπορίου γεωργικών προϊόντων κλπ.

Ενδεικτικά αναφέρω μερικές από τις πολυάριθμες αυτές μικρές αποδοτικές ατομικές καλλιέργειες, που επιδοτούνται κι από την Ε.Ε... Αμπελουργίες (που συνδυάζονται με οινοποιία), Μετσόβου, Χατζημικάλη κλπ Καλλιέργεια ΚΡΟΚΟΥ (σαφράν). Μικρές μονάδες καλλιέργειας ΣΠΑΡΑΓΓΙΩΝ, ΦΡΑΜΠΟΥΑΖ, ΦΡΑΓΓΟΣΤΑΦΥΛΛΩΝ, ΣΙΚΟΡΕ-ΑΝΤΙΒ, ΚΟΡΚΑΡΙΟΥ, ΠΟΡΤΟΚΑΛΛΙΩΝ, ΛΕΜΟΝΙΩΝ, ΠΕΡΓΚΑΜΟΤΟ, ΡΟΔΑΚΙΝΩΝ, κλπ και όλα αυτά σε συνδυασμό με ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ (χυμών, πολτών, γλυκών, κομποστών, μαρμελάδων κλπ, όπως αυτό που ετοιμάζει, αλλά βρίσκει απίθανα εμπόδια δίπλα στο Σαραντάπορο, κάτω απή Μόλιστα η Εταιρία ΚΟΝΖΑΚ) ΜΟΝΑΔΕΣ παραγωγής ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ, ΑΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΦΥΤΩΝ, ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ Διακοσμητικών.

Σημειώνω εδώ ότι ένα καλό παράδειγμα προς μίμηση είναι η μονάδα του Ε. Ευαγγελίδη στον Κάμπο της Κόνιτσας, καθώς και η επιχείρηση Η. Παπαγεωργίου για παραγωγή βιολογικών προϊόντων στο Μπουραζάνι.

Ξέρω πως η συγκρότηση ακόμα και μιας τέτοιας μονάδας θέλει χρόνο, θέλει κεφάλαιο, θέλει γής, θέλει ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ κλπ Και πρώτα απόλα θέλει τη ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ της ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ και κάποιων ειδικευμένων ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ.

Είναι αλήθεια ότι σ' όλα αυτά ο ρόλος της Αυτοδιοίκησης (όπως σιγά-σιγά επεκτείνει τις δραστηριότητές της) είναι βασικός. Οφείλει να μπει ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ και να αναλάβει με πάθος ΥΠΑΡΞΙΑΚΟ για την Κόνιτσα, τη στροφή της νοοτροπίας των Κονιτσωτών προς εκμετάλλευση του ΕΛΝΤΟΡΑΤΟ που έχει μπροστά της, τον Κάμπο της και ο οποίος είναι η υπ' αριθ ΕΝΑ ΑΕΙΦΟΡΟΣ ΠΗΓΗ μεγάλου πλούτου και ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ για την περιοχή μας, γιατί ούτε στον αιώνα τον άπαντα (και κάτω από τις χειρότερες οικονομικές κρίσεις) δε θα σταματήσει να ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ Ουσιαστική βοήθεια επιβίωσης στην ΚΟΙΝΩΝΙΑ της. Είναι το μόνο μόνιμο και σταθερό στοιχείο παραγωγής πλούτου.

Απ' αυτόν τον ΚΑΜΠΟ θα ξεκινήσει το ΖΩΝΤΑΝΕΜΑ της περιοχής μας. Εκεί θα στηριχτεί και η ανάπτυξη όλων των εναλλακτικών μορφών αγροτοτου-

ρισμού (που μιλήσαμε σε προηγούμενο άρθρο, και που είναι η νέα οικονομική προοπτική. Στο τελευταίο Διεθνές Συνέδριο Τουρισμού της Θεσσαλονίκης προέκυψε ότι 5% των κατοίκων της Ευρώπης επιλέγουν τον εναλλακτικό Τουρισμό). Εκεί θα στηριχτούν κι όλες οι ελπίδες για το ζωντάνεμα της "πνέουσας τα λούισθια" επαρχίας μας.

Είναι μια ευκαιρία τώρα, να δούμε όλα τα παραπάνω μέσα στη ΝΕΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ που βάζει η ΕΕ, για τη δημιουργία ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ για την ανάπτυξη του Αγροτικού Τομέα. (Να γίνει βιώσιμος και ανταγωνιστικός). Τώρα θ' ΑΞΙΟΛΟΓΗΘΕΙ η εν γένει οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική κατάσταση κάθε μιας περιοχής, το ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΤΗΣ, η στρατηγική που θα πρέπει να επιλεγεί, οι προτεραιότητες κατά άξονα ανάπτυξης, τα μέσα που θα χρησιμοποιηθούν για την επίτευξη των στόχων. ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ. Έτσι θα πρέπει να καταρτισθούν προγράμματα επταετούς διάρκειας. Και επί τέλους θα αποκτήσει ο τόπος σαφείς αναπτυξιακές στρατηγικές και για τη ΓΕΩΡΓΙΑ πάντοτε σε συνεργασία με τις περιφερειακές και τοπικές αρχές.

Σ' αυτό το καινούριο πρόγραμμα μεγάλη σημασία έχει η ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ Δυναμικού, στον αγροτικό χώρο, με κύρια επιδίωξη τη διεύρυνση των δραστηριοτήτων ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ, ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ και ΔΙΑΔΟΣΗΣ των γνώσεων (Νέες τεχνολογίες πληροφορικής, ποιότητας προϊόντων, αποτελέσματα επιστημονικών ερευνών και αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων. Και επί πλέον ΜΟΝΙΜΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ πχ. ποια θα είναι η νέα ΚΑΠ από 1,1,2006, ποιες καλλιέργειες δηλαδή, πρέπει να υποκαταστήσουν εκείνες που οδηγούνται σταδιακά σε συρρίκνωση κλπ.).

Αλλά μια και μιλάμε για τον Κάμπο της Κόνιτσας, θα επαναφέρω στη μνήμη όλων μια παλιά άποψη για ένα σοβαρότατο θέμα που συνδέεται με τα θέματα του Κάμπου και είναι αποκλειστική δουλειά της Αυτοδιοίκησης. Η ΠΟΤΑΜΙΑ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΥ. Η τεράστια περιοχή (Το ένα τρίτο της όλης έκτασης του Κάμπου, αχρηστεύθηκε με αμμότοπο και ποταμιά του Αώου) Χιλιάδες στρέμματα αφηρέθηκαν από την καλλιεργήσιμη περιοχή και δυστυχώς σε σημείο μη αναστρέψιμο. Η Όλη κατάσταση προκαλεί φρίκη. Είναι τελείως απαράδεκτη για χώρα της Ενωμένης Ευρώπης.

Η ΑΠΟΣΒΕΣΗ του ποταμού στην περιοχή του Κάμπου, με τη δημιουργία καναλιού ως το σημείο που ο Αώος συναντάει τον Βοϊδομάτη είναι το πρώτο βήμα.

Και το δεύτερο η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ της υπόλοιπης ποταμιάς. Οι ειδικοί θα μας πουν ποια κομμάτια θα μπου ξανά στην Καλλιέργεια, ποια στην δε-ντροφύτευση. Και πάνω σ' αυτό το μεγάλο κομμάτι που θα μείνει, ένας ΤΕ-ΡΑΣΤΙΟΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΤΗΡΑΣ ΝΕΡΟΥ, (τεχνητή λίμνη) θ'αλλάξει όχι μόνο το μικροκλίμα και την παραγωγικότητα του κάμπου, αλλά την ψυχή και την ζωή όλης της κοινωνίας της περιοχής. (Μια μελέτη ειδικών θα φώτιζε την έκταση όλων των πλεονεκτημάτων που θάδινε αυτή η αλλαγή).

Είπα παραπάνω ότι η συμμετοχή της Αυτοδιοίκησης σ'όλο το θέμα που είναι αντικείμενο του άρθρου μου είναι κεφαλαιώδης.

Με τις καινούριες Δημοτικές εκλογές του 2006, η αξίωση των πολιτών του Δήμου πρέπει να είναι ξεκάθαρη. Ο Δήμαρχος μας πρέπει να έχει ΟΡΑΜΑ γύρω από το μέλλον της περιοχής μας. Η έγνοια για τη σωστή αξιοποίηση του Κάμπου μας έρχεται πρώτη. Είναι ντροπή να αφήνεται μια τέτοια πηγή πλούτου (κανονικό Ελντοράτο) στην τύχη της και τα νέα παιδιά της Κόνιτσας να ονειρεύονται με ποιο τρόπο θα απομακρυνθούν απ' αυτή (αυτό είναι η μόνιμη -ΕΝΔΗΜΟΥΣΑ ΑΡΡΩΣΤΙΑ των Νέων της περιοχής, Η ΜΟΝΙΜΗ Α-ΠΕΙΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗΣ της). Πώς θα πετύχουν μια Δημόσια θέση. Πώς θα μπουνε στη Σχολή Χωροφυλακής, στη Σχολή Ευελπίδων, στους Συνοροφύ-λακες, στους Πυροσβέστες για να εξασφαλίσουν το "μήνας μπαίνει, μήνας βγαίνει". Θα πρέπει να διαμορφωθούν συνθήκες που οι Νέοι άνθρωποι θα μαθαίνουν με άνεση σε Διαλέξεις, με επισκέψεις σε κρίσιμους τόπους, με μαθήματα αναλυτικά και σε βάθος, ποιες δυνατότητες τους δίνει η εκμετάλ-λευση του Κάμπου. Τι προσφέρει η Ευρωπαϊκή Ένωση. (Χρηματοδοτικά προγράμματα, Σχεδιασμούς,Επιμόρφωση κλπ) Τι μπορεί να κάνει η ΑΝΑ-ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ της γεωργίας. Και γενικά να φτάσει και στη μακρινή και αγνοημένη Κόνιτσα η ξένη επιτυχημένη σύγχρονη εμπειρία, που θα αλλάξει νοοτροπίες, Στόχους ζωής, με τελικό αποτέλεσμα το βιωτικό αλλά κυρίως πολιτιστικό επίπεδο της Κοινωνίας μας.

Στα άλλα μέρη (της πληθυσμιακής κλίμακας που έχει η Κόνιτσα, βλ. Μέ-τσοβο) όπου έχουν αξιοποιήσει τις παραγωγικές δυνατότητες που τους δίνει ο περιβάλλον χώρος, ούτε ένας νέος στους δέκα δεν σκέφτεται να εγκατα-λείψει τον τόπο του για να εξασφαλίσει μακριά απ' αυτόν το "μήνας μπαίνει, μήνας βγαίνει".

Οι τελευταίες στιγμές του Σωκράτη στη φυλακή

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΝΙΚ. Χ. ΡΕΜΠΕΛΗΣ, ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ, ΠΡΩΗΝ ΛΥΚΕΙΑΡΧΗΣ

Ο Πλατωνικός διάλογος “Φαίδων ή περί ψυχής” είναι πλούσιος σε υψηλές φιλοσοφικές σκέψεις και αποτελεί ένα λαμπρό δημιούργημα της πλατωνικής μεγαλοφυΐας και φιλοσοφίας, κεντρική ιδέα του οποίου είναι το πρόβλημα της αθανασίας της ψυχής.

Ο Σωκράτης, ο μεγάλος αυτός Διδάσκαλος και θεμελιωτής της ηθικής, βρίσκεται στη φυλακή, ύστερα από τη θανατική καταδικαστική απόφαση του δικαστηρίου. Είναι η τελευταία ημέρα της ζωής του και γι’ αυτό, πρωί πρωί, έρχονται εκεί οι μαθητές του για την τελευταία συνάντηση και συζήτηση.

Με περιληπτική κι ελεύθερη, κάπως, απόδοση των κεφαλαίων 64-66, ας παρακολουθήσουμε τις τελευταίες στιγμές του Σωκράτη, εν μέσω των μαθητών του Κρίωνα, Κέβη, Φαίδωνα κ.λ.π.

Ο Κρίων ρώτησε: Σωκράτη, μπορείς τώρα να δώσεις τις τελευταίες σου παραγγελίες, τις οποίες εμείς με μεγάλη προθυμία θα εκτελέσουμε.

Σας παραγγέλλω, αποκρίθηκε ο Σ., να φροντίζετε πολύ τους εαυτούς σας, την ψυχή σας, πράγμα που θα προξενήσει χαρά κι ευχαρίστηση σε μένα· αν όμως παραμελήσετε την

ψυχή σας, τότε τίποτε δεν θα κατορθώσετε.

Ο Κρίων απάντησε: Δεν υπάρχει αμφιβολία πως αυτό θα το κάνουμε. Η ταφή σου, όμως, πώς θέλεις να γίνει; Όπως θέλετε, απάντησε, χαμογελώντας, ο Σωκράτης. Και επειδή αυτή τη στιγμή έχετε μπροστά σας τον πραγματικό Σωκράτη, ενώ σε λίγο θα έχετε το νεκρό σώμα μου, γι’ αυτό θάψτε το άψυχο σώμα μου σύμφωνα με τα καθιερωμένα νεκρικά έθιμα.

Σε λίγο σηκώθηκε από το κρεβάτι κι επήγε στο διπλανό δωμάτιο να λουστεί. Όταν γύρισε, αφού συνέστησε στη γυναίκα του και τα παιδιά του να φύγουν, κάθισε κοντά στους αγαπημένους του μαθητές.

Ο ήλιος όμως, πλησίαζε να δύσει και ήρθε ο υπηρέτης των Ένδεκα και του είπε: Σωκράτη, όλοι οι μελλοθάνατοι θυμώνουν μαζί μου και με καταριώνται, σα να φταίω εγώ. Εσύ, όμως, είσαι πολύ διαφορετικός από τους άλλους, όσο καιρό σε γνώρισα στη φυλακή. Είσαι ο πιο ήσυχος απ’ όλους όσοι πέρασαν απ’ εδώ. Τώρα, λοιπόν, πλησιάζει η ώρα να πιείς το κώνειο. Χαίρε και προσπάθησε να υπομείνεις το μοιραίο, όσο πιο ψύχραιμα μπορείς. Είπε αυ-

τά και έφυγε με βουρκωμένα μάτια.

Και ο Σ., είπε: Χαίρε και συ. Αλήθεια, τί ευγενικός είναι αυτός ο άνθρωπος! Πολλές φορές ήρθε εδώ στο κελλί μου και συζητήσαμε μαζί. Και τώρα κλαίει για μένα! Αλλά ας φέρει κάποιος το δηλητήριο.

Ο Κρίτων του απαντά: Σωκράτη, ο ήλιος ακόμη δεν έχει βασιλέψει, και επομένως μη βιάζεσαι.

Και τί θα κερδίσω, Κρίτων, αν πάρω μια μικρή αναβολή χρόνου; Αν κάνω αυτό, θα γελοιοποιηθώ στον ίδιο τον εαυτό μου και θα δείξω πως λαχταρώ να ζήσω.

Φέρτε, λοιπόν, το δηλητήριο.

Σε λίγο μπήκε ο άνθρωπος κρατώντας το κύπελλο με το κώνειο. Τί πρέπει να κάνω, τον ρώτησε ο Σ., αφού το πιώ; Δεν έχεις, απάντησε εκείνος, παρά να κάνεις μερικές βόλτες στο δωμάτιο, κι όταν αισθανθείς βάρος και κρύο στα πόδια σου, τότε να ξαπλώσεις.

Ο Σωκράτης πήρε αμέσως το ποτήρι κι αφού ευχήθηκε να είναι ευτυχής η μετάβασή του από εδώ προς τα εκεί, με θαυμαστή ψυχική γαλήνη και χωρίς κανένα μορφασμό, το ήπιε μονορούφι, ως τον πάτο. Όλοι τότε άρχισαν να κλαίνε. Και ο Σ. τους είπε: Τί κάνετε έτσι, φίλοι μου; Εγώ γι' αυτό έδιωξα τις γυναίκες, για να μην ξεσπάσουν σε κλάματα. Οι άνθρωποι πρέπει να πεθαίνουν ανάμεσα σε καλά λόγια ή σε σιωπή. Ησυχάστε, λοι-

πόν, και δείξτε θάρρος.

Ο Σ. πηγαινοερχόταν στο δωμάτιο κι όταν αισθάνθηκε βάρος στα πόδια του, γιατί απ' εκεί άρχισε η ψύξη, ξάπλωσε ανάσκελα. Την ίδια στιγμή ο άνθρωπος εκείνος ψηλάφούσε τα πόδια του, που άρχισαν σιγά-σιγά να παγώνουν. Κι όπως πίεζε τα πόδια του, ολοένα και πιο πάνω, μας έδειχνε πως ο Σ. πάγωνε λίγο-λίγο, κι ότι θα πεθάνει, όταν η ψύξη φθάσει στην καρδιά. Άρχισε τότε να παγώνει το υπογάστρο (κάτω κοιλία) και ο Σωκράτης μας είπε τα τελευταία του λόγια: Κρίτων, στον Ασκληπιό οφείλομε έναν κόκκορα. Μην παραλείψετε αυτό το χρέος.

Σε λίγο πέθανε και ο Κρίτων του έκλεισε τα μάτια και το στόμα.

Αυτές είναι, περιληπτικά, οι τελευταίες στιγμές του Σ., τις οποίες θα ήθελα να σχολιάσω με κάποιες παρατηρήσεις μου:

* * *

Ο Κρίτων, γνωστός για την αγαθή του ψυχή και το αφιλοσόφητο πνεύμα, ζητεί να μάθει τις τελευταίες παραγγελίες του Διδασκάλου του. Και εκείνος συνιστά την έμπρακτη φιλοσοφική αγωγή της ψυχής τους και την ηθική μόρφωση, σύμφωνα με τα υψηλά της φιλοσοφίας παραγγέλματα. Η προτροπή αυτή να φροντίζουν την ψυχή τους αποτελεί την ηθική διαθήκη του μελλοθάνατου Σωκράτη και το συμπέρασμα όλης της δι-

δασκαλίας και φιλοσοφίας του. Έτσι ο Σ., διατηρώντας στις δύσκολες αυτές επιθανάτιες στιγμές την εύθυμη διάθεση και τη μεγαλειώδη ψυχραιμία του, αναδεικνύεται ο μεγαλύτερος ηθικός φιλόσοφος της ανθρωπότητας.

Αλλά ο Κρίτων, που δεν είναι ικανός να ακολουθήσει το Διδάσκαλο στην πτήση της σκέψης του, τον ερωτά ποιό είδος ταφής προτιμά (κατόρυξη ή καύση). Και ο Σ. δείχνει και πάλι όλη τη γαλήνη του, τονίζοντας ότι ο Σωκράτης, ως ψυχή, θα φύγει για τη χώρα των μακάρων, και ότι σε λίγο μπροστά τους θα έχουν ένα άψυχο σώμα, που μπορούν να το θάψουν σύμφωνα με τα καθιερωμένα νεκρικά έθιμα. Με άλλα λόγια, είναι σα να λέει στον Κρίωνα: Όσα έλεγα και στο παρελθόν και τόση ώρα τώρα για την τύχη της ψυχής μετά θάνατο, πήγαν χαμένα; Δεν κατάλαβες ότι με την ταφή θάβεται το σώμα και όχι η ψυχή;

Νομίζει κανείς ότι ακούει τον Ιησού να λέει: “Τοσούτον χρόνον μεθ’ υμών ειμί και ουκ έγνωνκάς με, Φίλιππε;”. (Ιω. ιδ, 9). Ακόμα, η φράση του Σωκράτη:

“Ουκέτι παραμένι υμίν, αλλ’ οικήσομαι απιών (= θα φύγω γρήγορα) εις μακάρων πινάς ευδαιμονίας”, μας θυμίζει το του Χριστού: “Επι μικρόν χρόνον μεθ’ υμών ειμί και υπάγω προς τον πέμπσαντά με” (Ιω. z, 33).

Ο Σ., γαλήνιος πάντοτε, πηγαίνει στο λουτρό, για να απαλλάξει, σαν πεθάνει, τους άλλους από την ενόχληση αυτή. Σε λίγο έρχεται ο υπηρέτης των Ένδεκα, ο οποίος με αρκετή λεπτότητα και ευγένεια τον ενθαρρύνει και τον παρηγορεί. Ένας αμόρφωτος άνθρωπος, προφανώς δούλος, συμπάσχει και συμπονεί εκείνον, που η αχαριστία των ευεργετηθέντων μορφωμένων Αθηναίων κατεδίκασε σε θάνατο!

Η ευγενική εκδήλωση της συμπάθειας του απλοϊκού αυτού ανθρώπου προς τον Σωκράτη, απαλύνει την τραγικότητα της στιγμής εκείνης και μετριάζει τον πόνο όλων.

Μας θυμίζει, λίγο πολύ, τον έναν από τους δύο ληστές, που ανακούφισε, με όσα είπε, την καρδιά του Ιησού.

Ακολουθώντας ο Σ. επιπλήττει τους μαθητές του, που κλαίνε, γιατί οι θρήνοι αποτελούν, κατά το Σωκρ., μια ενοχλητική παραφωνία στην ιερότητα της στιγμής, που απαιτεί σοβαρότητα και σιωπή. Νηφάλιος ρούφηξε το θανατηφόρο φαρμάκι, κι όταν ένιωσε βάρος στα πόδια του, ξάπλωσε.

Η ψύξη πλησίαζε σιγά-σιγά στην καρδιά, τη μεγάλη καρδιά του φιλοσόφου. Και τότε ο Σ. έδωσε την τελευταία του παραγγελία: “Ω Κρίτων, τω Ασκληπιώ οφείλομεν αλεκτρυόνα· αλλ’ απόδοτε και μη αμελήσητε”.

Υπ' όψη ότι στην αρχαία Ελλάδα, όσοι ασθενείς θεραπεύονταν στο Ασκληπιείο της Επιδαύρου, θυσίαζαν στο θεό της υγείας. Ασκληπιό έναν κόκορα που εθεωρείτο σύμβολο υγείας. (Και σήμερα στα χωριά σφάζουν έναν πετεινό στα θεμέλια του σπιτιού, για να γίνει αυτό στερεό).

Αυτή τη στιγμή ο θάνατος του Σωκράτη απαλλάσσει την ψυχή του από τα δεσμά του σώματος, που τη κρατούσε, μέχρι τώρα, φυλακισμένη. Έτσι η θυσία, που παραγγέλει ο Σωκράτης, ήταν μια ένδειξη ευγνωμοσύνης στον Ασκληπιό, γιατί, πεθαίνοντας, η ψυχή του, απαλλάγμένη από το φθαρτό σώμα, θα πετούσε ολόϊσια στον υπεραισθητό κόσμο, κοντά στο θεό.

Σε λίγο, με έναν ελαφρό σπασμό, ο Σ. ξεψύχησε κι αποχωρίστηκε από την επίγεια ζωή. Η ωχρότητα του θανάτου χύθηκε στο πρόσωπό του. Η ψυχή του είχε φτερουγίσει και είχε ήδη φθάσει εις "μακάρων ευδαιμονίας".

* * *

Αυτός ήταν ο μεγάλος φιλόσοφος. Αντιμετώπισε το θάνατο με ψυχραι-

μία και αξιοπρέπεια· με σθένος Αου. Δεν διαμαρτυρήθηκε, δεν παρπονέθηκε, δεν εδειλίασε, όταν, εκυρώνοντας έμπρακτα όσα θεωρηκά κήρυξε, ήπια γαλήνιος το πικ του θανάτου δηλητήριο. Ο θάνατος γι' αυτόν ήταν λύτρωση της ψυχής από τα δεσμά του σώματος. Ήταν νάβαση στην Ιδέα του Αγαθού, πταυτιζόταν με το θεό.

Ο Σωκράτης ήταν συνεπέστατος ευσεβέστατος, λαμπρό υπόδειγμα σοφού μάρτυρος. Γι' αυτό και δ είναι παράδοξο, γιατί οι χριστιανών πρώτων μ.Χ. αιώνων, τον σέβανταν και τον θεωρούσαν πρόδρομο και προφήτη του Χριστού.

Ο Σ. ήταν, στο ήθος, καλύτερος από πολλούς άλλους αρχαίους Έλληνες, ασυγκρίτως ανώτερος από πολλούς βυζαντινούς αυτοκράτορες που διέπραξαν, φοβερά εγκλήματα καλύτερος, επίσης από πολλούς θόπνευστους Προφίτες και Προφτάνακτες της Παλ. Διαθήκης, που πέπεσαν σε σοβαρά αμαρτήματα.

Με δυό λόγια, υπήρξε πρότυπο δικαίου ανδρός και τέλειο του Χριστού προεικόνισμα.

Το Παζαρόπουλο κατά τα έτη 1893 και 1894

Επιμέλεια Χ. Γκούτος

Παρακάτω αναδημοσιεύονται δύο κείμενα από την αθηναϊκή εφημερίδα "Φωνή της Ηπείρου", φύλλα της 29.10.1893 και της 28.10.1894. Ο συντάκτης τους ήταν Κονιτσιώτης και περιγράφει σε αυτά την εμποροπανήγυρη της Κόνιτσας, το λεγόμενο Παζαρόπουλο, το οποίο, και από άλλους που έγραψαν για την Κόνιτσα την εποχή εκείνη, εθεωρείτο ως ένας από τα αξιολογότερα περιγραφικά στοιχεία της κωμόπολης.

Η εμπορική πανήγυρις της πατριδος μας, ως συνήθως αρξαμένη τη 24 λήξαντος, έληξε τη 1 οδεύοντος, συνέρρευσαν δε εν αυτή άνθρωποι εξ απάσης της Ηπείρου. Τελείται δ' αυτή εν υπαίθρω εν περιόπω τοποθεσία και μακρόθεν ορωμένη παρέχει θέαμα πολύ ευχάριστον. Τα εκτιθέμενα εν αυτή προς πώλησιν είνε τα έργα της βιομηχανίας της Κονίτσης, αι ποδιές αι οποίαι καθ' έκαστον έτος τελειοποιούνται, αι κάλτσες, τα κομψά τσαρούχια, των Σαμμαριναίων τα έργα της βιομηχανίας, αι τεχνηέντως κατασκευασμέναι βελόνιτζαι, κάπαι, τα ωραία μαχαίρια. Και εξ απάντων τα τελειότατα προϊόντα, τα νοστιμώτατα μανούρια του Ντέτσικου, προσέτι δε τυρός, βούτυρον, βόες αρόσιμοι, ίπποι, όνοι, ημίονοι, εν ενί λόγω πάντα τα αναγκαιούντα προς τας ανάγκας του βίου.

Επειδή ο καιρός ήτο ευνοϊκός δια την εν υπαίθρω πανήγυριν, έπρεπεν εφέτος αυτή να παρουσιάζη την μεγαλύτεραν κίνησιν. Αλλά όλως το εναντίον συνέβη, παρατηρήθηκε χαλάρωσις επαισθητή, δι' ους λόγους

κατωτέρω θα εκθέσωμεν.

Η πανήγυρις, ως το μόνον ζωτικόν στοιχείον της ημετέρας αποκέντρου πατριδος, διότι μόνον εν αυτή τη εποχή η Κόνιτσα ακούεται εμπορική πόλις, έπρεπε να τύχη, υποθάλψεως υπό της τουρκικής κυβερνήσεως, ως συντείνουσα εις την ανάπτυξιν του εμπορίου και ευημερίαν των κατοίκων. Αλλά τουναντίον αυτή είνε η κατ' εξοχήν αιτία της παρατηρηθείσης εφέτος χαλαρώσεως α' Διότι, κατά πρότασιν ενός δημοσίου εισπράκτορος, συνέλαβε τους περισσότερους κατοίκους των χωριών και τους έβαλεν εις τον ίσκιον, προς είσπραξιν των δημοσίων φόρων, διανοηθείσα ότι πρέπει να αφαιρέση από τα βαλάντιά των τα χρήματα τα οποία είχαν διαθέσει προς αγοράν των τροφίμων και ενδυμασιών, και ούτως οι ταλαίπωροι, ελθόντες εις Κόνιτσαν μετ' ονειρών καλών προς διασκέδασιν και ίνα προμηθευθώσι τα προς το ζην αναγκαία, απήλθον με τας χείρας κενάς και απονενομημένοι, διότι θα τους εύρη ο χειμών απροπαρασκευάστους. β' Υπάρχει

φόρος, κτισάπ λεγόμενος τουρκισί, επί των πωλουμένων ζώων, και οι ενοικιάζοντες τον φόρον αυτόν διαπράττουσι τας μεγαλυτέρας αρπαγάς, ενώ έπρεπε να εισπράττηται υπό την εποπείαν κυβερνητικών υπαλλήλων. γ' Ο δήμαρχος της πόλεως Κονίτσης Νταλήπ βέης διαπράττει και αυτός τας μεγαλυτέρας παρανομίας και αρπαγάς αργυρολογεί όσον περισσότερα δύναται να αφαιμάξη από τα βαλάντια των πανηγυριζόντων, προς το συμφέρον δήθεν του δημοτικού ταμείου, διότι οι άνθρωποι αγνοούσιν επί τίνων υπάρχει δημοτικός φόρος. Αλλά και οι γνωρίζοντες παρά τίνος να ζητήσωσι προστασίαν;

Δια τους προεκτεθέντας λοιπόν λόγους, οι ατυχείς ξένοι κατά την αναχώρισίν των εκτινάσουσι τον κοινοριτόν των ποδών και μεθ' όρκου αποφασίζουσι να μη επισκεφθώσι πλέον την πανήγυριν Κονίτσης, το λεγόμενον Παζαρόπουλον ούτως καθ' έκαστον έτος αραιούται ο αριθμός των προσερχομένων ξένων. Σημειωτέον δ' ότι και εις εκ των κυριωτέρων λόγων των συντελεσάντων προς χαλάρωσιν της πανηγύρεως είναι και η οικονομική κρίσις εν Ελλάδι, η οποία, υπέρ πάντας τους άλλους κατοίκους, επέδρασεν επί της επαρχίας μας, διότι ως επί το πλείστον οι κάτοικοι της επαρχίας Κονίτσης εργάζονται εν τη ελευθέρα Ελλάδα (29.10.1893).

* * *

Είθισται προ πολλών ετών εν Κονίτση να τελήται εμπορική πανήγυρις, παζαρόπουλον υπό των εγχωρίων καλουμένη, δίκην μερικής επισίας εκθέσεως. Διότι κατά ταύτην συρρέουσιν εις Κόνιτσαν εκ πασών των πόλεων, κωμοπόλεων και χωριών της Ηπείρου, εκθέτοντες προεκποίησιν τα προϊόντα της κτηνοτροφίας βιομηχανίας και γεωργίας. Η πανήγυρις συνήθως άρχεται τη 20 Σεπτεμβρίου και λήγει περί τα τέλη του αυτού μηνός, εφέτος δ' όμως ένεκα των συνεχών βροχών ήρξατο τη 27 Σεπτεμβρίου και έληξε τη 3 Οκτωβρίου. Άμα τη ενάρξει της πανηγύρεως, νέα ζωή παρατηρείται εις τας οδούς της Κονίτσης και ούτως επί μίαν περίπου εβδομάδα η Κόνιτσα παρουσιάζει χαρακτήρα μεγάλης εμπορικής πόλεως. Τελείται δε η πανήγυρις εν τινι ευρυτάτω περιβόλω τω μόνω καταλλήλω δια τοιαύτην πανήγυριν κτήμα των αδελφών Περτέφ βέη και Ισμαήλ βέη. Έχει δε καθορισθή δια βασιλικού διατάγματος να τελήται εν τη τοποθεσίαι ταύτης. Οι ρηθέντες βέηδες πλείστα μερίμνας κατέβαλον ίνα ως οϊόν τανειωτέραν καταστήσωσι την διαμονήν των απανταχόθεν της Ηπείρου συρρεόντων κατά την τέλεσιν της πανηγύρεως ξένων, ελάχιστα εισπράττοντες διότι κατεσκεύασαν πλείστα μαγαζεία κτλ. Εκτίθεντα προς πώλησιν τα προϊόντα της κτηνοτροφίας, ίπποι, ημίονοι, όνοι και ιδίως βόες αναπληρούντες τας χεί

ρας των γεωργών προς καλλιέργειαν της γης, προσέτι βούτυρον, τυρός και το νοστιμώτατον την γεύσιν μανούρι, (ούρδες). Τα προϊόντα της βιομηχανίας των Σαμαριναίων, βελέντζες, κάπες, δίμιτον, φανέλλα, μαχαίρια. Εκ δε των προϊόντων της βιομηχανίας, Κονίτσης εκτίθενται υπό των γυναικών απόρων και κηρών αι πουδιές, αι οποίαι καθ' έκαστον έτος τελειοποιούνται και μάλλον αυξάνει η βιομηχανία αύτη, διότι είναι το μόνον βιοποριστικόν έργον των γυναικών. Εν Κονίτση σπανίως η γυνή φοιτά εις την αγορά διότι πάσαι αι εργασίαι γίνονται υπό των ανδρών, οίτινες είναι πωληταί και αγορασταί. Κατά την πανήγυριν δ' όμως εξαίρεσιν ποιούνται αι πτωχαί γυναίκες· μόνα μεταβαίνουν εις τον τόπον ένθα τελείται η πανήγυρις ίνα εκποιήσωσι τα έργα των χειρών των. Πάντα τα ώνια, πάντα τα προϊόντα της κτηνοτροφίας βιομηχανίας, γεωργίας ευρίσκονται εν τη αγορά εν χωριστώ δι' έκαστον είδος τόπω.

Η κίνησις κατά την τέλεισιν της πανηγύρεως εφέτος εν σχέσει προς προηγούμενα έτη ην ολιγωτέρα το αίτιον κυρίως ην η κακοκαιρία και η ατέλεια των μέσων της συγκοινωνίας τα δε διάφορα ώνια επωλήθησαν πολύ ακριβώτερα ή κατά τα προηγούμενα έτη. Ευτυχώς ουδεμία μεγάλη κλοπή έλαβε χώραν, διότι ο καϊμακάμης Κονίτσης εμερίμνησε περί της ασφαλείας των ερχομένων ξένων, διότι και εν τη οδώ τη αγωγή εις Κόνιτσαν πε-

ριφέροντο κατά διαταγήν του έφιπποι χωροφύλακες και εν Κονίτση ελήφθησαν μέτρα προς πρόληψιν λωποδυσιών. Πολλά δ' όμως των οργάνων της κυβερνήσεως διαπράττουσι πολλάς παρανομίας εν αγνοία του καϊμακάμη βέη. Εφέτος, κατά διαταγήν της Α.Ε. του βαλή, οι αγοράζοντες το ιχτισάπ δεν εισέπραξαν τον πρόσθετον φόρον, πλην του νομίμου, δηλαδή δύο γρ. δι' έκαστον πωλούμενο ζών, και διά τούτο οφείλονται χάρπες εις τον βαλή. Επειδή αι εμπορικαί πανηγύρεις προάγουσι το εμπόριον, όπερ είναι εις των ισχυρών μοχλών προς ανάπτυξιν του ανθρωπίνου γένους και προς ευημερίαν των ανθρώπων, οφείλεται να καταβάληται μέριμνα υπό των υπαλλήλων της οθωμ. κυβερνήσεως να διατηρώνται αύται και να γίνονται μεγαλείτεροι. Τούτο δε επιτυγχάνεται δια της αναπτύξεως των μέσων της συγκοινωνίας και δια της λήψεως αυστηρών μέτρων προς πρόληψιν πάσης παρανομίας αδικίας, κλοπής, λωποδυσίας, τιμωρουμένων παραδειγματικώς των παρεκτρεπομένων των καθηκόντων αυτών υπαλλήλων. (28.10.1894).

Παύλοι Κόνιτσης

ΑΠΟ ΤΑ «ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ»

Σε κλαίν τα Προξενεία, Γιώργη μου!!

(Κατά Δημήτρ. Ζοφώλην εκ Βούρμπιανης)

Χρόνια πολλά ήταν ταβαντζής στα Γιάννενα ο Γιώργ'ς είχε πάρ' εκεί και τη Γιώργαινα με τα παιδιά τ' και πόρευε, σαν θέλ' ο Θεός, σ' ένα σπίτ' που τό'χε χτήμα του εκεί κατά την Καραβατιά κοντά στου Πόλ'. Δουλευτής και κουβαλητής μάστορας, ως και του πουλιού το γάλα, που λέει ο λόγος, ήφερνε τ'ς Γιώργαινας.

Χωρίς δουλειά δεν έμνησκε ποτές, γιατί ήταν γρωνισμένος στα Γιάννενα κι' είχ' αφεντικά τα καλύτερα τζάκια του Γιαννίν'. Τον έπαιρναν πολλές βολές και τα Προξενεία, ο Μόσκοβος, ο Ίταλος, ο Λάπας να βάλ' κανένα ζιμπερέκ' ή κένα ριζέ σε καμμιά πόρτα και να περάσ' καμμιά λάστρα σε κένα παραθύρ' ή να φειάκ' καμμιά καρδαρόσταση και κένα μπαγναντί στα χωρίσματα που κάθουνταν οι καφάνσηδες. Όλα τα μερεμέτια στα Προξενεία αυτός τάκανε αυτός κι' όχ' άλλος.

Ένα χειμώνα κει που δούλευε στο σπίτ' τ'ς Λιαμπήγαινας κρύγιωσ' ο

χαντακωμένος κι αρρώστ'σε πό πνεμονία. Φώναξαν το Τζέτζικα το γιατρό, το Νούλ', μόν' τίποτες ο Γιώργ'ς πέθανε!

Τον έκλαψε η κάψο Γιώργαινα αντάμα με τ'ς άλλες τ'ς πατριώτ'σες που μαζώθ'καν στο σπίτ' της και του είπε όλα τα παράπονα που τ'ς άφινε παιδιά ορφανά.

«Ήσουν καλός χαλασιά μ', ήσουν καλός φουρτούνα μ'». Είχε πολλά χρόνια στα Γιάννενα η Γιώργαινα κι η γλώσσα της το γύριζε στη Γιαννιώτ'κη λαλιά. “Σε κλαίν' τ' αρχοντικά, Γιώργη μου, που σε'χαν δεξί χέρι... Α μ' σε κλαιν και τα Προξενεία, Γιώργη μου”. Όντας είπ' η Γιώργαινα “σε κλαίν' και τα Προξενεία”, οι μαστόρ' πούχαν πάει να παρηγορήσ'ν και τ' άκουσαν, όσο κρατήθ'καν από τα γέλια, και σήμερα οι παλιότερ' απ' αυτουνούς το μυθεύουν το μοιργιολόϊ τ'ς Γιώργαινας.

* (Ευτράπελη διήγηση από τα “Κονιτσιώτικα” του Χαρ. Ρεμπέλη, που πρόσφατα επανεκδόθηκαν).

Το βουνό Τραπεζίτσα-Ροϊδοβούνι

ΔΗΜ. ΜΠΟΓΔΟΥ

Στην επαρχία μας υπάρχουν πολλά βουνά. Τα πιο μεγάλα και ψηλά είναι τα εξής: Ο χιλιοτραγουδισμένος Σμόλικας, η Τύμφη (Γκαμήλα), η Τραπεζίτσα-Ροϊδοβούνι, ο Γράμμος και πολλά άλλα μικρότερα βουνά.

Στο κέντρο της επαρχίας μας, ανατολικά της Κόνιτσας βρίσκεται το βουνό Τραπεζίτσα-Ροϊδοβούνι. Το βουνό αυτό έχει άπειρες ομορφιές και μαγευτικές τοποθεσίες. Ανατολικά συνορεύει με το χωριό μας Ελεύθερο, δυτικά με την Κόνιτσα, βόρεια με τον Κλέφτη, Σμόλικα, Νοτιοανατολικά με την Τύμφη (Γκαμήλα).

Από τα παιδικά μας χρόνια, που πρωτοείδαμε τον ήλιο, αντικρύσαμε στο δυτικό μέρος του χωριού μας το βουνό Τραπεζίτσα-Ροϊδοβούνι. Το ανατολικό μέρος του βουνού είναι βραχώδες. Αποτελείται από θεόρατους βράχους, απότομους γκρεμούς, βαθιές χαράδρες, πανύψηλες κορυφές. Άγρια εδώ η φύση και συνάμα όμορφη. Το δυτικό μέρος του βουνού είναι πιο ομαλό και με περισσότερη βλάστηση. Το βουνό είναι σκεπασμένο από πυκνά δάση μαύρης πεύκης-ελιάτης, ενώ στις ψηλότερες κορυφές απαντώνται δάση λευκόδερμης πεύκης.

Η ψηλότερη κορυφή της Τραπεζίτσας έχει υψόμετρο 2022 μ. Το υψόμετρο του Ροϊδοβουνιού είναι 1977 μ.

Η βλάστηση αρχίζει σε υψόμετρο κάτω των 2000 μέτρων. Τα δέντρα που αντέχουν στα πιο ψηλά μέρη είναι τα έλατα, κατόπιν έρχονται οι οξυές, τα πεύκα και ύστερα οι βαλανιδιές και οι καστανιές. Αυτή η ζώνη ονομάζεται ορεινή ζώνη. Εκτείνεται ανάμεσα στα 1500 και 800 μέτρα. Κάτω από τα 800 μέτρα, αρχίζει η κατώτερη ζώνη. Σ' αυτή τη ζώνη ευδοκιμούν πολλά φυτά: μηλιές, κερασιές, καρυδιές, συκιές, κυδωνιές, αχλαδιές, μουριές, ροδακινιές, πορτοκαλιές, λεμονιές, ελιές κληματαριές και άλλα.

Οι οξυές και τα έλατα ευδοκιμούν σε υψόμετρο άνω των 800 μέτρων από την επιφάνεια της θάλασσας. Στους πρόποδες του βουνού και λίγο παραπάνω υπάρχει πλούσια και σπάνια χλωρίδα. Εδώ συναντάμε φουντωτές οξυές, με τους λευκούς κορμούς, θεόρατα πεύκα και έλατα, πλατύφυλλα αγριοπλατάνια, λίπες, γραβιά, βαλανιδιές, φραξιά, λεπτοκαρυές, κέδρα, σκλήθρα, πιές, πυξάρια. Επίσης ασφάκες, αγριοτριανταφυλλιές, πουρνάρια, φτέρες, το

τσάϊ του βουνού, ρίγανη, μελισσοβότανα, μέντα, δυόσμος και πολλά πολλά άλλα αγριολούλουδα. Στο βουνό συναντάμε επίσης το χιλιοτραγουδισμένο λουλούδι τον αμάραντο:

Για δέστε τον αμάραντο σε τι βουνό φυτρώνει, καλέ.

Φυτρώνει μες στα δίστρατα στις πέτρες, στα λιθάρια, καλέ.

Χωρίς νερό δροσίζεται, χωρίς αέρα πέφτει, καλέ.

Τον τρών τα ελάφια και ψοφούν, τ' αγρίμια και μερεύουν, καλέ.

Νά τό 'τρωγε και η μάνα μου, μένα μη με είχε κάνει, καλέ,

κι αν μ' έκανε τι μ' ήθελε κι αν μ' έχει τι με θέλει, καλέ.

Ξένη μου πλέν' τα ρούχα μου, ξένη τη φορεσιά μου καλέ".

Πλούσια είναι και η πανίδα του βουνού. Αποτελείται από μεγάλη ποικιλία ζωικών ειδών, γιατί είναι εξαιρετικό καταφύγιο για πολλά είδη θηλαστικών και πτηνών.

Αποτελούν αναμφισβήτητα τη σπουδαιότερη παράμετρο του οικοσυστήματος, γιατί εδώ συναντώνται όλα τα μεγάλα και σπάνια θηλαστικά που υπάρχουν στη χώρα μας, από τα οποία τα σπουδαιότερα είναι τα παρακάτω: αρκούδες, λύκοι, αλεπούδες, ζαρκάδια, αγριογούρουνα, αγριογιδα, λαγοί, ασβοί, κουνάβια,

βερβερίτσες, αγριόγατοι, σκαντζόχοιροι, κελώνες, διάφορα φίδια, σαύρες, σαλαμάνδρες, και άλλα ερπετά.

Στο βουνό, για το οποίο γίνεται λόγος, υπάρχουν επίσης και πολλά άγρια πουλιά. Τα σημαντικότερα είναι ο χρυσαετός, ο σταυραετός, ο πετρίτης, ο φίδαετός. Υπάρχουν και πολλά άλλα μικρότερα πτηνά, όπως: σπίνοι, γεράκια, τσαλαπειτινοί, κούκοι, κοράκια, κουκουβάγιες, τσαρλέτια, γκιόνηδες, απδόνια και άλλα.

Χαμηλά στην βαθειά χαράδρα στους πρόποδες του Ροϊδοβουνιού και της Τύμφης (Γκαμήλας), κυλά σαν φίδι με τα θολά νερά του, ιδιαίτερα την άνοιξη, ο ξακουστός Αώος ποταμός. Την άνοιξη όταν λιώνουν τα χιόνια στα βουνά, ο Αώος γίνεται αδιαπέραστος δίκως γεφύρι. Τα αφρισμένα νερά του τρέχουν με ορμή και χτυπούν στους βράχους, πότε δεξιά, πότε αριστερά της όχθης, και όταν αναγκάζονται να υπερπηδήσουν βράχους και πέτρες, ακούγεται μακριά στον απέραντο βαθύλογγο το βουητό τους. Τις όχθες του τις σκεπάζουν καταπράσινα πλατάνια ζωσμένα από κισσούς, γραβιά, στολισμένες ιπιές και άλλα φυτά. Σε πολλά σημεία της διαδρομής του ακούγεται μακριά ο φλοίσβος από τα νερά των ρυακιών, που κατεβαίνουν από τους γύρω γκρεμούς και πλα-

γιές. Με το κελάρυσμα που κάνουν τα κρυστάλλινα νερά, ενώνεται και η μουσική των πουλιών, που κελαηδούν χαρούμενα την άνοιξη. Εδώ ακούγεται το κελάηδημα του απδονιού, πιο εκεί του σπίνου, παρέκει του κότσυφα και λίγο πιο πάνω στις πλαγιές, η φωνή του κούκου και του τσαλαπετεινού. Και απ' όλα αυτά ακούγεται μια αρμονία που μαγεύει τον άνθρωπο.

Καθώς τα νερά του Αώου προχωρούν προς τα κάτω και φτάνουν στα Τρόχαλα, η χαράδρα στενεύει, τα πόδια του Ροϊδοβουνιού και τις Τύμφης πάνε να ενωθούν και μόλις αφήνουν τον Αώο να περάσει ανάμεσά τους, για να βγει πάλι ανοιχτά στον κάμπο της Κόνιτσας και απ' εκεί στην Αλβανία, για να χυθεί λίγα χιλιόμετρα πιο κάτω στην Ιόνια θάλασσα.

Από τις πλαγιές του βουνού αναβλύζουν γάργαρα ρυάκια με τα κρυστάλλινα νερά τους. Πολλές είναι οι πηγές στους πρόποδες του βουνού. Στο ανατολικό μέρος του βουνού προς το χωριό Ελεύθερο βρίσκονται οι εξής πηγές: Μια απ' αυτές είναι στο Γελαδομάντρι. Λίγο πιο πέρα στο Σιάδι βρίσκεται μια άλλη πηγή με το γάργαρο νερό που βγαίνει από τις ρίζες μιας μεγαλόκορμης οξυάς. Πιο πέρα στις Κουπάνες αναβλύζει ένα ρυάκι από την Λακκιά Νταβέλη.

Επίσης στις Κρανιές είναι μια άλλη πηγή με άφθονο νερό.

Στο δυτικό μέρος του βουνού, πάνω από την Κόνιτσα και το χωριό Πηγή (Πεκλάρι), αναβλύζουν αρκετά, τα οποία χύνονται από τις πλαγιές και τα φαράγκια. Μια τέτοια πηγή συναντούμε πίσω από τον αυχένα στη διαδρομή από τη Λάκκα Αώου προς την Κόνιτσα. Ποιός δεν σταμάτησε να πιεί κρύο γάργαρο νερό το καλοκαίρι σ' αυτήν την πηγή, που βρίσκεται δίπλα στο δρόμο;

Στην διαδρομή προς την Κόνιτσα συναντούμε, φυσικά, και άλλα ρυάκια που πηγάζουν από τις πλαγιές του βουνού. Μια άλλη πηγή βρίσκεται στην κατασκήνωση. Οι μεγαλύτερες πηγές βρίσκονται πάνω από την Κόνιτσα στα σημεία Παναγία και Πλατανάκια. Και τελικά η πιο θαυμαστή πηγή βρίσκεται σχεδόν στην κορυφή του βουνού Τραπεζίτσα-Ροϊδοβούνι.

Σ' αυτήν την πηγή, το νερό που αναβλύζει από τα σπλάχνα του βουνού είναι αρκετό. Υπάρχουν, φυσικά, και άλλες πηγές που χύνονται προς τη χαράδρα του Αώου.

Για να ανέβει κανείς στην κορυφή του βουνού να γνωρίσει το σπάνιο τοπίο με τις απaráμιλλες φυσικές ομορφιές, πρέπει να ακολουθήσει ορισμένες διαδρομές.

Η μια διαδρομή έχει αφειτηρία το

εξωκλήσι Άγιος Αθανάσιος, που βρίσκεται στο ψηλότερο σημείο της Κόνιτσας σε σημείο της επαρχιακής οδού Κόνιτσας-Δίστρατου.

Η διαδρομή παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον για τον επισκέπτη, γιατί μπορεί να απολαύσει το πανέμορφο δάσος, ενώ από τις κορυφές της Τραπεζίτσας (υψόμετρο 2022 μ.) και του Ροϊδοβουνιού (υψόμετρο 1977 μ.) έχει πανοραμική άποψη της οροσειράς της Τύμφης, της χαράδρας Αώου, καθώς και όλης της περιοχής της Κόνιτσας.

Ο χρόνος που απαιτείται από την Κόνιτσα ως την Τραπεζίτσα και το Ροϊδοβούνι είναι περίπου τρεισήμιση ώρες. Άλλο ένα μονοπάτι που μπορεί κανείς ν' ανέβει στην Τραπεζίτσα βρίσκεται στο ανατολικό μέρος του βουνού, στο χώρο του Ελευθέρου. Θα ακολουθήσει τη διαδρομή Σιάδι, Κουπάνες, Λακκιά Νταβέλη.

Έτσι περπατώντας μέσα στο δάσος αντικρύζουν τα μάτια σου μια απεριγράπτη ομορφιά. Ακούς τη βουή και το θρόισμα που αφήνουν τα πεύκα από το φύσημα του αέρα. Ακούγεται το μουρμουρητό του νερού στα ρυάκια που κελαρύζουν από τις πλαγιές των βουνών, αισθάνεσαι τη μοσχοβολιά της φτέρης, του τσαγιού, του αμάραντου, της ρίγανης, του μελισσοβότανου, της μέντας, του δυόσμου, του πεύκου, της

φλαμουριάς και πολλών άλλων φυτών και λουλουδιών μέσα στην πλούσια χλόη, επίσης και το κελάηδημα των πουλιών, που σχηματίζουν μια σπάνια μαγική βουνίσια εικόνα μέσα στο δάσος.

Στο όμορφο βουνό Τραπεζίτσα-Ροϊδοβούνι, που βρίσκεται στο κέντρο της επαρχίας μας, αφιερώνεται το παρακάτω ποίημά μου.

*Ροϊδοβούνι-Ροϊδοβούνι
μοιάζεις μ' άγριο λουλούδι
έχεις πανύψηλες κορυφές
και απότομες πλαγιές.*

*Δεν σε τρομάζουν οι αστραπές
Ούτε τα χιόνια και οι βροχές
Βράχος γρανίτινος στέκεις εμπρός
αιώνες τώρα σωστός κολοσσός.*

*Ορθό στέκεις αντίκρυ μου
ολόμορφο βουνό
με τις βαθιές χαράδρες σου,
τις πράσινες πλαγιές σου,
τους βράχους τους θεόρατους
και τα σγουρά τα πεύκα σου.*

*Βουνό χρυσό στο δειλινό
ολόφωτο όνειρο φαντάζεις
όταν οι ψηλές σου οι κορυφές
χίλιες βαφές αλλάζουν
πράσινες, κόκκινες ξανθές,
ολόχρυσες, γαλάζιες.*

Σμαράγδια τα ρουμάνια σου
διαμάντια τα νερά σου
αναβλύζοντας απ' τις πλαγιές
χύνονται ολόγυρά σου.

Με το νερό στα βάθη σου
και με τις κρύες βρύσες
που αργοκυλούν απ' τις πλαγιές
δροσίζουν τους διαβάτες.

Ποτίζουν δέντρα και κλαδιά
και όλα του λόγγου τα φυτά.
Θα μεγαλώσουν θ' απλωθούν
στο δρόμο του νερού που θα βρεθούν.

Ανάρια τα κλωνάρια του
κουνάει ο γέρο πεύκος,
η βρύση η χορταρόστρωτη
δροσίζει τα λουλούδια

και μ' αλαφρό μουρμουρητό
γλυκά τα νανουρίζει.

Στις πλαγιές και στα φαράγγια
βόσκουν αγριόγιδα ζαρκάδια
και στις μεγάλες σου σπηλιές
βρίσκουν φωλιές οι αλεπές.

Η φύση του είναι όμορφη
στα πράσινα ντυμένη,
με χρυσαφένιο φόρεμα
την έχει στολισμένη.

Ωραία είναι τ' άνθη του,
γιορτάζουν τα πουλιά του
τα δέντρα μοσκομύριστα
ξυπνούν στην αγκαλιά του.

Ορειβατικός Σύλλογος Κόνιτσας στο Ροΐδοβούνι.

ΠΙΝΑΞ

ΕΜΦΑΙΝΩΝ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ (Β΄) ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ «ΕΝ ΚΟΝΙΤΣΗ» ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1964-1965

Αναστασίου Χρήστος	Κουμπούρα Αγγελική	Ρούβαλης Κωνσταντίνος
Αντωνίου Δημήτριος	Κουμπούρα Ευτυχία	Σιούτη Ευανθία
Βαφοπούλου Βασιλική	Κουμπούρας Δημήτριος	Σιώζιου Πολυξένη
Βέργος Γεώργιος	Κωσταρέλης Κων/νος	Σκορδά Φλωρίσα
Βλάχος Βασίλειος	Κωστρούγλου Δημήτριος	Σουφλέρη Αγνή
Γαζώνα Σταυρούλα	Λάμπρου Πόπη	Στεργίου Ειρήνη
Γαζώνας Ευάγγελος	Λέτσιου Ανθούλα	Σωτήρης Νικόλαος
Γαϊτανίδου Ελευθερία	Μαργαρίτη Ασπασία	Τάσιος Αντώνιος
Δήσιου Αγαθούλα	Μήτσικας Δημήτριος	Τζέφου Αγγελική
Εζνεπίδης Χρήστος	Μουδόπουλος Κων/νος	Τζίμας Γεώργιος
Εζνεπίδου Αντιγόνη	Μπαλάσκας Σωτήριος	Τζίμας Παναγιώτης
Ερμής Σωήριος	Μπάρμπας Αθανάσιος	Τζίμος Βασίλειος
Ευαγγελίδης Απόστολος	Μπελθικιώτης Παναγιώτης	Τσανάδης Γεώργιος
Ζακόπουλος Βασίλειος	Νταγκοβάνος Ιωάννης	Τσιαλιαμάνης Βασίλειος
Ζαραβέλλας Πέτρος	Ντάνης Αθανάσιος	Τσιαλιαμάνης Κων/νος
Ζάρρου Γαρουφαλιά	Ντάνης Αλκιβιάδης	Τσίνα Μαρίκα
Ζιάκος Χρήστος	Ντάφλη Βασιλική	Χαλούλου Χρυσούλα
Ζιώγας Χρήστος	Ντίνος Ματθαίος	Χατζηρούμνη Χάιδω
Ζούκης Χρήστος	Ντούτης Γεώργιος	Χατζής Βασίλειος
Ζώνης Σπυρίδων	Ντούτσης Ιωάννης	Χολέβα Βιολέττα
Ζώτος Αλέξιος	Ξιούνας Γεώργιος	Γερομιχαλός Ιωάννης
Ιωάννου Στυλιανή	Παγανιάς Νικόλαος	Τζώριτση Αθηνά
Καλλιντέρη Μαριάνθη	Παπασπύρου Σταύρος	(οι δυο τελευταίοι ήρθαν αργότερα στο Σχολείο)
Καλογήρου Κων/νος	Πασχάλης Ελευθέριος	
Καραγιάννης Σταύρος	Πετρόπουλος Νικόλαος	
Καρακατσούλη Αικατερίνη	Πλατής Σωτήριος	Αντίγραφο από το προσωπικό μου Αρχείου Ελευθέριος Αθ. Βλέτσης Φιλολόγος Αθήναι 10-1-2005
Καρακώστας Δημήτριος	Πριμικήρη Ουρανία	
Κισσάτης Βασίλειος	Προκοπίου Φωτεινή	
Κίτσιος Θωμάς	Ράγγα Μαρία	
Κοπανάκης Ιωάννης	Ράγγα Παναγιώτα	

Ο ΓΙΩΡΓΑΚΑΣ

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
(ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΟΙ ΕΝΤΙΜΟΤΑΤΟΙ ΦΙΛΟΙ)

Πριν από τη Χούντα, την δεκαετία του εξήντα, οι καθηγητές Πέρδικας και Σπανδανόπουλος, με παρεκάλεσαν να πάω δυο φορές την εβδομάδα στην Ανωτάτη Βιομηχανική και να παραδίδω Εμπορικό Δίκαιο, γιατί ο πρώτος απ' αυτούς που το δίδασκε, είχε μπλέξει σε δουλειές και ήταν αδύνατο να ανταποκριθεί στη Σχολή, με τις υποχρεώσεις του.

Ταυτόχρονα μου ζήτησαν να υποβάλλω τα χαρτιά μου, (Διδακτορικό, πτυχίο Πανεπιστημίου, δημοσιεύσεις και άλλα πιστοποιητικά) για να εκλεγώ Καθηγητής από τη Σχολή. Μου δήλωσαν ότι η Σχολή είναι Πανεπιστήμιο, ότι και οι άλλοι καθηγητές είναι σύμφωνοι και περιμένουν μόνο να δουν τις διδακτικές μου ικανότητες.

Δέχτηκα την πρόταση, που δεν με βρήκε απροετοίμαστο, γιατί πριν από λίγους μήνες όταν με τον Τάκη Παπαδημητρίου καθηγητή κι αυτόν της ίδιας σχολής, συνεργαστήκαμε για θέματα κατάρτισης Ισολογισμού μητέρας εταιρίας, (εταιρίας Holding) μου είχε ζητηθεί το ενδιαφέρον μου για μια τέτοια προοπτική. Και απάντησα θετικά.

Έτσι, άρχισα, δυο φορές την εβδομάδα, τ' απογεύματα, ν' αφήνω το γραφείο μου και να πάω στην Ανωτάτη Βιομηχανική για να παραδώσω Εμπορικό Δίκαιο και Εργατικό, (που μου ζητήθηκε αργότερα, ως συμπλήρωμα γνώσεων ενός βιομηχάνου βιοτέχνη). Και υποβάλα γρήγορα ένα πλήρη φάκελο με τα χαρτιά μου.

Σχεδόν σε κάθε παράδοση μου έρχονταν και κάποιος καθηγητής ν' ακούει, με τον οποίο, όταν τελείωνα, φεύγαμε μαζί.

Κάποια μέρα, ανεβάζοντας στην Αθήνα, με το αυτοκίνητο μου από την εταιρία που ήμουν Νομικός Σύμβουλος, τον καθηγητή Σπανδανόπουλο, μου έγινε γνωστό ότι η απόφαση της Σχολής για το διορισμό μου ως Καθηγητή, ήταν ομόφωνη. Είχε σταλεί κι όλας στο Υπουργείο. Και ότι κατά τη συνεδρίαση οι καθηγητές που με ψήφισαν φάνηκαν να είναι ενθουσιασμένοι μαζί μου. Η προοπτική ήταν ότι σε δύο με τρεις μήνες θα δημοσιεύονταν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το Διάταγμα του διορισμού μου. Μέχρι τότε θα δίδασκα "κατ' εντολήν" του Πέρδικα. Όσο για κάποια αμοιβή μου, θα συζητούσαν με τον Πρύτανη, να δούνε από πού θα βγει.

Η κατάσταση αυτή τράβηξε έξι-εφτά μήνες. Κι ο διορισμός μου δεν έρχο-

νταν. Η έκτακτη αμοιβή μου από τον τρίτο μήνα κόπηκε. Μεγάλη δυσκολία "να βρεθούν Κονδύλια".

Ο Πέρδικας με ειδοποίησε ότι κάποιος από το Υπουργείο του αποκάλυψε ότι η καθυστέρηση οφείλονταν μάλλον σε διάσταση απόψεων γύρω από το διδακτορικό μου, ενώ ο Νομικός Σύμβουλος του Υπουργείου επέμενε ότι το Συμβούλιο Επικρατείας είχε κρίνει σε άλλη περίπτωση, το ντόκτορά μου υπήρξε αρκετό και σύμφωνο με το νόμο. Εν πάση όμως περιπτώσει, μου είπε ότι επειδή το πράμα τραβάει, αν δε με συμφέρει, να διακόψω τις παραδόσεις μέχρις ότου δούμε τι θα γίνει με το διορισμό μου.

Είμαστε στο τέλος της χρονιάς, κι εγώ συνέχισα. Δε μου τόλεγε η καρδιά να αφήσω στη μέση τα μαθήματα. Και τα σταμάτησα μαζί με τους άλλους καθηγητές.

Δυο μέρες μετά, φτάνει μεσημεριάτικα ο Σπανδανόπουλος στο γραφείο μου, καταϊδρωμένος, και φανερά συγχυσμένος. Μπαίνει μέσα με ύφος παράνομου, και μου ζητάει να κλείσει την πόρτα, για να μιλήσουμε χωρίς να μας ακούει κανένας.

Του λέω, "Τι συμβαίνει;" Και τον βλέπω να βγάζει κουνώντας το κεφάλι του περίεργα, ένα χαρτί από τη τσέπη του.

"Διάβασε εδώ τι λέει η απάντηση του Υπουργείου Παιδείας για σένα. Είναι καταπέλτης. Γιατί δε μας είπες τίποτα, να προλάβουμε; Μας πήρες στο λαϊκό σου. Εκτεθήκαμε και μεις, χωρίς να φταίμε. Εσύ παιδί μου είσαι πιο επικίνδυνος και από τον Ζαχαριάδη τον ίδιο".

Τρόμαξα. "Τι λέει, τι λέει το έγγραφο;" "Τι να επει; Τι θέλεις να ειπεί" μου απαντάει σχεδόν θυμωμένος. Και συνεχίζει "Η Ανωτάτη Επιτροπή Ασφαλείας έστειλε στο Υπουργείο και κείνο σε μας, ένα βιογραφικό σου, που μετρόμαξε. Εγκληματία σ' ανεβάσει, Ανθέλληνα σε κατεβάσει. Κομμουνιστική μετάπειστο και επικίνδυνο".

Άρχισα να γελάω. "Αδύνατο του λέω. Κάποιο λάθος έγινε. Ποια είναι αυτή η Επιτροπή να πάω μόνος μου να ξεκαθαρίσω την κατάσταση. Όλα αυτά που έγραψαν είναι παραμύθια. Ούτε κομμουνιστής είμαι, ούτε φυσικά και εγκληματίας".

"Μη γελάς, μου λέει. Δεν είναι αστείο αυτό. Και δεν είναι μόνο που καθηγητής δε γίνεσαι με τίποτα. Αλλά και στην άλλη σου ζωή θα βρίσκεις μπεδες και εμπόδιο".

"Ποια είναι αυτή η Επιτροπή, που γράφει τέτοιες κακοήθειες και τέτοια ψ"

ματα. Ποιός της τα είπε. Και από πού τα μάζεψε;"

"Δυστυχώς", μου λέει ο Σπανδανόπουλος. "Η Ανωτάτη Επιτροπή Ασφαλείας αποτελείται από Αμερικάνους, εδρεύει στο Μέγαρο του Μετοχικού Ταμείου, και δεν δέχεται κανέναν. Μόνον με γερό μέσον, από στρατηγό και πάνω, εθνικόφρονα γκαραντί, θα μπορούσες να την πλησιάσεις. Αλλά νομίζω ότι και να την πλησιάσεις δε θα κάνεις τίποτα. Είναι αγύριστα κεφάλια. Δεν ξέρω πως η υπόθεσή σου έφτασε εκεί. Τις πιο πολλές φορές στην Επιτροπή αυτή, απλώς διαβιβάζουν τα χαρτιά. Και αυτή τα βάζει στο Αρχείο."

Με το Σπανδανόπουλο συνεχίσαμε την κουβέντα. Του είπα πολλά πράγματα από τη δράση μου, που δεν ήταν τίποτα το εξαιρετικό. Και νομίζω τον έπεισα όταν του είπα ότι στο Μακρονήσι με είχαν κι όλας αποχαρκτηρίσει. Ο ίδιος καταλάβαινε και μου ανέφερε άλλους τρεις καθηγητές γνωστούς μου, που κατά τη γνώμη του, είχαν μεγαλύτερη δράση από μένα. Και για τους οποίους η Ανωτάτη Επιτροπή Ασφαλείας δεν είχε αντίρρηση. Τελικά μου υποσχέθηκε ότι τόσο αυτός όσο και άλλοι καθηγητές θα κοιτάξουν μήπως βρουν τρόπο αποκαταστάσεως του θέματος. Φεύγοντας μάλιστα από το Γραφείο μου, στάθηκε στην πόρτα και μου είπε..

"Περίεργο! Και μέχρι σήμερα δεν εμφανίστηκε κανένας στη Σχολή που να διεκδικεί την έδρα σου. Οι δυο που κρίθηκαν μαζί σου ήταν εντελώς άσχετοι και δεν είχανε κανένα έργο".

Η εξέλιξη αυτής της υπόθεσης με γιόμισε ανησυχία, πίκρα και σίχαμα. Περίμενα το διορισμό μου με λαχτάρα, και καταλάβαινα το πόσο θα χαιρόμουν, τόσο εγώ όσο και η οικογένειά μου, απ' αυτή την ακαδημαϊκή προπαυτός επιτυχία μου. Γιατί επαγγελματικά, θέλησε ο Θεός, ανάγκες δεν είχα. Το γραφείο πήγαινε παραπάνω από καλά. Και στη Σχολή πήγαινα κάνοντας θυσία, στη δουλειά μου. Αλλά μου άρεσε το καθηγητλίκι. Και με γοήτευε

Στην αρχή, σκέφτηκα να μην ασχοληθώ περισσότερο με το θέμα. "Με τέτοιους μηχανισμούς, ανόητους, χοντροκομμένους, βάρβαρους, είπα, που πάω να μπλέξω".

Ύστερα όμως από κάποιες μέρες που μου πέρασε το πείσμα, σκεφτήκαμε με τη γυναίκα μου, ότι δε συνέφερε γενικότερα, στη ζωή μας, αλλά και για τα παιδιά μας, να αφήσουμε αδιαμαρτύρητα σε ισχύ και με κύρος αυτή την ανόητη, περίεργη, υπερβολική, ψεύτικη και κακοήθη άποψη της Ανωτάτης Επιτροπής Ασφαλείας. Δεν ξέρει κανένας ποτέ τι γίνεται. Ακόμα στην Ελλάδα κάθε μέρα ακούμε για συνωμοσίες στρατιωτικών. Για κατασκευασμένο

σαμποτάζ που τ'ά κάνουνε δήθεν οι κομμουνιστές και οι αναρχικοί. Κι ένω σωρό άλλες απδίες. Τι ζητάμε εμείς να βρισκόμαστε στη μέση.

Πρέπει να βρούμε έναν τρόπο διερευνώντας το θέμα να το ξεκαθαρίσουμε, από τις πλάνες του. Και βαλθήκαμε να ψάχνουμε για κάποιον απ' αυτού που ανήκουν στην λεγόμενη εθνικόφρονα παράταξη, έχουν σχέσεις με τους Αμερικανούς και παίζουν κάποιον ρόλο σ' αυτά τα θέματα Ασφαλείας.

Ρωτώντας και μαθαίνοντας από "ανθρώπους", που κείνη την εποχή ήτο στο προσκήνιο, βρήκαμε κάποιον που είχε λόγους να εξυπηρετήσει τον κ. Φώστερ. πρόεδρο και κύριο μέτοχο της εταιρίας που ήμουν νομικός σύμβουλος, αλλά και μένα τον ίδιο, αποβλέποντας στην πρόσληψη του μονάκρου παιδιού του στην Εταιρία.

Τον καλέσαμε στο γραφείο του κ. Φώστερ. Του είπαμε το θέμα. Κι αυτό με τον αέρα που είχε, σαν τέως ανώτατος αξιωματικός της Αεροπορίας, που είχε πάρει τίτλους στην Υπόθεση Δίωξης των δήθεν Αριστερών Αεροπόρων μας διαβεβαίωσε ότι σε μια εβδομάδα θα έχει τακτοποιηθεί το θέμα. Μείναμε ήσυχοι και περιμέναμε.

Πέρασε μια εβδομάδα, πέρασαν δυο. Ο "Στρατηγός", όπως τον λέγαμε στην Εταιρία, δε φάνηκε. Είχα μεγάλη αγωνία και σκεφτόμουνα πώς μάλλον ο άνθρωπος θα βρήκε δυσκολίες. Τέλος, ένα πρωινό, τον είδα να περνά μπροστά από το γραφείο μου, χωρίς να ρίξει μια ματιά μέσα και πήγε κατευθείαν στο γραφείο του Προέδρου "Κακά μαντάτα" σκέφτηκα. Σε λίγο μ' φώναξαν και μένα μέσα, όπου έμαθα ότι "Τελικά δε γίνεται τίποτα. Κάποιος συμπατριώτης σου, Κονιτσιώτης που σε ξέρει από μικρό παιδί, αλλά δεν μοι αποκάλυψαν το όνομα, πιθανόν γιατί δεν τόξεραν και υπηρετεί εκεί ως Αμερικανός αξιωματικός, σε κάρφωσε για τα καλά. Και ανάλαβε την ευθύνη για αυτά που είπε. Και ξέρεις τι σημαίνει για τους Αμερικάνους αυτό, ακούνε κομμουνιστής και τους σηκώνονται οι τρίχες των μαλλιών τους όρθιες. Κατόπιν αυτού οι λίγοι Έλληνες που υπηρετούν στην Επιτροπή δεν μπορούν να κάνουν τίποτα. Αγύριστα κεφάλια οι Αμερικάνοι".

Τάβαψα μαύρα. Ακόμα κι ο κ. Φώστερ, είδα ότι άρχισε να αμφιβάλλει για τη δική μου ειλικρίνεια. Από αυτά που άκουσε, κάποιοι δισταγμοί, είδα, να φιάχνονται στο πρόσωπο του, γιατί κι αυτός φανατισμένος Εθνικόφρονας είναι. Κι εγώ σκέφτηκα "Ωρα είναι ν' ανοίξουμε άλλη δουλειά εδώ στην Εταιρία, με το να βάλουμε το Στρατηγό να βρει μίαν άκρη, κι όπως δεν τη βρήκε, να ανοίξουμε πληγή και στη δουλειά μου".

Και ο μεν κ. Φώστερ, ήταν δικός μας άνθρωπος και πάρα πολύ έξυπνος και πολύπειρος. Έτσι όσα του είπα κατάλαβα ότι πείστηκε. Στο τέλος μάλιστα πρόσθεσε ότι "Έτσι είναι οι Αμερικάνοι, φίλε μου. Προτιμούν να θάψουνε δέκα αθώους, παρά ν' αφήσουνε να περάσει ένας ύποπτος κομμουνιστής".

Το Καρφί όμως από την Κόνιτσα, "που με ξέρει από μικρό παιδί", που είναι και Πληροφοριοδότης των Αμερικάνων, ήταν αδύνατο να βρώ ποιος μπορεί να είναι.

Ρώταγα συμπατριώτες μου παντού. Όλοι σκεφτόμαστε πως πιθανόν κάποιο παιδί ταξιδεμένου στην Αμερική συμπατριώτη μας, να βρίσκεται στην Ελλάδα υπό άλλη ιδιότητα, ενώ είναι αξιωματικός Αμερικάνος και δίνει πληροφορίες.

Το θέμα άρχισε να μας κουράζει στο σπίτι, και πολλούς άλλους γύρω μας. Όσπου ήρθε η Χούντα. Σταματήσαμε την έρευνα και κάθε προσπάθεια να διεκδικήσω το καθηγητλίκι..

Με πιάσανε και με κρατήσανε στην Ασφάλεια ενάμιση μήνα σε απομόνωση για την Υπόθεση Σάκη Καραγεωργα. Αργότερα, στην Κόνιτσα δεν με άφησαν να πάω ούτε και για την κηδεία του Δήμαρχου, που εγώ είχα στεφάνώσει..

Πήγαινε πάρα πολύ μακριά να μ' αφήσουν να γίνω και καθηγητής Πανεπιστημίου. "Εδώ δε σε θέλουν στο χωριό, εσυ ζητάς να πας στου Παπά το σπίτι", που τα λέει η παροιμία.

Με την αποκατάσταση της Δημοκρατίας οι διατάξεις των Νόμων περί αποκαταστάσεως διωχθέντων λόγω φρονημάτων, δεν μέπιαναν. Το εξέτασα και με ειδικούς. Και αποφάσισα να το εγκαταλείψω το θέμα. Είχα μεγαλώσει, βαριεστήσει, και απογοητευτεί.

Για την ανεύρεση του Μεγάλου Καρφιού. ("Νταβανόπροκα", όπως μου τον απεκάλεσε κάποιος άλλος συμπατριώτης), ούτε λόγος να γίνεται. Δε με απασχολούσε. "Ας πάει κι αυτός με το παλιάμπελο".

Αλλά, το φέρνει ή ζωή καμμιά φορά, που από κάποιες απρόσμενες καταστάσεις και τυχαία γεγονότα, αποκαλύπτονται πράγματα, που ίσως μάλιστα και συ δεν ήθελες να μάθεις, για να μη σου τριβιλίζουν το μυαλό χωρίς κανένα όφελος. Έτσι, μια μέρα περί τα τέλη της δεκαετίας του ενενήντα, η φίλη μου Νανά Παπά, πάνω στην κουβέντα, μου ανέφερε τα ονόματα δύο εξαδέρφων της, που ήταν από την Κόνιτσα πραγματικά, αλλά εγώ τα είχα ξεχά-

σει εντελώς. Ή μάλλον από κάποιους λόγους άγνωστους, είχαν φύγει από το προσκήνιο του μυαλού μου και είχαν σχεδόν χαθεί. Τον Γεωργάκα και Λούλη.

Μακρινή κι αδιάφορη ανάμνηση, σκέφτηκα και ως εκ περισσού ρώτησα "Αλήθεια! Που βρίσκονται αυτοί οι άνθρωποι. Τους χάσαμε από καιρό".

Και τότε έμαθα ότι ο Γεωργάκας, ο παλιός μου φίλος και συμμαθητής μου πέθανε προ ολίγων ημερών, εδώ στην Αθήνα. Δούλευε παλιότερα κάπου στο Μέγαρο του Μετοχικού Ταμείου Στρατού. Ήταν "καλά οικονομημένο". Είχε γίνει Αξιωματικός του Αμερικάνικου Στρατού, μάλλον κατά τη διάρκεια του Εμφύλιου πολέμου. Ήταν ένας ευγενής και έντιμος άνθρωπος."

Έκλεισα τα μάτια μου από το ξάφνιασμα. Μου φάνηκε ότι άνοιξαν από πάνω οι Ουρανοί και γώ έπαθα έκλαμψη.

"Πιάσαμε τον κλέφτη" αναφώνησα σχεδόν έξαλλος. "Στην Αμερική τον ψάρεψαμε και τον βρίσκουμε δίπλα μας, με τους Αμερικάνους. Πώς να μην το σκεφτώ, τόσον καιρό, κι όταν χρειάζονταν;"

"Τι σου χρειάζονταν ο Γεωργάκας τόσον καιρό και δε μου είπες τίποτα. Με έκοψε η Νανά απορημένη.

"Τι να σου ειπώ, καλή μου Νανά. Και να μου πεις; Τώρα είναι πολύ αργά. Θα προτιμούσα το στόμα μου να κλείσω και να μην πω τίποτα για τον "Ευγενή και Έντιμο" ξάδερφο σου, που ήταν και δικός μου "Έντιμότατος" φίλος. "Ειρωνεύεσαι" μου λέει "Τι συμβαίνει;"

Προτίμησα να μην πω τίποτα. Ζήτησα συγγνώμη από τη Νανά και άλλαξα κουβέντα. Με έτρωγε όμως η σκέψη που ο Γεωργάκας ήταν αυτός που μου στερήσε μια απ' τις πιο μεγάλες χαρές της ζωής μου. Δεν μπορούσα να καταπιώ. Κι όταν χωρίσαμε με τη Νανά, βάλθηκα να ερευνήσω ψάχνοντας μέσα στις απίθανες πτυχές της ανθρώπινης ψυχής ποιους λόγους είχε ένα παιδικός μου φίλος να μου φερθεί έτσι.

Στην αρχή, είπα, "παντού υπάρχουν άνθρωποι που φιλοδοξία τους είναι να εμποδίζουν τη ζωή". Δεν με ικανοποιούσε όμως σαν συμπέρασμα.

"Μήπως ήταν μια εκδίκηση για την υποτέλειά του στους Αμερικάνους. Μάλλον απίθανο σκέφτομαι!" "Μήπως το υπόγειο μίσος χωρίς αιτία, που καταλαμβάνει με την αλαζονεία της εξουσίας;" "Όλα πιθανά. Και το πιθανότερο είναι ότι για αυτή την αντίδραση του φίλου μου, έπαιξε σημαντικό ρόλο ένα βαθύ, υπαρξιακό μίσος εναντίον μου. Ένα μίσος που δημιουργήθηκε και έτρεφε μέσα του για χρόνια ο Γεωργάκας από κάποιο καλό ή και κακό πο

του έκανα, χωρίς ν' ανταλλάξουμε ποτέ γιαυτό ούτε μια λέξη.

Ας γίνει μια προσπάθεια να δούμε.

Ο Γεωργάκας και ο Λούλης ήταν αδέρφια, και βρίσκονταν στην Κόνιτσα από τις μικρές τάξεις του Δημοτικού Σχολείου. Είχαν έρθει από τη Ρουμανία, με τη μάνα τους και κατάγονταν από παλιά Κονιτσιώτικη οικογένεια. Είχαν σπίτι. Είχαν περιουσία. Είχαν συγγενείς. Κι έτσι μόλις πέθανε ο πατέρας τους, δεν είχαν λόγους να συνεχίζουν την ξενειιά και γύρισαν στην Πατρίδα των προγόνων τους, που τα παιδιά τουλάχιστον την άκουγαν μόνον, αλλά δεν την είχαν γνωρίσει. Την έλεγαν όμως κι αυτά στην ξενειιά πατρίδα και κεί όλοι οι Βλάχοι, "ρωμιούς τους ανέβαζαν, Κονιτσιώτες τους κατέβαζαν".

Ο Λούλης ήταν μεγαλύτερος και πήγαινε στην ίδια τάξη με τον αδελφό μου. Ο Γεωργάκας μικρότερος και ερχότανε μαζί μου.

Από τη δεύτερη τάξη δάσκαλός μας ήταν ο κύριος Κρυστάλλης. Ένας ευγενικός κοντούλης, που φορούσε μόνιμα γυαλιά μ' ασημένιο σκελετό.

Όταν κατάλαβε πως ο Γεωργάκας είχε δυσκολίες με τα ελληνικά του, τον έφερε δίπλα μου για να τον βοηθάω. Κι εγώ είχα πάρει στα σοβαρά το ρόλο μου. Αυτή η "συγκατοίκηση μας" κράτησε μέχρι την έκτη δημοτικού. Κι είχαμε γίνει φίλοι, τόσο την εποχή που μας έβαζαν δίπλα-δίπλα στο θρανίο, όσο και όταν στη γυμναστική και τις παρελάσεις, που μας χώριζαν λόγω αναστήματος γιατί αυτός "έδωσε ανάστημα" και μ'άφησε πίσω. Πολλές φορές έρχονταν στο σπίτι μου κι έτρωγε τα μεσημέρια, πήγαινα και γώ κι έτρωγα στο δικό του, αλλά δε μου άρεσαν τα φαγητά που έφτιαχνε η μάνα του, όλο μαμαλίγκα και τέτοια. Και τότεγα κρυφά στους δικούς μου, αλλά ποτέ στο Γεωργάκα, που παρόλ' αυτά τότε καταλάβει και όταν είμαστε πια έκτη τάξη, κάθε πρόσκλησή του για φαγητό συνοδεύονταν με το "αν θέλεις έρχεσαι, αν θέλεις όχι".

Στο ημιγυμνάσιο χωρίσαμε. Αλλά όταν πήγαμε στα Γιάννενα, αυτός για τη μέση Εμπορική και γώ για τη Ζωσιμαία, καθίσαμε ένα χρόνο στο ίδιο δωμάτιο, λίγο αργότερα όταν έφυγαν τ' αδέρφια μας που τελειώσανε το Γυμνάσιο και σε μας έμνησκαν άλλα δυο χρόνια.

Στα Γιάννενα, τον πρώτο και δεύτερο χρόνο, παραμείναμε απλά "γνωστοί-συμπατριώτες" γιατί τα σχολειά μας ήταν διαφορετικά και βλέπομαστε σπάνια, καμιά φορά στο εστιατόριο που τρώγαμε ή στο Πρακτορείο των Λεωφορείων που πήγαιναν στην Κόνιτσα. Μόνο όταν καθήσαμε μαζί, ξαναξεστάθηκαν οι σχέσεις μας. Μαγειρεύαμε μαζί πότε-πότε μέσα στο δωμάτιο, ή

τρώγαμε ο ένας από τα φαγητά του άλλου που έρχονταν από τα σπίτια με τον "τουρβά".

Τη μόνη φορά που τα χοντροκόψαμε και είπαμε βαριές κουβέντες μεταξύ μας, ήταν τον τελευταίο καιρό της συγκατοίκησης μας, όταν ο Γεωργάκας που όπως θυμόμουνα από πολλά χρόνια πριν, ήθελε ν' αποκτήσει ένα γραμμόφωνο, είχε πετύχει στο "διαγωνισμό" μιας αθηναϊκής εφημερίδας απαντώντας σ' ένα ερωτηματολόγιο. Και είχε αποκτήσει ένα γραμμόφωνο, αλλά τότε φέρει σπίτι μας. Το κρατούσε μυστικό από μένα, στο σπίτι του συμπαιτριώτη μας Βασίλη και το χρησιμοποιούσανε οι δύο τους με κάτι άλλους και κάτι πάρτυ, που κάνανε μεταξύ τους οι μαθητές της Εμπορικής Σχολής.

Εγώ τόμαθα από σπόντα. Είχα παρατηρήσει δηλαδή ότι ένα χρυσό ρολόι του πατέρα του, με μια μακριά χρυσή αλυσίδα, που τόχαμε στο κοινό δωμάτιο, για αναπληρωματικό ξυπνητήρι, έλλειπε καιρό από το σπίτι. Τον ρώταγα. Αλλ' απόφευγε να απαντήσει. Ή μάλλον, την πρώτη φορά μου είπε, ότι τόχαμε σε έναν Ωρολογά για επισκευή. Πέρασε αρκετός καιρός και η επισκευή δεν τέλειωνε. Κι όταν εγώ επέμενα, εκείνος θύμωνε. Και ένα βράδυ, έτσι θυμωμένος, έφυγε από το δωμάτιο μας και κοιμήθηκε στο δωμάτιο του Βασίλη. Δεν μπορούσα να εξηγήσω τη στάση του αυτή, που τη θεωρούσα παράλογη.

Έψαξα μια μέρα και βρήκα το Βασίλη, που ύστερα από ζόρισμα, μου εξομολογήθηκε το μυστικό της υπόθεσης.

"Την είχε πάθει ο Γεωργάκας και ντρεπότανε... Περισσότερο απ' όλους μένα. Είδε το λεγόμενο διαγωνισμό με το αστείο ερωτηματολόγιο, στην εφημερίδα. "Ποιος είναι ο μεγαλύτερος ποταμός της Ρωσίας. Ποια η Πρωτεύουσα της Γαλλίας. Ποια είναι δεύτερη μεγάλη πόλη της Αιγύπτου μετά το Κάιρο" Όποιος απαντήσει σ' αυτές τις τρεις ερωτήσεις εντός είκοσι μερών θα πάρει ένα γραμμόφωνο με δέκα δίσκους. Η μόνη επιβάρυνση του θα είναι τα έξοδα συσκευασίας, εκτελωνισμού και αποστολής". Έμεινε άυπνος κάμποσες βραδιές. Μεγάλη πρόκληση! Έστειλε στην Εφημερίδα τις απαντήσεις του. Πήρε την απάντηση, ότι "Μπράβο για τις γεωγραφικές σας γνώσεις. Πετύχατε στο μεγάλο μας διαγωνισμό. Σε δύο μέρες θα πάρετε από το Ταχυδρομείο της περιοχής σας το γραμμόφωνο "έναντι καταβολής 2.000 δρχ, για τα έξοδα". Βουρλίστηκε ο άνθρωπος. Το γραμμόφωνο με τους δέκα δίσκους, θάναι σε λίγες μέρες στο Ταχυδρομείο. Έπρεπε όμως να καταβληθούν 2.000 δρχ. Όταν έλυνε το ερωτηματολόγιο δεν φανταζότανε ότι θάαυτο τόσο πολλά τα έξοδα. Κατάλαβε; Δεν κατάλαβε το φιάσκο τις οίδε; Είχε

μπλέξει. Τον έτρωγε το δίλημμα. Αλλά και η ανυπομονησία. Λεφτά τώρα δεν έχει. Τι να κάνει; Ένα όνειρο ζωής χάνεται. Πήρε το "Ιερό ρολοϊ-κειμήλιο του πατέρα του, με την τεράστια χρυσή καδένα και πήγε στο Χρυσοχώο. Εκεί διαπραγματεύτηκε και τελικά το πούλησε. Είναι σίγουρο ότι τον πήραν μυρουδιά και μάλλον τον εκμεταλλεύτηκαν. Τώρα μετανόησε. Και το χειρότερο του φταίω εγώ. Χωρίς να έχει συγκεκριμένους λόγους. Μόνο και μόνο "γιατί πρέπει να φταίει κάποιος άλλος. Και όχι ο ίδιος".

Το περίεργο είναι πως έλεγε στο Βασίλη, ότι φταίω και γω που κάθε μέρα τον ρωτάω "τι έγινε το ρολοϊ, και τι έγινε το ρολοϊ".

Για μέρες έκανα πως δεν ξέρω τίποτα. Ούτε και τον ρωτούσα τίποτα. Φαίνεται όμως ότι η φάτσα μου είχε αλλάξει. Κι αυτό τον πείραξε. Τον πείραξε πολύ περισσότερο και από το να ξακολουθήσω να τον ρωτάω για το ρολοϊ. Ήταν διαρκώς μουτρωμένος, έρχονταν πολύ αργά τη νύχτα να κοιμηθεί, για να μη συναντιόμαστε και ήταν κουκουλωμένος στα σκεπάσματα του, παριστάνοντας τον κοιμισμένο όταν εγώ έφευγα, το πρωί.

Την πρώτη Κυριακή που μοιραία θα μέναμε μέσα, τόσκασε χαράματα ενώ εγώ κοιμόμουν. Το ίδιο και τη δεύτερη. Την Τρίτη, που θάρχονταν η μάνα του να τον ιδεί, (είχε κατεβεί από την Κόνιτσα, και ποιος ξέρει τι φοβότανε) με κάλεσε και μένα να φάμε μαζί και οι τρεις, έξω σε εστιατόριο. Τα έξοδα θάταν όλα δικά του, προσθέτοντας. Άλλωστε λεφτά έχουμε τώρα. Ας είναι καλά ο μακαρίτης ο πατέρας μου, που μας άφησε, και χρυσό ρολοϊ, με τόση αξία. Τι μου χρειάζονταν εμένα ένα ρολοϊ; Όλο χαλούσε. Μπελάς ήταν. Τόδωσα και γώ για να τελειώνω. Αλλά, η μάνα μου δεν ξέρει τίποτα. Αν κάνει κουβέντα, σε παρακαλώ πές και συ ότι βρίσκεται στον Ωρολογά για επισκευή".

Τον κοίταξα και χαμογέλασα. Πήγα μέχρι το παράθυρο σιγοτραγουδώντας προκλητικά. Δεν είχα πρόθεση να του πω τίποτα. "Όμως έβραza. Ο Γεωργάκας αφού έμεινε δευτερόλεπτα ακίνητος, κάτι υποψιάσθηκε και ήρθε από πίσω μου, ανήσυχος.

- "Τι λές εσύ"; " Δεν έκανα καλά; Τι μου χρειάζονταν; Το πούλησα.

- "Το ότι το πούλησες αυτό το ξέρω από καιρό, μου τόπανε οι φίλοι σου από τη Σχολή. Φυσικά, δε θα πω τίποτα στη μάνα σου, μην ανησυχείς. Αλλά πικράθηκα πάρα πολύ, που "το πούλησες γιατί πιάστηκες κορόιδο από απατεώνες" και τόκανες αυτό κρυφά, χωρίς να το κουβεντιάσουμε μαζί. Περισσότερο δηλαδή μυαλό έχει ο Βασίλης από μένα που το κουβεντιάζατε. Δεν

καταλαβαίνω γιατί τόκανες και προ παντός δε δούλεψε, τόσο σε σένα, όσο και στο Βασίλη το νιονιό, να καταλάβετε ότι με τόσο γελοίες ερωτήσεις αυτό δεν ήταν διαγωνισμός. Αυτό ήταν απάτη. Εγώ έτσι από περιέργεια πήγα εδώ παρακάτω στον Κοέν, που πουλάει γραμμόφωνα να ρωτήσω και μου είπε ότι αυτός με πολύ λιγότερα, αν του τάδινες μετρητά, θα σούφερνε καλύτερο γραμμόφωνο της ίδιας σειράς".

Τάλεγα όλα αυτά κοιπάζοντας έξω από το παράθυρο, χωρίς, να στρέψω ούτε για ένα δευτερόλεπτο κεφάλι προς τα πίσω. Με είχε πιάσει μια λιγοψυχιά και νιρεπόμουνα να το δείξω. Ήξερα λίγο ως πολύ, ότι αυτά θα πλήγωναν τον Γεωργάκα, και θα πάθαινε σόκ. Αν δεν έπεφτε κάτω. Και γιαυτό μένοντας όπως ήμουν, τελικά, τον ευχαρίστησα για την πρόσκληση σε γεύμα έξω, είπα ότι είμαι καλεσμένος σήμερα Κυριακή στο θείο μου Σακελλάριου, τον αντισυνταγματάρχη. Και επομένως δεν θα πάω μαζί τους, που θάθελα πολύ για να μαθαίναμε και κάνα νέο από την Κόνιτσα.

Δεν ξανακάναμε κουβέντα για το ρολόι και το γραμμόφωνο, με τον Γεωργάκα. Έδειχνε απόμακρος. Αλλά ξανάρχισε την κανονική ζωή του στο κοινό δωμάτιο. Μαζεύονταν το βράδυ νωρίς. Έφευγε το πρωί κανονικά. Όμως ούτε καν μου ανέφερε ότι για το τέλος της χρονιάς κάνανε πάρτυ στο σπίτι του Βασίλη. Όπου για μουσική είχαν το γραμμόφωνο του. Είχαν μαζευτεί εκεί όλοι οι Κονιτσιώτες Εκτός από μένα. Ακόμα και τα κορίτσια από το Μέκειο.

Το καλοκαίρι στην Κόνιτσα, πολλοί με ρώτησαν γιαυτό. Κι έδινα διάφορες δικαιολογίες. Ό,τι μου κατέβαινε δηλαδή. Ωστόσο με τον Γεωργάκα κάναμε παρέα, και με μια ομάδα ορειβατών πήγαμε μαζί στο Σμόλικά στη "Συνάντηση ορειβατικών ομάδων" Επακολούθησε εκδρομή στη Σαμαρίνα. 15 Αυγούστου. Δεκαπέντε γάμοι βλάχικοι μαζί, ήταν όμορφα. Γκάνιντες. Πίπιζες, Κλαρίνα. Μας πήραν τα αυτιά, όλη μέρα κι όλη τη νύχτα. Ωστόσο είχε η γιορτή μεγάλο κέφι και ενδιαφέρον. Τη χαρήκαμε με όλη μας την καρδιά.

Παρ' όλα αυτά δεν κάναμε κουβέντα για το αν την επόμενη χρονιά θα βρούμε μαζί δωμάτιο στα Γιάννενα για να καθήσουμε. Έμειναν τελικά σε "άλλο δωμάτιο, μαζί με το Βασίλη.

Κι εγώ βρήκα το Θεόφιλο από τα Τσαραπλανά να συγκατοικήσουμε.

Δεν ξέρω πώς περνούσανε εκεί με το Βασίλη, γιατί δεν τους έβλεπα. Οι σχέσεις μας είχαν κρυώσει. Ξέρω όμως πώς η μάνα του Γεωργάκα ήρθε να με δει από καλοσύνη, μια Κυριακή, που βρέθηκε στα Γιάννενα, στο δωμάτιό

μου Και φεύγοντας μου είπε ότι "Άσχημα έκανε ο Γεωργάκας, που προτίμησε το δωμάτιο του Βασίλη. Εδώ θα ήταν καλύτερα".

Έρθε η Κατοχή.

Και τα δύο αδέρφια μπήκαν στην Αντίσταση. Ο Λούλης μάλιστα πήγε στον ΕΛΑΣ.. Ο Γεωργάκας ήρθε μαζί μου στην ΕΠΙΟΝ.

Έτσι όταν το Καλοκαίρι του σαράντα τρία, αναγκαστήκαμε, με τους Γερμανούς στην Κόνιτσα, να βρεθούμε διωκόμενοι στα Βλαχοχώρια, στο Παλιοσέλι, ήρθε μαζί κι ο Γεωργάκας.

Ήταν καλός στα οργανωτικά, σοβαρός στο φέρσιμό του, και προορίζονταν για στέλεχος.

Είμαστε όλοι προσκολλημένοι στις Μακεδόνικες Ομάδες. Κι εγώ συνενοούμουνα κατευθείαν με τον Καπετάν Πέτρο, που ήταν επικεφαλής τους.

Τις πρώτες κι όλας μέρες της παραμονής μας εκεί, καταφθάνει μια μικρή ομάδα Εγγλέζων Αξιωματικών, να δούνε την περιοχή απ' την οποία ήταν ενδεχόμενο ν' ανεβούνε οι Γερμανοί, "χτενίζοντας" την Βόρεια Πίνδο. Αλλά και να εξετάσουν που πάει η βοήθεια που ρίχνουν (τότε κάνανε ρίψεις βοήθειας και στον ΕΛΑΣ). Ίσως ακόμα και να κάνουν "κάποιες άλλες παρατηρήσεις", ακολουθώντας το δικό τους "ανειλικρινές" πρόγραμμα.

Τότε ο Καπετάν Πέτρος μου ζήτησε αν κάποιος απ' τους δικούς μου ξέρει Εγγλέζικα, έστω και λίγα, να συνενωθεί μαζί τους, γιατί ο προηγούμενος διερμηνέας των Εγγλέζων αρρώστησε και πήγε στο χωριό του. Εγώ ήξερα ότι ο Γεωργάκας στην Εμπορική στα Γιάννενα διδάσκονταν εγγλέζικα, και θυμόμουνα, απ' την εποχή της συγκατοίκησης μας που παιδεύονταν ώρες μ' αυτά. Και τα απάγγελλνε φωναχτά για να τα απομνημονεύσει. Του το πρότεινα. Και κείνος δέχτηκε.

Και από τότε κόλλησε ο Γεωργάκας στην Εγγλέζικη Αποστολή. Τον ντύσανε στρατιωτικά και τον χάσαμε.

Μαθαίναμε πότε πότε γιαυτόν, κατά την Κατοχή, από το Λούλη, διάφορα αντιφατικά, αλλά δεν τον βλέπαμε.

Δεν τον είδαμε ούτε και μετά την απελευθέρωση. Φήμες τον έφερναν ότι είχε γίνει αξιωματικός Εγγλέζος, που δούλευε στις υπηρεσίες τους κάπου στην Αθήνα.

Το περίεργο είναι ότι κι ο Λούλης, με τον οποίο παλιά βλέπόμεστε στην Αθήνα, ούτε ποτέ μας τον ανέφερε, ούτε φαίνονταν να ενδιαφέρεται γι αυτόν. Ήταν τσακωμένοι μεταξύ τους. Η μάνα τους είχε πεθάνει από καιρό. Έ-

φυγαν οι Εγγλέζοι, ήρθαν οι Αμερικάνοι με τον εμφύλιο. Τέλειωσε ο Εμφύλιος, έμειναν οι Αμερικάνοι. Έντονα και καταλυτικά γεγονότα για τη μνήμη μας και τα ενδιαφέροντά μας. Έπεφταν το ένα πάνω στο άλλο σαν τα λασπωμένα κατεβάσματα του Αώου που απλώνουν πάνω στον κάμπο της Κόνιτσας, και σκεπάζουν άγονα και παραγωγικά χωράφια χωρίς διάκριση. Σιγά-σιγά ο Γεωργάκας ξεχάστηκε. Και μείς μεγαλώναμε.

Έρθε στη μνήμη μου απότομα τώρα ο Γεωργάκας, με το θάνατό του. Και με συνιάραξε. Άνοιξε υάλι η τεράστια πληγή που είχε αφήσει στην ψυχή μου μέσα, ο αποκλεισμός μου από το Πανεπιστήμιο και την ακαδημαϊκή σταδιοδρομία. Ο Γεωργάκας πέθανε. Τώρα με τη Δημοκρατία πια, τέτοιου είδους φίλοι και εχτροί δε χρειάζονται, αλλά και σε μας πέρασαν τα χρόνια και οι φιλοδοξίες. Ο εντιμότερος φίλος μου Γεωργάκας έτσι κι αλλιώς είναι οριστικά θαμμένος στη συνείδηση μου. Ο θάνατος του δεν βρήκε μέρος ν' ακουμπήσει μέσα μου.

Κείνο που μέσα μου μόνιμα δημιουργεί προβλήματα, παράπονα και τάσεις για ξεκαθάρισμα είναι το ερώτημα που δεν μπορεί να πάρει από κανέναν πιά απάντηση. Ήταν οτ' αλήθεια τόσο κακόψυχος και με μισούσε τόσο πολύ ο παιδικός μου φίλος Γεωργάκας;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ - ΖΕΥΓΟΛΑ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΑΒΕΡΩΦ - ΚΟΝΙΤΣΑ
Τηλ.: (0655) 22529

Τηλ. Οικίας: (06510) 93622
Κιν.: 0945182799

ΦΩΤΗΣ ΡΟΥΒΑΛΗΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ - ΠΑΙΔΟΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

Εκπαιδευθείς επί δεκά ετις Ν. Υόρκη, ΗΠΑ
στο υπερηχογράφημα καρδιάς
και στις καρδιακές παθήσεις εμβρυϊκής και παιδικής ηλικίας
Πτυχιούχος AMERICAN BOARD OF PEDIATRIC CARDIOLOGY

Μητροπόλεως 69 - Θεσσαλονίκη
Τηλ. 2310 229009

Κιν. 6977 013892

Ο ΚΑΠΟΣ (ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΜΠΕΡ)

Ο Κάπος ή Νικόλαος Καμπέρ γεννήθηκε στο Προσήλιο Κονίτσης· η παλαιά ονομασία του χωριού ήταν Κοσάρτσ'κο. Βρίσκεται πολύ κοντά στα Ελληνο-Αλβανικά σύνορα και κοντά στα χωριά Πυξαριά και Αμάραντος. Κατά τον Α΄ και Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο κατεστράφη ολοσχερώς. Σήμερα στην κεντρική πλατεία του υπάρχει το κτίριο του ελληνικού φυλακείου.

Οι κάτοικοί του, θέλοντας και μη, πήρανε το δρόμο της προσφυγιάς, άλλοι προς Αλβανία και άλλοι προς Ελλάδα.

Ο Κάπος και η αδελφή του Μαρία εγκαταστάθηκαν στην Κόνιτσα. Η Μαρία παντρεύτηκε στην Κόνιτσα, ο Κάπος έμεινε ανύπαντρος. Τα παιδιά του Α΄ Δημοτικού Σχολείου Κονίτσης και του Γυμνασίου Κονίτσης, της 10ετίας του 1970 έως και το 1985, σίγουρα θα τον θυμούνται έξω από τα Σχολεία τους, ήσυχο και καθιστό, να πουλάει τηνπραμάτειά του, καραμέλλες, σοκολάτες, φιστίκια και άλλα παρόμοια, αγορασμένα από το Ζαχαροπλαστείο του Χρήστου Παπαμιχαήλ στην Κόνιτσα. Συναλλάσσονταν τίμια με τα παιδιά, τα οποία πολύ τον αγαπούσαν. Ήταν ένας εξαιρετος άνθρωπος έμπιστος, ειλικρινής, τίμιος, ολιγόλογος. Τα πάντα έβλεπε, άκουγε, παρατηρούσε και μιλιά δεν έβγαζε. Στις ερωτή-

σεις που του έκανες, απαντούσε μονολεκτικά.

Ευγενής, διακριτικός, ευπρεπισμένος, σωστός άρχοντας, αφού κατάγονταν από αρχοντική γενιά, αλλά... να όψονται οι καιροί!

Καίτοι οθωμανός το θρήσκευμα, στη γιορτή του Αγίου Νικολάου, πήγαινε στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου στην Άνω Κόνιτσα, άναβε την λαμπάδα και παρέμεινε μέχρι το τέλος της λειτουργίας, έτσι όπως οι δικοί του συνήθιζαν τον παλιό καλό καιρό στο χωριό τους το Κοσάρτσ'κο.

Ο Κάπος έμεινε στην Άνω Κόνιτσα στο Περιβόλι, εκεί κοντά που έμενα κι εγώ. Περνούσε τακτικά από το σπίτι μα προπαντός έρχονταν όταν βγάzaμε τα τσίπουρα στο Φλωρέϊκο.

Θυμάμαι κάποια χρονιά, τέτοιον καιρό, εκεί που όλοι παρακολουθούσαμε, με κατάνυξη μπορώ να πω, το βγάλσιμο του τσίπουρου με τη μεγάλη φωτιά γύρω από το ρακοκάζανο, ακούω ξαφνικά τον μονολεκτικό Κάπο να λέει: "Πω, να είχαμε και μεζέ"!

Είχε κι έναν κρυφό καημό, τον οποίον, ύστερα από τις δικές μου επιμονες, κατά κάποιο τρόπο, ερωτήσεις μου, μου το εξομολογήθηκε. Ήθελε να πάει να ιδεί το χωριό του Κοσαρτσ'κο για τελευταία φορά. Τον έτρωγε, τον βασάνιζε η νοσταλγία και σε

κανέναν δεν τολμούσε να πει τον πόνο του. Σε κανέναν δεν ήθελε να υποχρεωθεί, πώς όμως να πάει εκείνους τους δύσκολους καιρούς;

Άνοιξε την καρδιά του και με πολλά λόγια για εκείνον και λίγα για μένα μου είπε: “Πω, κυρ Γιάννη, θέλω να πάω μια φορά ακόμα στο χωριό μου, να το ιδώ κι ύστερα ας πεθάνω”!

Δεν του χάλασα το χατήρι, του το υποσχέθηκα και μια μέρα, με την ευκαιρία που είχα δουλειά στο χωριό Αγία Βαρβάρα, την προηγούμενη μέρα του είπα: “Κάπο, θέλεις αύριο να πάμε στο Κοσαρισ’κο; Έλαμψε ολόκληρος από χαρά, βούρκωσαν τα μάτια του, δεν μίλησε, ούτε το ναι δεν μπόρεσε να πει, παρά μόνον σκύβοντας το κεφάλι του, συγκατένευσε!

Την άλλη μέρα κατά τα συμφωνηθέντα, πήγαμε στο Κοσαρισ’κο. Φθάνοντας εκεί σταματήσαμε μπροστά στο φυλάκειο κι εγώ θεώρησα σκόπιμο, πρώτα απ’ όλα, να πάω στο οίκημα του φυλακείου να πω “μια καλημέρα” στους φύλακες φαντάρους μας κι όταν βγήκα έξω είδα μόνον τον οδηγό του ταξί, ο Κάπος είχε εξαφανισθεί. Εγώ τα χρειάστηκα. Τώρα τι κάνουμε; Δυσκολο το πρόβλημα!

Ευτυχώς, μετά από λίγα λεπτά τον είδαμε ν’ ανηφορίζει: Δεν τον ρώτησα που είχε πάει. Μόνος του αργότερα και πολύ εμπιστευτικά, μου είπε: “Πω, κυρ-Γιάννη, πήγα και είδα τον τόπο που ήταν το σπίτι μου, σ’ ευχαρι-

στώ πάρα πολύ που μούκανες αυτό το μεγάλο δώρο, τώρα ας πεθάνω”!

Κατά την επιστροφή μας στην Κόνιτσα, μιλιά δεν έβγαλε από το στόμα του, είχε πέσει σε βαριά συλλοή.

Έπειτα από λίγον καιρό, δυο μέρες πριν πεθάνει, μου έστειλε μήνυμα ότι αύριο το απόγευμα στις πέντε η ώρα, έξω από την εκκλησία του Αγίου Νικολάου Άνω Κονίτσης, θέλει να με συναντήσει κάτι να μου πει.

Πράγματι την άλλη μέρα πήγα την ώρα που μου εμπήνυσε, τον συναντώ, τον χαιρετώ, εκείνος με αντικαιρετά κι ύστερα βγάζει από τον κόρφο του ένα πάκο λεφτά τυλιγμένα σε εφημερίδα και μου τα δίνει λέγοντας: “Πω, για τον Άγιο Νικόλαο, να γράψετε κάπου και το όνομά μου”. Κι έφυγε, πάλι με βαθειά συλλογή, χωρίς να πει ούτε μια άλλη λέξη, (τότε εγώ ήμουν μέλος της Εκκλησιαστικής Επιτροπής του Αγίου Νικολάου).

Όλες τις οικονομίες της ζωής του, τις δώρισε στον Άγιο Νικόλαο, του οποίου το όνομα πήρε κατά την βάπτισή του λίγους μήνες πριν.

Αιωνία σου η μνήμη ευγενικέ άρχοντα Νικόλαε.

Ιωάννης Γ. Παπαϊωάννου
1/12/2005

Σημ.: Η Εκκλησιαστική Επιτροπή του Αγίου Νικολάου Άνω Κονίτσης ας του κάνει το χατήρι να τοποθετήσει μια αναμνηστική πλάκα κάπου στο προαύλιο της εκκλησίας, έτσι η ψυχή του θ’ αγαλλεται.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥ

Κράμα δυσάρεστων και ευχάριστων συμβάντων έλαβαν χώρα στο γραφικό ΚΑΝΤΣΙΚΟ και άλλα μεν σκίασαν, άλλα δε λάμπρυναν τις διαθέσεις των κατοίκων.

Εικόνα μεγάλης Παρασκευής παρουσίαζε η ατμόσφαιρα του χωριού καθώς η καμπάνα σκορπούσε πένθιμα τον χαρακτηριστικό τρίκτυπο ήχο της.

Μακάβριες σκηνές βύθισαν σε βαρύ πένθος τεθλιμμένους συγγενείς και συγκλόνησε τους πάντας ο χαμός προσφιλών προσώπων αφήνοντας πίσω δυσαναπλήρωτο κενό.

Τις οίδε τι εσωτερικοί διαλογισμοί συνετάραξαν το ΕΙΝΑΙ των συγγενών και πλημμύρισαν τα άδηλα και κρύφια συναισθήματα του ψυχικού τους κόσμου σ' αυτή τη συγκυρία.

Βαθύς πόνος και κλίμα οδύνης επηρέασε σύμπασα την ανθρώπινη μάζα του χωριού.

Διάχυτες ήταν οι αναμνήσεις των νεκρών και οι ανάμεικτες αντιδράσεις έπειτα από το μακάβριο θέαμα και τις αναμενόμενες ευχάριστες στιγμές εν όψει της μεγάλης γιορτής.

Σε περιπτώσεις τέτοιες ωθούμεθα από κάποιο συναισθηματικό κίνητρο πάνδημης συμμετοχής στην ξένη οδύνη, το κίνητρο αυτό εμφωλεύει

μέσα μας.

Παρ' όλο που ο φεινός οργασμός προετοιμασίας της γιορτής βομβαρδίστηκε με μακάβρια κτυπήματα που πλήθυναν την οδύνη, εν τούτοις βρήκε τον τρόπο ν' αναχαιτίσει τη λύπη ξεφεύγοντας από τη δίνη της θλίψης που τον κατείχε και ξαναβρίσκοντας τη χαρά στο πατροπαράδοτο γλεντοκόπι που ακολούθησε.

Η πρόσκαιρη ζωή μας που είναι μόλις μια κουκίδα μέσα στην αέναη ροή του χρόνου αποτελείται από ένα μείγμα ΧΑΡΑΣ, ΛΥΠΗΣ, ΔΑΚΡΥΩΝ και ΓΕΛΙΟΥ και που μας καλεί να συμμαχήσουμε με τα παραπάνω προκειμένου ν' αντιμετωπίσουμε θαρραλέα τη σκοτεινή και ν' απολαμβάνουμε ευδιάθετα τη φωτεινή πλευρά της.

Φθάνοντας στο χωριό, μας κρατούσε συντροφιά ο προάγγελος της άνοιξης ΚΟΥΚΟΣ, εδώ απολαμβάνει κανείς το μεγαλείο της άτρωτης φύσης που αρνείται να απωλέσει τη βαθυπράσινη χροιά της.

Ο δροσερός αέρας μεταφέρει το άρωμα των άγριων λουλουδιών, του πεύκου, του έλαιου και ικανοποιεί την αίσθηση της όσφρησης σαν ουρανόσταλη τροφή.

Ένας χείμαρρος αισθημάτων λογής-λογής έρρειε στις καρδιές μας, οι πέριξ του χωριού δασώδεις βου-

νοπλαγιές παρουσιάζουν αξιοθαύμαστο θέαμα προσφέροντας οπτική ευχαρίστηση, και ψυχοσωματική ηρεμία.

Οι επισκέπτες σαν ασταμάτητο ποτάμι συρρέουν στο χωριό που πάλλεται από ζωή. Τα παραπάνω είναι πραγματικά μία ανάπαυλα στον κουρασμένο από τον κάματο της αγχώδους βιοπάλης και την ΤΥΡΒΗ της πόλης επισκέπτη του οποίου πολλά σημεία της κεφαλής του γκριζάρουν.

Εκεί στο αντάμωμα σμίγουν χέρια γνωστών και στην κουβέντα κυριαρχούν το καλωσόρισες και καλωσεβρήκα.

Εδώ απολαμβάνει κανείς το μεγαλείο της φύσης και την αρμονική συνύπαρξη παλαιών και σύγχρονων κτισμάτων, ένα σύμπλεγμα φυτρωμένο καταμεσής στην άγρια πράσινη αγκαλιά του τοπίου.

Το μεγαλύτερο επίτευγμα που θα μπορούσε να φανταστεί κανείς είναι το πάντρεμα του ανθρώπου με τη φύση πράγμα που αφειδώς και δωρέαν προσφέρει ο ακραίος τούτος οικισμός με πανελλήνια θα έλεγα εμβέλεια, και όχι μόνο αυτό, ο ντόπιος δεν ξεχνά κι επιθυμεί να πληρώσει το στόμαχό του με το γευστικό και θρεπτικό χωριάτικο φαγητό καρυκευμένο με λαδάκι όπου παράλληλα με τη γεύση του φέρνει κοντά μας αναμνήσεις που θυμίζουν

την ηλικιωμένη Μάνα μας που με αργές κινήσεις ανακάτεψε το ικανό να κορέσει την πείνα οικείων και μουσαφिरαίων ΚΟΧΛΑΖΟΝ και ΠΑΦΛΑΖΟΝ ΚΟΥΡΚΟΥΤΙ.

Τα απλά λιθόχτιστα χωριατόσπιτα νικούν ακόμη και τις περίλαμπρες βίλες.

Αυτά και άλλα αποκομίζουν και κουβαλούν μαζί τους εκεί στα μακρινά οι ξενιτεμένοι.

Ο βραδινός περίπατος είναι σωστή απόλαυση, η δε ηλεκτροφώτιση καθιστά ευδιάκριτα τα δαιδαλώδη δρομάκια. Μία άλλη βραδινή εικόνα είναι τα αναμμένα κεριά του εις απόστασιν αναπνοής Νεκροταφείου που εκπέμπουν το τρομώδες θάμβος τους.

Το πανέμορφο ηλιοβασίλεμα στον χαλκόχρωμο ουρανό, δεν παραλείπει να ρίξει τις τελευταίες του ακτίνες ακόμη και στους τρελλά ερωτευμένους κατά τον ρομαντικό τους περίπατο. Η υπέρ τον ορίζοντα εμφάνιση του Ηλίου παρουσιάζει ένα πυρακτωμένο κυκλικό πιάτο αλικής χροιάς που αδυνατεί να αποδώσει ο χρωστήρας του ζωγράφου φαίνεται να προβάλλει δίνοντας θαλπωρή στο πρωϊνό αγιάζι του λυκαυγούς.

Δεν χορταίνει να χαζεύει κανείς αυτό το σπάνιο τοπίο που ευτυχώς μέχρι τούδε παραμένει αγνό, αμόλυπτο και παρθένο. Οι γαϊτανάτοι αμαξιτοί με πληθώρα στροφών διασχί-

ζουν τη δασώδη χλωρίδα και ωσάν ΜΙΤΟΣ της ΑΡΙΑΝΔΗΣ οδηγούν στο τέρμα τους. Εδώ κατα τη λαϊκή ρήση είναι ο τόπος που βάζεις καινούργιο ΣΥΚΩΤΙ.

Γεωγραφικά η πατρίδα μας βρίσκεται σε εξέχουσα θέση της υδρογείου με τις πιο πλεονεκτικές καιρικές συνθήκες παρ' όλο που το παγκόσμιο POLLUTION προσπαθεί να τις αμαβρώσει.

Ας μου επιτραπεί εδώ μια παρένθεση. Είναι τόσα τα ΥΠΕΡ που διαθέτουν τα μαστοροχώρια, αν η βοήθεια κρατικής μέριμνας αξιοποιείτο από την Επαρχία κάνοντας τη Φτώχεια παρελθόν.

Δυστυχώς όμως οι προ πεντηκοταετίας 300 του Λεωνίδα ή μάλλον της Βουλής ροφούσαν τον ΒΑΡΟΥΧΕΙΟΝ της αδιαφορίας προς την ύπαιθρο.

Οι εν τοις πράγμασιν κοντόφθαλμοι ταγοί δεν πρόβλεψαν το επικείμενο κακό που εγκυμονούσε η βεβιασμένη αστυφιλία συσσωρεύοντας λαό και εργοστάσια εντός και πέριξ της πρωτεύουσας και στα μεγάλα αστικά κέντρα τα οποία κατάντησαν τερατούπολεις. Ο κοσμάκης αντέδρασε αλλά υπέκυψε στις πολύ σφιχτές τότε συνθήκες και την οικονομική ένδεια της εποχής εκείνης προσπαθώντας να τιθασεύσει την ακρίβεια και ανέχεια. Όποιος και αν ύψωνε φωνή διαμαρτυρίας θα ήτο

φωνή βοώντος εν τη ερήμω. Μήπως οι νυν προβλέπουν τι μέλλει να συμβεί στα επόμενα χρόνια;

Σύμπας ο λαός και άπαντες οι Κυβερνώντες ας αφυπντιστούν δημιουργώντας κατάλληλες υποδομές να κρατηθεί το ανθρώπινο υλικό για να αποκτήσουν τα χωριά μας την πρώτη τους Αίγλη και να γνωρίσουν πληθυσμικά περιόδους ΑΚΜΗΣ ώστε το κακό να μη συνεχιστεί εις το διηνεκές.

Πρέπει να εννοήσουν καλά Άρχοντες και Αρχόμενοι, Διοικητές και Διοικούμενοι ότι το ΑΣΤΥ είναι αλληλένδετο με την επαρχία και ότι το τρυφερό πασχαλινό αρνάκι βόσκει στο πράσινο λιβάδι του χωριού και όχι στη λιγδωμένη πλατεία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Κλείνω την παρένθεση ερχόμενος στα καθ' ημάς.

Κατά τους καλοκαιρινούς μήνες πολλοί προς αποφυγήν του καύσωνος δια λόγους υγείας αλλά και μοντέρνας φιγούρας καταφεύγουν στις παραλίες για μακροβούτι, κάποιοι δεύτεροι μη έχοντες ιδέαν στοιχειώδους κολύμβησης τρέχουν να βρέξουν τα κορμιά τους, να ΓΚΟΥΛΙΑΜΠΙΣΟΥΝ τα πουδάρια και να τους ΣΚΡΟΥΜΠΙΣ ο ήλιος και μερικοί τρίτοι παραμένουν στο χωριό απολαμβάνοντας την σκιά του πεύκου ή του πλάτανου.

Οι μέρες διαβαίνουν οι ώρες πλη-

σιάζουν και οι σιγμές που όλοι εναγώνια περιμέναμε έφθασαν αλλάζοντας ΑΡΔΗΝ την ατμόσφαιρα της οδύνης.

Ο συνεχής ερχομός των δικών μας αλλά και ξένων επισκεπτών έπαιρνε ολοένα εξογκωμένες διαστάσεις, ο δέ καταγιτισμός αισθημάτων χαράς πλημμύριζαν τις καρδιές των.

Η πολυκοσμία και το γενικό αντάμωμα είχε στη διάθεσή της το χώρο που διαθέτει η τεράστια πλατεία με ομπρέλα τον αιωνόβιο πλάτανο και το χρόνο που διαρκεί το τριήμερο πανηγύρι.

Το όλο θέαμα δίδει εντύπωση ότι οι άνθρωποι εδώ δεν ΣΥΝΟΙΚΟΥΝ αλλά ΣΥΓΚΑΤΟΙΚΟΥΝ.

Στις 11 Αυγούστου νοιώσαμε τα πρώτα γιορτιαστικά ερεθίσματα, η κυρία ΜΑΡΙΑΝΑ ΤΖΗΜΑ προσεφέρθει αφιλοκερδώς διασκεδάζοντάς μας με ένα ποικίλο μουσικό πρόγραμμα μέχρι τις μεταμεσονύκτιες ώρες, ευχαριστούμε θερμά την προσφορά της.

Κατόπιν ακολούθησαν εκδρομές των νέων σε δικά μας τοπωνύμια, σε βουνίσια περάσματα και κορφές που αποτελούν φυσικά οχυρά, και στη συνέχεια αγώνες δρόμου στους οποίους έλαβε μέρος ένας συρφετός παιδιών πάσης ηλικίας.

Ένα άλλο άξιο σημειώσεως γεγονός είναι των νέων του χωριού μας που ένωσαν το ΕΓΩ τους στο Ε-

ΜΕΙΣ και έδειξαν για άλλη μια φορά την αγάπη και συμπόνια που διακατέχονται για το συνάνθρωπό του δίνοντας ευχαρίστως την ώρα της αμοδοσίας το ΖΩΤΙΚΟ τους ΥΓΡΟ.

ΕΥΓΕ στα άξια αυτά παλληκάρια πολύ αξιόλογο δείγμα ενδιαφέροντος προς τους έχοντας ανάγκη.

Την παραμονή η φορτισμένη ατμόσφαιρα ανέμενε την ασταμάτητη ροή των εκπλήξεων της βραδιάς. Ο πρόεδρος της αδελφότητας ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΤΟΛΟΥΛΗΣ ανήγγειλε και πάλι με εγκάρδιο χαιρετισμό την έναρξη της διασκέδασης.

Όπως είναι γνωστό τα Ηπειρώτικα κλαρίνα όχι απλώς θέλγουν αλλά απογειώνουν και το χαρακτηριστικότεων οργανοπαικτών μας είναι ότι ουδέποτε χρησιμοποιούν γραπτή μουσική, οι νότες είναι ερμητικά κλεισμένες στην καρδιά που είναι και η έδρα των συναισθημάτων.

Όλοι τώρα εστίασαν την προσοχή τους στην υπέροχη ορχήστρα του ΠΑΝΟΥΣΑΚΟΥ ή οποία κυριολεκτικά άγγιξε και ράγισε καρδιές κλαρινοπαίζοντας νοσταλγικά ΝΟΥΜΠΕΤΙΑ προδιαθέτοντας ηλικιωμένους να σύρουν το χορό και στη συνέχεια η τοπική ηγεσία και του ΔΗΜΑΡΧΟΥ συμπεριλαμβανομένου.

Νεώτερα είδη μουσικής εισέβαλλαν ορμητικά στο χώρο της διασκέδασης επιχειρώντας να εξοβελίσουν το γνήσιο Δημοτικό Τραγούδι αλλά

οι προσπάθειές των απέβησαν άκαρπες, διότι το Δημοτικό Τραγούδι είναι βαθειά ριζωμένο στην ψυχή του Ρωμιού.

Οι νέοι και νέες δράττοντες την ευκαιρία σχημάτισαν το γνωστό χορευτικό κύκλο να ξεφαντώσουν και ν' αποδράσουν από την καθημερινότητα.

Δεκάδες αγόρια και κορίτσια αλυσιδωτά πιασμένα και με συγχρονισμένα βήματα παρουσίαζαν ένα εκπληκτικό θέαμα. Η πλατεία αφ' υψηλού θεώμενη έμοιαζε με ταψί και ο ελατηριοειδής συρφεριός των χορευτών παρουσίαζε όψη ΣΑΡΑΓΚΛΙΟΥ που όλοι μας γνωρίζουμε.

Και ενώ το φουντωμένο κέφι έφθανε στον κολοφώνα του η ΚΝΙΣΑ ο λιπαρός αχνός και η οσμή του οπτού κρέατος ικανοποιούσε την όσφρηση των θαμώνων και ερέθιζε έτι περισσότερο την όρεξη των εξογκωμένων ΓΑΣΤΕΡΩΝ να καταβροχθίσουν τα καλοψημένα σουβλάκια του Αμπηλιακού υπό την διεύθυνση του ΚΩΣΤΑ.

Ο δε ψήστης ΓΙΑΝΝΗΣ ετοιμάζε επιδέξια τα νόστιμα αυτά εδέσματα ελληνικής προελεύσεως και Γερμανικής Τεχνολογίας χωρίς χρονοβόρα διαδικασία. Το κρασί που ομορφαίνει τη ζωή και τη σκέψη βλέποντας τα πάντα από τη ρόδινή της πλευρά έρρεε στα τσουγκριστά κρασοπότηρα.

Ένδημοι και απόδημοι επισκέπτες διψασμένοι ν' απολαύσουν και να γνωρίσουν κάθε πυχή του πανηγυριού μας παρακολουθούσαν καθηλωτικά με θαυμασμό τις εντυπωσιακές φάσεις του.

Τις ποικίλες εκπλήξεις δεν είναι δυνατόν να συνοψίσει κανείς σε λίγες γραμμές και όσα κι αν γράψει είναι απλώς μια πινελιά της όλης εικόνας.

Ο καιρός ολίγον τι ανώμαλος ανίκανος όμως να διακόψει τη ροή της γιορτής.

Η εμφανής παλληκαριά των λεβεντόκορμων αγοριών μας εμπλέκεται κάπως με το λυγερόν των εκπάγλου κάλλους κορασίδων παρουσιάζοντας θεαματική απόλαυση. Οι λαφίνες μας εμπλουτίζουν το χώρο της κατάμεστης πλατείας και αποκορυφώνουν τη γιορτή κινώντας με χάρη τα κάτω άκρα στο πλακόστρωτο.

Εκπαιδευμένοι στο εργαστήρι του ομαδικού χορού προσαρμόζονται τέλεια στις αλλαγές του ορμώμενοι από τον ΟΙΣΤΡΟ του ενθουσιασμού που διακατέχονται.

Το Δ.Σ. μεριμνά την άψογη διαγωγή του χορού.

Ομορφοντυμένα κορίτσια με πλουμιστές φορεσιές και λαμπερά στολίδια χαίρονται την άνοιξη της ζωής και αντανakλούν στους θεατές την ΑΙΓΛΗ της νιότης των.

Δεν χρειάζεται προσπάθεια ωραιο-

ποίησης της γιορτινής διασκέδασης διότι το πράγμα είναι από τη φύση του ωραίο, όμορφο και εξ ορισμού αυταπόδεκτο.

Πολλές και ποικίλες οι δραστηριότητες της Αδελφότητας, ας συνεχίσουμε τα πατροπαράδοτα ΕΘΙΜΑ μας κρατώντας ψηλά το μεγαλείο αυτού του ΚΡΙΚΟΥ που συνδέει και μεσουραναί την διάθεση των απανταχού χωριανών.

Όλα δείχνουν ότι οι προσπάθειες ακολουθούν μία ανοδική πορεία η επίπονη δουλειά του Δ.Σ. αποδίδει καρπούς τα δε προγράμματα αν και οψιτέλεστα πάντως βρίσκονται στην τελική τους ευθεία. Σύλλογοι και Αδελφότητες είναι ο βασικός ΛΙΚΝΟΣ της αναζωπύρωσης.

Ας μεταλαμπαδεύσουμε παντί σθένει την παράδοση στη νεώτερη γενιά η οποία διέπεται από υψηλό φρόνημα αγάπης προς τα άγια τούτα χώματα.

Πρέπει εδώ ερχόμενοι στα καθ' ημάς να ευχαριστήσουμε θερμά τον αγαπητό μας πρόεδρο ΓΕΩΡΓΙΟ ΚΟΤΟΛΟΥΛΗ ομού μετά του Δ.Σ. της Αδελφότητας της οποίας οι ενέργειες διεξάγονται με ταχείς ρυθμούς και κρατούν αναβιωμένα τα έθιμά μας πριν τα σκεπάσει η ΑΧΛΥΣ του χρόνου.

Ο διπλασιασμός των μελών, η αγορά οικοπέδου ξενοδοχειακής μο-

νάδος, οι εγκάρδιες σχέσεις με διοικητικούς παράγοντες και ο άψογος προγραμματισμός των εορταστικών εκδηλώσεων μας καθιστούν περήφανους στέλνοντας ένα μεγάλο ΜΠΡΑΒΟ στους ικανούς αυτούς λεβέντες που μοχθούν για το καλό του χωριού με όρεξη και μεράκι.

Πρέπει όλα τα πολιτιστικά παραδοσιακά ΚΥΤΤΑΡΑ των χωριών μας να συνεργαστούν για την επιτυχία καλύτερων ακόμη εκδηλώσεων.

Θα θεωρούσα μεγάλη παράλειψη ή αβλεψία να μην αναφέρω το αμέριστο ενδιαφέρον της ΒΑΣΩΣ ΡΕΒΑ στην πώληση SOUVENIR οικιακής χρήσης φέροντα το γνωστό σήμα καθώς και C.D. της Μαριάννας προς ενίσχυση του ταμείου.

Πρόκειται για μια υπέροχη κυρία παράδειγμα προς μίμηση η οποία έλκει την καταγωγήν εκ Θεσσαλονίκης και ταυτόχρονα ελκύεται από τον τόπο καταγωγής του Δημήτρη.

Πλειστακίς απέδειξε το ανεπτυγμένο ενδιαφέρον της για το χωριό του οποίου τυγχάνει να είναι αθεράπευτα λάτρης.

Μια θαυμάσια σύζυγος, στοργική μητέρα και βέρα Δροσοπηγιώτισσα. Τύπος εύθυμος που σκορπά κέφι και χαρά.

Ήθελα επίσης να προσθέσω ότι σε θέματα κοινής ωφελείας ας γινόμαστε Συναγωνιστές και όχι Αντα-

γωνιστές, αυτό είναι κορυφαίας σημασίας.

Ομοφωνία και σύμπνοια συμβάλλουν τα μέγιστα ώστε οι στόχοι μας να γίνονται ευκολότερα επιτευκτοί.

Το δε τρομερότερον όλων που έχει ν' αντιμετωπίσει κανείς είναι τα εξακοντιζόμενα "εξ οικείων Βέλη".

Ανάμεσα στα άλλα φέτος είχα την τύχη και την ευκαιρία μέσω του ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΟΤΡΟΜΠΙΝΑ να γνωρίσω από κοντά τον αγαπητό μας ΔΗΜΑΡΧΟ του οποίου το παρουσιαστικό εντυπωσιάζει.

Χαρακτήρας ευχάριστος, απλός, δραστήριος, νελαστός, πνευματώδης, αγχίνους, ευφυής, αριστοσυστητής άμα και αφουγκραστής.

Ο τύπος του ΚΟΣΜΑ κοσμεί τη συζήτηση και προδιαθέτει το συνομιλητή του να κταβροχθίζει αχόρταγα τα υπ' αυτού λεχθέντα απολαμβάνοντας την οξυδέρκεια αυτής της εξέχουσας φυσιογνωμίας.

Παιδί όμορου χωριού μας με άπληστο ενδιαφέρον για τα δικά μας χώματα ηγετικό στέλεχος με προτερήματα που συναρπάζουν.

Πρέπει εδώ να προσθέσω ότι το ίδιο ισχύει και για τα δικά μας παιδιά ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ ΣΙΜΟ και ΓΕΩΡΓΙΟ ΚΟΤΟΛΟΥΛΗ χαρακτήρες γεννημένοι να ΑΡΧΟΥΝ.

Μεταξύ άλλων διακατέχονται και από τη μεγάλη αρετή να είναι αγαπτοί.

Ιδού μια αξιόλογη τριανδρία με κοινά οράματα.

Ευδόμυχα αισθανόμεθα την ίδια ευχαρίστηση για όλους τους νέους του χωριού που άπλωσαν τα πλοκάμια τους σ' όλους τους τομείς των θεωρητικών και θετικών επιστημών.

Παιδιά δικά μας που έθρεψε και γαλούχησε ο ευλογημένος τούτος τόπος. Τέντωσαν τη φαινή τους νόση περιγράφοντας την ιστορία του χωριού αφήνοντας πίσω γραπτό μνημείο βάθρο για τις επόμενες γενιές.

Πράγματι τα παραπάνω οξυδερκή πνεύματα ομορφαίνουν τη λάκκα των χωριών μας.

Λίγο πριν την αναχώρησή μας το ολόγιομο φεγγάρι ο φυσικός δορυφόρος της Γης, ο φωτεινός αυτός Αυγουστιάτικος λαμπρός δίσκος φώτιζε με την απαλή του λάμψη τις καλοκαιρινές νύχτες.

Δύο φωτεινές πηγές ομορφαίνουν έτι περισσότερο το κάλλος του τόπου μας. Η διάχυτη ημερήσια λάμψη του ήλιου και η εξίσου νυχτερινή φεγγαρόλουστη φωταγώγηση.

Εικόνες που μένουν ανεξίτηλα χαραγμένες στη μνήμη των ξενιτεμένων και τους ακολουθούν κατά πόδα.

Τέλος εύχομαι σ' όλους ΥΓΕΙΑ

Με εκτίμηση

ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΗΣ

Καναδάς

Από τον κ. Στ. Νούτση

Ο κ. Στέφανος Νούτσης έστειλε και σε μας ένα αντίγραφο σχεδίου ανάπτυξης της περιοχής Μαστοροχωρίου, το οποίο συνέταξε με κύριο αποδέκτη το δήμαρχο Μαστοροχωρίων. Το σχέδιο έχει κοινοποιηθεί στον πρόεδρο της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων Επαρχίας Κόνιτσας, τη Γεν. Γραμματέα της Ομοσπονδίας και τον κ. Χ. Καλτσούνη, μεγαλοεπιχειρηματία και για το λόγο αυτό, αλλά και λόγω της έκτασής του, προς το παρόν, δεν προβαίνουμε στη δημοσίευσή του από τις στήλες του περιοδικού.

Στην αρχή του σχεδίου, υπό μορφήν προλόγου, ο κ. Νούτσης, αναφέρει τα αίτια και τους υπευθύνους, που συνετέλεσαν, βάσει σχεδίου κατά τη γνώμη του, στη σημερινή ερήμωση όλης της υπαίθρου της πατρίδας μας, όπου δαπανώνται χρήματα σε έργα ανώφελα, έργα που δεν συνεπάγονται τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Στη συνέχεια περιγράφει έξι (6) οικονομικές μονάδες, που είναι δυνατόν να αναπτυχθούν στην περιοχή

Μαστοροχωρίων.

1) Κατασκευή φράγματος εκεί που καταλήγει ο Βουρμπιανίτικος ποταμός "Μεγαλάκος" και σμίγουν με τον ποταμό νερά όλων των ποταμών της περιοχής. Έτσι θα δημιουργηθεί λίμνη που θα έχει ως αποτέλεσμα την ανάπτυξη θέσεων εργασίας και την προστασία της σέλκυση τουριστών, για ψυχαγωγία, ψάρεμα κ.λ.π.

2) Κατασκευή υδροηλεκτρικών εγκαταστάσεων κοντά στη γέφυρα "Σταυρού Λιοτόπουλου".

3) Ανάπτυξη μονάδας αγελαδοτροφίας (15.000 έως 20.000 αγελάδες), στον κάμπο του Γοργοποτάμου με εναλλακτική λύση τον κάμπο Φαλοχωρίου.

4) Εκτροφείο άγριων ζώων στην περιοχή της Οξυάς-Σταυρού Γρομμίου.

5) Εκτροφείο αγρίων ζώων στην πλευρά του Ασημοχωρίου.

6) Ως έκτη δραστηριότητα περιγράφεται η ανέγερση ξενοδοχειακών μονάδων σύγχρονων, που καλύπτουν τις ανάγκες μιας αναπτυσσόμενης πλέον περιοχής.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εύχεται στους συνδρομητές και φίλους του περιοδικού μας χαρούμενο το 2006

Αρκαδία

«Δεν δύναται κανείς χωρίς φτερά
το εγγύτατο ν' αδράξει»
-Ιστρος- Holderlin

ΚΙΤΣΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗ

Μου ζητούν πάλι να τους πω την ιστορία μου. Μα σας ορκίζομαι, ότι δεν θα υπέκυπα ποτέ ξανά σ' αυτήν την ανώφελη ενασχόληση, αν δεν είχα τα βόδια μου, που τρελλαίνονται για συντροφιάς και χάχανα, να με παροτρύνουν με τα επίμονα βλέματά τους που προκαλούν: «Έλα μπάρμπα, διηγήσου την διηγήσου την!»

Το ότι ζω μόνος σ' αυτό το ονειρεμένο οροπέδιο, με τα δυό μου βόδια, τις κασίκες μου και το πιστό μου σκυλί, είναι όντως απορίας άξιον για τον καθένα, υποψιάζομαι όμως, ότι αυτό που τους κεντρίζει περισσότερο είναι η ανεξαρτησία μου, αυτή η αυτονομία μου, που είναι στον υπερβολικό βαθμό εκ διαμέτρου αντίθετη με την ασήμαντη κοινωνική μου υπόσταση.

Κι αν αποφάσισα λοιπόν τώρα να την διηγηθώ, σ' αυτό εδώ το χαρτί, είναι μόνο για τελευταία φορά, γιατί πιστεύω ότι έτσι θα απαλλαγώ μια και καλή απ' αυτούς κι απ' τα νάζια των βοδιών μου:

«Όταν ήμουν παιδί, ένα χειμωνιάτικο πρωϊνό οι γονείς μου με πήραν και πήγαμε σ' ένα φιλικό μας σπίτι, που ήταν χτισμένο κάπως μοναχικά, προς τον κάμπο. Στο δρόμο κι ενώ δεν μ' ενδιέφερε καθόλου, έμαθα ότι την επομένη μέρα εκεί θα γινόταν γάμος. Σαν φθάσαμε στο σπίτι, μας δέχθηκαν με χαρές και γέλια και γρήγορα βρεθήκαμε στο μεγάλο μαγειριό, όπου ήταν αναμένο τζάκι και φούρνος κι έκανε μια ζέστη τρομερή.

Έφτιαξαν πόντς και μας κέρασαν βύσσινο γλυκό που αγαπούσα πολύ. Γρήγορα όμως βαρέθηκα κι άρχισα τότε με τη μασιά να σκαλίζω τα κάρβουνα στο τζάκι, δημιουργώντας έτσι μικρές εκρήξεις που έστελναν ολόκληρες δέσμες από σπίθες πολύ μακριά, πάνω στα μάλλινα στρωσίδια. Κανείς δεν παραξενεύτηκε κι ούτε με μάλωσαν.

Έπειτα από αρκετή ώρα άνοιξε η πόρτα και μπήκαν μέσα τρεις λεβέντες ως εκεί πάνω, τα παιδιά της οικογένειας. Ένας απ' αυτούς ήταν κι ο γαμπρός.

Στους ώμους τους γυάλιζαν οι κυνηγητικές τους καραμπίνες κι απ' τις δερμάτινες θηλιές, που ήταν πιασμένες στις φυσιογιοθήκες τους, κρέμονταν πουλιά με πλουμιστό φτέρωμα. Μπεκάτσες και κοτσούφια, πάπιες κι αγριόχνη-

νες σταχτιές, αγριοπερίστερα και μικρές περδικούλες. Σαν έλυσαν τα βρόχι γέμισε το μαγειρό πουλιά.

Τότε αυτοί μου κάνανε χαρές, μ' αγκάλιαζαν και με πέταγαν ψηλά, μα εμένα μου ερχόταν να τους φτύσω, γιατί δεν μου άρεσαν καθόλου αυτά τα σντριλείκια τους.

Μόλις έδωσαν εντολή να καθαριστούν τα πουλιά, ώστε να γίνουν μια νόστιμη σούπα για το γάμο, όλοι άρχισαν αμέσως το ξεπουπούλιασμα. Μου έδωσαν κι εμένα μια όμορφη πάπια και μου είπαν ν' αρχίσω δουλειά. Κοιθώς θαύμαζα απορημένος το πράσινο κεφάλι με το πορτοκαλί ράμφος και τις βεντάλιες των ποδιών της, ένιωσα ξαφνικά στην παλάμη μου την καρδιά της να χτυπά δυνατά και στο κορμί μου μια ακατνίκητη ορμή να τρέξω μαζί της στα χωράφια. Βγήκα έξω ταραγμένος κρατώντας την πάπια στην αγκαλιά μου, μα ώσπου να φθάσουμε στο φράχτη αυτή μου ξέφυγε κι άρχισε να πετά. Άρχισα τότε κι εγώ να τρέχω μαζί της, χωρίς να λογαριάζω δρόμο κι αποστάσεις, κι ας άκουγα πίσω μου τη μάνα μου να με φωνάζει. Νόμιζε η κομοίρα πως μ' έπιασε ξαφνικά η τρέλλα και πήγαινα πάλι στα παιχνίδια.

Όταν περάσαμε το ποτάμι κι ήμαστε πια πολύ μακριά, αντιλήφθηκα ότι η πάπια μου δεν ήταν μόνη, αλλά είχε για συντροφιά ένα ολόκληρο σμήνος από πουλιά. Και θαρρώ, πως ήταν εκείνα τα ίδια, που κείτονταν πριν από λίγο στις πλάκες του μαγειριού, γιατί διέκρινα, ή έτσι μου φάνηκε τουλάχιστον για μια στιγμή, λαβωματιές από σκάγια στην κοιλιά και τις φτερούγες τους.

Μπροστά πήγαιναν γραμμή οι αγριόχηνες, τις μέτρησα μία μία, δέκα σταχτιές και πέντε χωραφίσιες. Ακολουθούσαν οι πάπιες φωνάζοντας για τον καιρό που προμηνύονταν κακός και παραπίσω έρχονταν όλα τα άλλα, συμφιλιωμένα παράξενα με τούτα τα ταξιδιάρικα.

Η αμάθητη ψυχή μου βασανίστηκε πολύ σ' αυτό το ταξίδι και το ταλαιπωρημένο σώμα μου δεν έβρισκε στιγμή για να ξεκουράσει τα καταπονημένα μέλη του.

Αραιά και που τώρα πια, άκουγα τη φωνή της μάνας μου να με καλεί. Αλλά οι επιθυμίες της μου φαίνονταν ανοησίες και παραλογισμοί, μπροστά στο δρόμο που είχε χαράξει το πεπρωμένο μου.

Πέρασε καιρός ώσπου να μ' οδηγήσουν τα πουλιά σ' αυτόν τον όμορφο τόπο.

Μέσα στη λίμνη του, που στις όχθες της αναπαύονται συχνά οι σκέψεις μου, κρέμεται τώρα όλο ο κόσμος μου. Ο δρυμός και τα λουλούδια της ά-

νοιξης, οι καρποί του Καλοκαιριού και τα χιόνια του χειμώνα, τα πουλιά, τα ζώα μου η ύπαρξή μου ολόκληρη. Μέσα της φεγγάρι και ήλιος ίδια. Σαν αρχάριος μαθητεύω πλάι σε απδόνια, ζώντας ήσυχα εδώ που οι αύρες φυσούν ελαφρότερα και βέλη αγάπης μου στέλνει το πρωί.

Στον ουρανό μου τα σύννεφα ανθίζουν απαλά κι ό,τι γεννιέται είναι θεϊκό.

Η ιστορία μου, το γνωρίζω καλά, δεν μπορεί να γίνει πιστευτή ποιέ, από κανένα, όσο κι αν το επιθυμούν και οι ίδιοι.

Κι αν ακόμη τους καλόπιανα, άδικος κόπος.

Σκέφτομαι ωστόσο, ότι θα μπορούσα ίσως ν' αλλάξω την τύχη της αν προσπαθούσα ν' αναλύσω τη σημασία της, δίνοντάς της λύσεις έστω και περιορισμένες.

Αν έθετα, ας υποθέσουμε επι τάπτος τις ιδέες μου, ή αν φανέρωνα ορθά-κοφτά την αληθινή της αλήθεια!

Θα μπορούσα ίσως ν' αλλάξω την τύχη της, αν προσπαθούσα επίσης να....

Αλλά και πάλι, που να βρεθούν σήμερα τόσα πουλιά.

Σημείωση:

1. Αρκαδία: Ιδανικό τοπίο.

*«Όπου η φύση σ' άδοχο κύκλο βασιλεύει
όλοι οι κόσμοι αγκαλιάζουν αλλήλους»*

Φάουστ Γκαίτε

Σολόγισπια

Βοζαντινής και Λαϊκής Τέχνης

Γιάννης Σινάνης

ΕΠΤΑΧΩΡΙ

Τηλ. 24670-84137 & 84127

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΓΚΟΣ

Χειρουργός Οδοντίατρος

ΔΙΔΑΚΤΟΡΑΣ ΕΝΔΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ Α.Π.Θ.

Ερμού 73-Πλατεία Αγίας Σοφίας

546 23 Θεσσαλονίκη

Τηλ.: 2310-265.168

Κιν.: 6977-032.376

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΣΙΠΟΥΡΟΥ ΚΑΙ ΜΠΟΛΙΑ ΤΗΣ “ΕΝΩΣΗΣ”

Όπως κάθε χρόνο, τέλη Νοεμβρίου ο Σύλλογος Κονιτσιωτών κάνει την καθιερωμένη γιορτή του τσίπουρου και τα παραδοσιακά μπόλια.

Έχουμε συνηθίσει όταν μας ρωτούν, όταν κάνουμε κάτι, πώς πήγατε η απάντηση να είναι κάθε πέρυσι και καλύτερα, σε μας συνέβηκε το αντίθετο, κάθε χρόνο και καλύτερα, και ηθικά και υλικά.

Η χαρά μας ήταν απέραντη, όταν όλοι οι Κονισιώτες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά μας που τους στείλαμε να μας τιμήσουν με την παρουσία τους.

Ήρθαν αρκετοί και με χαρά τους καλοδεχτήκαμε τους ίδιους και τα δώρα που μας πρόσφεραν, διατηρώντας το έθιμο να φέρουν Κονισιώπικα εδέσματα.

Αλλά και ο δικός μας Μπουφές ήταν γεμάτος, ό,τι επιθυμούσε ο καθένας το είχαμε.

Τα τραπέζια ήταν γεμάτα με πατροπαράδοτους γίγαντες, τυρόπιτες, λαχανόπιτες, τηγανίτες, μπατσαριά, κοτόπουλα, πέστροφες καπνιστές ακόμα και γκολιόπιτα.

Οι αδελφοί Χαλκιάδες από τη Βούρμπιανη και ο Χρήστος Οικονόμου από το Ελεύθερο συνόδευσαν με τη μουσική τους όλο αυτό το φαγοπότι παίζοντας επιτραπέζια τραγούδια.

Το κρασί, το τσίπουρο και μετά τα μπόλια, έδεσαν αυτήν την παραδοσια-

κή γιορτή.

Ακολούθησε ο χορός, τμή και μπράβο του Συλλόγου μας που φέτος δειλά-δειλά ξεκίνησε το χορευτικό του Συλλόγου.

Αποτελείται από παιδιά των 10 ετών μέχρι παιδιά των 70 ετών, με την βοήθεια του δασκάλου Γεωργίου Μπαζούκα, οι μεγάλοι διδάσκουν τα βήματα, την κίνηση και οι μικροί μαθαίνουν τον αυθεντικό χορό της Κόνιτσας.

Η εργασία μας μαθεύτηκε και εντυπωσίασε, γιατί φέτος κάναμε αρκετές παρουσίες που άφησαν καλή εντύπωση, όπως στην Πρεμετή -Χανιά Κρήτης και Κρακοβία, και στην γιορτή έδωσαν όλο τον εαυτό τους.

Μετά την σκυτάλη την παρέλαβαν οι μεγάλοι και συνέχισαν να χορεύουν μέχρι το τέλος αυτής της όμορφης γιορτής.

Είμαστε σίγουροι, ότι φύγανε όλοι ευχαριστημένοι και έστω και για λίγο νόμισαν, ότι ήταν στα χωριά τους ζώντας όλες αυτές τις παραδόσεις.

Θα χαρούμε να μας τιμήσετε και στην Βασιλόπιτα που θα κάνουμε, αλλά και στον Παραδοσιακό χορό τις Απόκριες, γιατί καμία γιορτή δεν έχει επιτυχία όταν δεν έχει την συμπαράσταση του κόσμου.

Αγωνιζόμαστε όλοι για να πάμε μπροστά και καλά και να έχει συνέχεια πρόοδο ο Σύλλογός μας.

ΟΛΓΑ Π. ΧΟΥΨΙΑ

«ΦΩΝΗ ΕΝ ΡΑΜΑ ΗΚΟΥΣΘΗ...»
(ΜΑΤΘ. Β 18)

ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΙΚ. ΡΕΜΠΕΛΗ

Στο Ιράκ συνεχίζονται οι εκρήξεις και η αιματοχυσία, χωρίς να ιδρώνει το αφτί κανενός ισχυρού της Γης. Ο Πρόεδρος Μπούς με αρκετή κομπορημοσύνη δήλωσε πρόσφατα ότι η Αμερική θα νικήσει τους τρομοκράτες και θα κερδίσει τον πόλεμο. Και αναρωτιέται κανείς: Πότε οι ηγέτες της Ευρώπης θα πουν ευθαρσώς και με παρρησία: “έως εδώ και μη παρέκει”, και, μάλιστα όσο πιο γρήγορα αντιπαχθούν, τόσο το καλύτερο, γιατί ο Πλανητάρχης, με τη φόρα που πήρε, λοξοκοιτάζοντας, συν τοις άλλοις, και το Ιράν, κινδυνεύει να γίνει ακόμη πιο καταγέλαστος στην Οικουμένη.

Αρκετό αίμα χύθηκε, αρκετά καυτά δάκρυα αυλάκωσαν και αυλακώνουν τα πρόσωπα Σέρβων, Αφγανών και Ιρακινών. Στη Χιροσίμα, Ναγκασάκι, Βιετνάμ συνεχίζονται οι γεννήσεις εκτρωμάτων και παραμορφωμένων βρεφών. Αφγανοί και Σέρβοι δεν μπορούν ακόμα να συνέλθουν από τις τεράστιες καταστροφές, που υπέστησαν και το Ιράκ μεταβλήθηκε σ' ένα απέραντο νεκροταφείο από τα θύματα των εκρήξεων.

Βλέπει κανείς εκεί τον πόνο ζω-

γραφισμένο στα πρόσωπα όλων. Μαννάδες έξαλλες και αλλόφρονες, με θρήνους, κραυγές απόγνωσης και σπηθοκοπήματα, αναζητούν στα καπνισμένα ερείπια τα παιδιά τους και δεν θέλουν να πιστέψουν ότι χάθηκαν.

Εικόνες τραγικές, φρικιαστικές και φοβερές, φοβερότερες ακόμη από εκείνη του Ευαγγελιστή Ματθαίου: «Φωνή εν Ραμά ηκούσθη, θρήνος και κλαυθμός και οδυρμός πολύς. Ραχήλ κλαίουσα τα τέκνα αυτής και ουκ ήθελε παρακληθήναι ότι ουκ εισί» (κι ήταν αδύνατο να παρηγορηθεί για το χαμό τους).

Μέχρι τότε, λοιπόν, ο θάνατος θα δρεπανίζει αθώα πλάσματα σαν τα εύοσμα άνθη της άνοιξης; Γιατί ο σημερινός κόσμος έγινε η φοβερή παλαίστρα, στην οποία παλεύει ο ισχυρός με τον ανίσχυρο; Γιατί ηγέτες και τρομοκράτες αυθαιρετούν, σκορπούν οδύνη, σπαραγμό και χαλασμό γύρω τους και μένουν τελείως ανάληπτοι στο δράμα ακρωτηριασμένων παιδιών, που σπαρταρούν από τον πόνο, όπως σφαδάζει ένα ζωάκι κάτω από τα γαμψά νύχια αγρίου θηρίου;

Μέχρι τότε ο τρόμος του πολέ-

μου και των εκρήξεων θα επικρέμαται, σα Δαμόκλεια σπάθη, πάνω από τα κεφάλια των ανθρώπων;

Στώμεν ευλαβώς. Το σκάφος της ανθρωπότητας έχει χάσει την πυξίδα του προσανατολισμού του με συνέπεια να παραπαίει και να κλυδωνίζεται. Και οι ισχυροί της Γης, αδιάφοροι στα κηρύγματα του Χριστού για αγάπη και συναδέλφωση, οπλίζονται και εξοπλίζονται και κάθονται ήσυχοι και αμέριμνοι πάνω στον

κρατήρα ενός ηφαιστείου, που οι ίδιοι φρόντισαν να παραγεμίσουν με επικίνδυνες εκρηκτικές ύλες.

Είθε ο Παντοδύναμος να φρονηματίσει τους άφρονες ηγέτες και τρομοκράτες και να εισακούσει τις θερμές παρακλήσεις όλων των λαών, ανεξαρτήτως φυλής και θρησκευματος, ούτως ώστε να βασιλέψει στον κόσμο ομόνοια και αγάπη και "επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία" Αμήν.

Γεώργιος Ι. Ντάφλης
Πολιτικός Μηχανικός

- ΜΕΛΕΤΕΣ
- ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
- ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ
- ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ
- ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Β. Ηπείρου 58
Τ.Κ. 44100 Κόνιτσα
site: homepages.pathfinder.gr/daflis

Τηλ.: 26550 24200
Κινητό: 697 2268128
e-mail: gntaf@tee.gr

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

το χάνι

ΚΛΕΙΔΩΝΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΤΗΛ.: (0655) 24567

FAX: (06550) 24568

**ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ
ΔΑΚΡΥΣΕ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗΣ Κ. ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ
ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Η 26η Οκτωβρίου 2005, ημέρα του Πολιούχου της Θεσσαλονίκης Αγίου Δημητρίου καταγράφεται ως μοναδική και ιστορική για την Ηπειρωτική Εστία Θεσσαλονίκης, το Σωματείο που ίδρυσε το 1940 ο διεθνούς φήμης αείμνηστος καθηγητής Περικλής Βιζουκίδης, από το Χλωμό Πωγωνίου, και επί 65 χρόνια υπηρετεί την ιδέα του Ηπειρωτισμού - Εθελοντισμού.

Ιστορική γιατί την επισκέφθηκε ο συμπατριώτης κ. Κάρολος Παπούλιας, ως Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας. Ως Ηπειρώτης-Πωγωνήσιος με υψηλό αίσθημα ευθύνης που δεν ξεχνά, βρέθηκε κοντά στους συμπατριώτες και τους φίλους του που του ευχήθηκαν από ψυχής συγχαρητήρια και κάθε επιτυχία στο έργο του.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ηπειρωτικής Εστίας Θεσσαλονίκης ως εκπρόσωπος των Ηπειρωτών του Βορειοελλαδικού χώρου και των ομογενών εξ Αλβανίας του απένευσε τιμητική πλάκετα όπου αναγράφεται: "Τιμής Ένεκεν -στον ευπατρίδη Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας, Επίτιμο Μέλος της Ηπειρωτικής Εστίας Θεσσαλονίκης και Επίτιμο Πρόεδρο του Πνευματικού Κέντρου αυτής, Συμπατριώτη

κ. Κάρολο Παπούλια, ο οποίος με την μακρόχρονη εθνικοκοινωνική του δράση δικαιώνει τη ρήση "Η Εύανδρος Ήπειρος".

Η Αυτού Εξοχότης ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας απευθυνόμενος προς τους συμπατριώτες του είπε: Ηπειρώτισσες, Ηπειρώτες.

Είναι δικαιολογημένη η συγκίνηση μου. Συναντηθήκαμε κι άλλες φορές. Οι Ηπειρώτες της Θεσσαλονίκης είναι ένα ζωντανό Δείγμα της ηπειρωτικής ψυχής. Μακριά από την πατρίδα, δημιουργήσατε. Σας υπολήπεται η κοινωνία της Θεσσαλονίκης, γιατί εδώ ξεδιπλώσατε τις αρετές του ηπειρωτικού γένους. Αυτές τις αρετές που μας ακολουθούν όλους από τη γέννησή μας μέχρι τον θάνατό μας. Υψηλό φρόνημα, φιλοπατρία, φιλεργατικότητα, δημιουργία, προσφορά στην πατρίδα. Και βγαίνουμε, όπως λέω - και το λέω και το επαναλαμβάνω -τελευταίοι από τα χαρακώματα του αγώνα. Όλων των αγώνων. Του κοινωνικού αγώνα, του αγώνα υπεράσπισης της Πατρίδας, του αγώνα για να λαμπρύνουμε την Πατρίδα με το παράδειγμα μας.

Είμαι εξαιρετικά συγκινημένος. Σας επισκέφθηκα και ως Υπουργός των Εξωτερικών. Μου ευχηθήκατε όλοι σας "και εις ανώτερα".

Ολόκληρος ο πολιτικός κόσμος εκτίμησε την προσφορά μου. Ήταν προσφορά άδολη για την πατρίδα και συνεχίζω να προσφέρω ό,τι κι εσείς προσφέρετε, ό,τι και εσείς αισθάνεστε.

Δεν ξεχνάω τον τόπο μας. Από κει που ξεκινήσαμε, από κει που μάθαμε γράμματα, εκεί που αφήσαμε τους νεκρούς μας.

Σας ευχαριστώ όλους."

Η ατμόσφαιρα ήταν έντονα συγκινησιακά φορτισμένη, στην ασφυκτικά γεμάτη αίθουσα της Ηπειρωτικής Εστίας. Όλοι οι παρευρισκόμενοι δεν μπορούσαν να συγκρατήσουν τα δάκρυα τους, γιατί τα λόγια του συμπατριώτη κ. Πρόεδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας ήταν βγαλμένα από τα μύχια της ψυχής του.

Και οι εκπρόσωποι από όλες τις περιοχές της Ηπείρου που ζουν και εργάζονται στη Θεσσαλονίκη, κυρίως οι μεγαλύτεροι σε ηλικία, αλλά και οι νεώτεροι, του έσφιξαν το χέρι, τον αγκάλιασαν, τον φίλησαν, γιατί ο κ. Κάρολος Παπούλιας, αν και υπηρετεί το Ελληνικό Έθνος από το ανώτατο αξίωμα της Ελληνικής Πολιτείας, εξακολουθεί να είναι ο Κάρολος Παπούλιας που γνωρίζα-

με τόσα χρόνια. Άρχοντας, φιλικός, ευγενής, συναισθηματικός, αγνός Ηπειρώτης πατριώτης, με ισχυρή μνήμη, οικείος, φίλος, αρχηγός και μέλος της ομάδας.

Χαιρέτησε δια χειραψίας όλες τις κοπέλες και τα παλικάρια με τις ηπειρωτικές φορεσιές που τον υποδέχθηκαν παρατεταγμένα στην είσοδο της Ηπειρωτικής Εστίας, επί της Στρατηγού Καλλάρη, όπου το συγκεντρωμένο πλήθος τον χειροκροτούσε. Στην αίθουσα της "Ηπειρωτικής Εστίας" έσκυψε και φίλησε τα μικρά Ηπειρωτόπουλα που τον καλοδέχθηκαν και κάθησαν κοντά του.

Ο αποχωρισμός ήταν δύσκολος για όλους. Με τους ήχους του ηπειρωτικού κλαρίνου και τα "Ξεχωρίσματα" - το τραγούδι που ακούγεται τελευταίο στα πανηγύρια των χωριών με την ευχή να ανταμώσουμε ξανά γεροί - και την ευχή για "Καλή Πατρίδα" με δάκρυα στα μάτια και ένα κόμπο στο λαιμό, διέσχισε μετά βίας την διαδρομή μέχρι την έξοδο όπου η Ηπειρωτική Νεολαία τον ξεπροβόδισε και του ευχήθηκε καλό δρόμο.

Η ευχή των Ηπειρωτών της Θεσσαλονίκης είναι η επόμενη συνάντηση να γίνει στο πνευματικό κέντρο που χτίζει η Η.Ε.Θ. στην Κάτω Τούμπα, και του οποίου είναι επίτιμος πρόεδρος, για να εγκαινιάσει το Βι-

ζουκίδειο Ίδρυμα του Λαϊκού Πολιτισμού, όπως το οραματίστηκε το 1996.

Κατά την επίσημη υποδοχή του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας συμπατριώτη κ. Κάρολου Παπούλια από τις Αρχές της πόλης στο Αεροδρόμιο ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ την Τρίτη 25.10.2005, την ανθοδέσμη για το καλωσόρισμα στην Θεσσαλονίκη προσέφερε κοπέλα της Ηπειρωτικής Εστίας με την παραδοσιακή στολή των Ιωαννίνων, της Πρωτεύουσας της Ηπείρου, και τον υποδέχθηκε αντιπροσωπεία του Διοικητικού Συμ-

βουλίου της Η.Ε.Θ.

Δεκαμελές άγημα της Νεολαίας της Ηπειρωτικής Εστίας εκπροσώπησε την Ήπειρο στην παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου στην Λεωφόρο Μεγάλου Αλεξάνδρου, ενώπιον του Προέδρου κ. Κάρολου Παπούλια.

Το Άγαλμα της Ηπειρώτισσας του 1940 που ανηγέρθη υπό της Ηπειρωτικής Εστίας Θεσσαλονίκης το 1990 για να τιμηθούν τα 50χρονα της Η.Ε.Θ. και του Έπους του 1940 δαφνοστεφάνωσε αντιπροσωπεία της μαθητώσας Νεολαίας της Θεσσαλονίκης.

Ηπειρ. Εστία Θεσ/νίκης

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

ΤΟΞΟΒΟΛΙΑ: Με επιτυχία ολοκληρώθηκε το Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Περιφέρειας ΚΧ 18μ. ΑΝΔΡ.-ΓΥΝΑΙΚ. ΕΦΗΒΩΝ -ΝΕΑΝΙΔΩΝ στις 26-27 Νοεμβρίου 2005 στη ΛΑΜΙΑ και στο χώρο του Εκθεσιακού.

Η εμφάνιση των αθλητών της "ΤΥΜΦΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ" ήταν πολύ μεγάλη αφού βαθμολογικά λόγω των αποτελεσμάτων κατατάσσεται το Σωματείο στην Α' Εθνική Τοξοβολίας.

Αναλυτικά οι αθλητές κατέκτησαν ανά κατηγορίες.

1) ΣΥΝΘΕΤΟ ΤΟΞΟ ΑΝΔΡΩΝ

ΑΓΟΡΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ 2η θέση ασημένιο μετάλλιο με 557/600 και 10η θέση ο ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ

2) ΟΜΑΔΙΚΟ ΑΝΔΡΩΝ ΣΥΝΘΕΤΟ

4η θέση με τους (ΑΓΟΡΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ - ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟ ΠΕΤΡΟ - ΚΑΣΟΥΡΑ ΣΩΚΡΑΤΗ)

3) ΣΥΝΘΕΤΟ ΕΦΗΒΩΝ

7η θέση με τον ΑΓΟΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟ

4) ΟΜΑΔΙΚΟ ΕΦΗΒΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΤΟΞΟ

6η θέση με τους ΤΕΦΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ - ΛΙΑΡΑΤΣΙΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ - ΓΡΑΤΣΟΥΝΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

5) ΟΜΑΔΙΚΟ ΑΝΔΡΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΤΟΞΟ

4η θέση με τους ΠΕΤΑΛΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟ - ΤΕΦΟ ΑΝΔΡΕΑ - ΚΙΤΣΙΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟ

6) ΟΛΥΜΠΙΚΟ ΤΟΞΟ ΑΝΔΡΩΝ

5η θέση ο ΠΕΤΑΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ και 11η θέση ο ΤΕΦΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

Ο πρόεδρος και το Δ.Σ. του Σωματείου ευχαριστούν δημόσια και επικροτούν την πράξη των επαγγελματιών της Κόνιτσας που συνέδραμαν οικονομικά στον αγώνα της ΛΑΜΙΑΣ. Το Σωματείο χωρίς αυτή την συν-

δρομή δεν είχε τη δυνατότητα συμμετοχής, στον αγώνα καθότι τα λειτουργικά έξοδα των Τμημάτων του (ΚΑΓΙΑΚ - ΤΟΞΟΒΟΛΙΑ - ΣΤΙΒΟΣ) είναι πολλά λόγω των συμμετοχών πλέον πέρα των ορίων της χώρας.

Γίνεται έκκληση σε όποιον έχει τη δυνατότητα ας συμβάλει σ' αυτή τη μεγάλη προσπάθεια που γίνεται και στη μεγάλη προβολή του χώρου μας προωθώντας τους νέους στον αθλητισμό.

Οι επαγγελματίες που βοήθησαν στον αγώνα της ΛΑΜΙΑΣ είναι:

ΠΟΛΥΖΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ *Κρεοπώλης*
ΧΑΤΖΗΦΡΑΙΜΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Σούπερ-Μάρκετ

ΛΑΚΚΑΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Πολιτικός Μηχανικός

ΣΟΥΡΛΟΥΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ *Ψησταριά*

ΚΑΓΙΑΚ - ΣΛΑΛΟΜ: 1) Σε κοινόβιο προετοιμασίας της Εθνικής ευρίσκονται στον Εύηνο ποταμό οι αθλητές ΜΟΥΡΕΧΙΔΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ & ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ εν όψει υποχρεώσεων 2006

2) Υπό την επίβλεψη και τις οδηγίες του ΚΑΖΟΥΚΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ γίνονται οι προπονήσεις του τμήματος Καγιάκ στο χώρο της "ΛΙΜΝΗΣ".

3) Την θητεία τους εκπληρώσανε στον Αθλητικό Στρατό (ΑΣΑΕΔ) οι αθλητές ΛΑΚΚΑΣ Π. και ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Α. επωφελούμενοι το άθλημα του ΚΑΓΙΑΚ.

4) Με τα μόρια του αθλήματος του ΚΑΓΙΑΚ σπουδάζει στα ΤΕΦΑΑ Κομοτηνής η ΚΑΡΑΚΟΓΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ.

Γραφείο Τύπου Σωματείου

Ευχές από Δ.Σ. για

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΕΥΤΥΧΕΣ και ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ

το 2006

ΕΡΙΦΙΛΕΙΟ ΕΠΑΘΛΟ

Για μία ακόμη χρονιά -και συγκεκριμένα για 8η συνεχής χρονιά- έγινε στις 24 Νοεμβρίου 2005 στο Δημαρχιακό Μέγαρο η απονομή του «ΕΡΙΦΙΛΕΙΟΥ ΕΠΑΘΛΟΥ». Πρόκειται για ένα ετήσιο τιμητικό έπαθλο που συνοδεύεται από μια εφ' άπαξ τραπεζιτική επιταγή δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) ΕΥΡΩ και που απονέμεται στον φοιτητή η φοιτήτρια που πέτυχε την μεγαλύτερη βαθμολογία στις εισαγωγικές εξετάσεις στις Ανώτατες Σχολές (ΑΕΙ) της Ελληνικής Επικράτειας του έτους της απονομής, με τη βασική προϋπόθεση ότι *"ένας τουλάχιστον από τους γονείς του παραμένει εγγεγραμμένος στα Μητρώα του Δήμου Κόνιτσας"*.

Ως γνωστόν το εν λόγω έπαθλο καθιερώθηκε με συμβολαιογραφική πράξη από τον Δρα Πολιτικό Μηχανικό Δημήτριο Κωνστ. Κούσιο, στη μνήμη της μητέρας του Εριφίλης Οικονομίδου-Κουσίου, που γεννήθηκε και έζησε όλα τα μαθητικά της χρόνια στην Κόνιτσα και παρέμεινε -παρά τις αναγκαστικές μακρόχρονες απουσίες της στην Ρουμανία" στην Αγγλία, στο Βέλγιο- μέχρι τον θάνατο της" τον Ιανουάριο του 1997, λάτρης της γενέτειράς της.

Η απονομή γίνεται μετά από ομόφωνη απόφαση της καθορισμένης 3μελούς Επιτροπής, που αποτελείται από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δρυνουπόλεως, Πρωγωνιανής και Κονίτσας, τον εκλεγμένο Δήμαρχο της

Κόνιτσας και τον Αθλοθέτη. Ευτυχώς η μελετηρή νεολαία της περιοχής μας έδωσε αρκετούς υποψήφιους για το έπαθλο στην κάθε χρονιά. Υπενθυμίζουμε ότι τιμήθηκαν μέχρι σήμερα:

Ο κ. **Θωμάς ΓΑΖΩΝΑΣ**, του Ευαγγέλου και της Όλγας, για το έτος 1998-1999 που πέτυχε τον μεγαλύτερο βαθμό εισαγωγής στα τέσσερα βασικά μαθήματα της δέσμης (5.491) στο τμήμα Οικονομικής Επιστήμης του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών,

Ο κ. **Δημήτριος ΝΑΚΟΣ**, του Παπα-Αποστόλη και της Άννας, για το έτος 1999-2000 που πέτυχε τον μεγαλύτερο βαθμό εισαγωγής στα τέσσερα βασικά μαθήματα της δέσμης (5.624) στο Οικονομικό τμήμα της Στρατηγικής Σχολής Αξιωματικών Σωμάτων (ΣΣΑΣ) της Θεσσαλονίκης.

Η δ/ις **Χρυσανγή ΓΑΖΩΝΑ**, του Κωνσταντίνου και της Βαΐας, για το έτος 2000-2001 που πέτυχε τον μεγαλύτερο αριθμό μορίων (182,62) στο τμήμα Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ο κ. Αθανάσιος ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, του Νικολάου και της Πανωραίας (Λάμπρου), για το έτος 2001-2002, που πέτυχε τον μεγαλύτερο αριθμό μορίων (19.354) στην Ανωτάτη Σχολή Εφαρμοσμένης Πληροφορικής Μακεδονίας στη Θεσσαλονίκη.

Η δις Σοφία ΡΑΠΤΗ, του Αρ:στειδου και της Αντωνίας για το έτος 2002-2003, που πέτυχε πρώτη στο νομικό τμήμα της Ανωτάτης Στρατιωτικής Σχολής Αξιωματικών Σωμάτων (ΣΣΑΣ) στην Θεσσαλονίκη, αφού συγκέντρωσε συνολικά 19.093 μόρια εισαγωγής!

Η δις Βασιλική ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ, του Πανταζή και της Ευγενίας για το έτος 2003-2004, που πέτυχε πρώτη στο Νομικό Τμήμα της Ανωτάτης Στρατιωτικής Σχολής Αξιωματικών Σωμάτων (ΣΣΑΣ) στην Θεσσαλονίκη, αφού συγκέντρωσε συνολικά 19,093 μόρια εισαγωγής!

Η δις Στεφανία Μακαρίου του Ευαγγέλου και της Μερόπης για το έτος 2004-2005, που πέτυχε τρίτη στην Ανωτάτη Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου των Ιωαννίνων, αφού συγκέντρωσε συνολικά 19.471 μόρια εισαγωγής!

Για την εφετινή χρονιά 2005-2006, η ως άνω Επιτροπή απένειμε ομόφωνα το "ΕΡΙΦΙΛΕΙΟ ΕΠΑΘΛΟ" στην Δ/δα Μαρία Τσόγκα, του Σπυρίδωνος και της Χριστίνας, που πέτυχε ενδέκατη στην Ανωτάτη Νομική Σχολή του Εθνικού και της Χριστίνας, που πέτυχε ενδέκατη στην Ανωτάτη Νομική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, αφού συγκέντρωσε 19.552 (I) μόρια εισαγωγής!

Στην εκδήλωση της εφετινής απονομής που έγινε, όπως προαναφέρθηκε στο Δημαρχιακό Μέγαρο στις 24 Νοεμβρίου 2005 και ώρα 13,00 μ.μ. παρευρέθησαν, μεταξύ συγγενών και φίλων του Αθλοθέτη αλλά και της τιμώμενης αριστούχου φοιτήτριας, προσωπικά ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας ο αεικίνητος Δήμαρχος κ. Προδρ, Χατζνεφραιμίδης η ... ψυχή του Δήμου Κόνιτσας (παρότι την ασθένεια της που την ταλαιπώρησε για μέρες) και Αμαλία Κύρκου, οι γονείς και η αξιαγάπητη γιαγιά της τιμώμενης, αλλά και -για πρώτη φορά- μαθητές του Λυκείου Κονίτσης, κ.α. και ακολούθησε η απονομή του Επάθλου από τον Αθλοθέτη κ. Δ. Κ. Κούσιο.

Την σύντομη εισαγωγή του Δημάρχου κ. Προδρ. Χατζνεφραιμίδη, ακολούθησε μια συγκινητική παρέμβαση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέα, για την καθιέρωση του Επάθλου.

Στη συνέχεια, η τιμώμενη -και κατά γενική ομολογία ωραιότατη- Δ. Μαρία Τσόγκα ευχαρίστησε την τριμελή Επιτροπή για την τιμή που της έγινε, με μία σεμνή αλλά αξιοσημείωτη ομιλία και δέχθηκε τις ειδικρινείς ευχές όλων των παρισταμένων για μιά λαμπρή σταδιοδρομία, στη δεξίωση που ακολούθησε. Η όλη εκδήλωση έκλεισε με ένα πλούσιο γεύμα στη φιλόξενη γωνιά του «ΔΕΝΔΡΟΥ». Και... ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ!

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΑ ΑΛΒΑΝΙΑ

Από καιρό προγραμματίσαμε για ένα ταξίδι στην Αλβανία, και στις 24 Αυγούστου 2005 ξεκινήσαμε για να το πραγματοποιήσουμε. Ο καιρός ήταν πολύ καλός και πρωί-πρωί φύγαμε για την Αλβανία. Πήγαμε από το τελωνείο της Μέρτζιανης όπου είναι και τα σύνορα Ελλάδος-Αλβανίας, και αφού θεωρήσαμε τα διαβατήρια μπήκαμε στο Αλβανικό έδαφος. Όλος ο δρόμος δεξιά και αριστερά είχε πολέμιστρες με τσιμέντο φτιαγμένες και σε διάφορα μεγέθη, ατομικές, ομαδικές, καθώς και ορισμένες αρκετά μεγάλες. Μετά από μία ώρα περίπου φθάσαμε στο Πρεμέτι, ακολουθώντας σ' όλη τη διαδρομή τον Αώο ποταμό. Αρκετά ωραία η πόλη, μόνο που ορισμένες πολυκατοικίες φτιαγμένες επί Εμβέρ Χότζα ήταν η παραφωνία στο σύνολο της όμορφης πόλης. Παρκάραμε το αυτοκίνητο και πήγαμε στην πλατεία της όπου στο κέντρο της είναι και το άγαλμα του πρώτου παρτιζάνου που σκοτώθηκε για την πόλη. Μερικά μέτρα πιο κάτω βρίσκεται η εκκλησία αφιερωμένη στη μνήμη της Παναγίας. Παλιά εκκλησία η οποία επί Χότζα είχε διαμορφωθεί σε κινηματογράφο και πριν από μερικά χρόνια ξαναπήρε τη θέση της, σαν εκκλησία Χριστιανική,

εκκλησία της Παναγίας. Καθήσαμε πλέον της ώρας και αφού πήραμε αρκετές φωτογραφίες και τραβήξαμε αρκετή ώρα με την κάμερα, φύγαμε για την Κλεισούρα, όπου και αυτή είναι Ελληνικότητα.

Μικρή πόλη και χωρίς ρυμοτομία, αλλά ομορφούλα και με την εκκλησία της στο κέντρο της πόλης αφιερωμένη στον Άγιο Γεώργιο. Απέναντι στο βουναλάκι βρίσκεται ένα παμπάλαιο μοναστήρι. Η όψη της πόλης είναι διαφορετική, κυκλοφορούσαν μαζί με τα αυτοκίνητα και μουλάρια φορτωμένα με ξύλα. Στον πόλεμο του 1940 άφησε και αυτή την ιστορία της, μαζί με την Πρεμετή, το Τεπελένι, το Αργυρόκαστρο καθώς και τα υπόλοιπα Ελληνικά χωριά. Από εκεί φύγαμε για το Τεπελένι.

Όλη η διαδρομή που κάναμε μέσα στην Αλβανία αντικρύζαμε χέρσα γη, πολλά χωράφια ακαλλιέργητα και ας έχουν πολλά νερά. Στη διαδρομή από Τεπελένι για Αργυρόκαστρο, διαδρομή περίπου δύο ωρών, μόνο σε τρεις τοποθεσίες είδαμε θερμοκήπια και ορισμένα χωράφια καλλιεργημένα.

Συναντήσαμε πάρα πολλά Ελληνικά χωριά και σ' ένα από αυτά το επισκεφθήκαμε και είδαμε με μεγάλη

μας έκπληξη να είναι στα ελληνικά όλες οι ταμπέλες των μαγαζιών καθώς και των δρόμων. Στην είσοδο του χωριού, υπήρχε μία μεγάλη αφίσα με τα Ελληνικά γράμματα “ΚΑΛΩΣ ΟΡΙΣΑΤΕ”.

Η διαδρομή ήταν αρκετά καλή, μόνο που ο δρόμος σε πάρα πολλές μεριές ήταν χαλασμένος. Μετά από αρκετή ώρα φθάσαμε στον προορισμό μας, δηλαδή στο Τεπελένι, στη γενέτειρα του Αλή Πασά. Αφήσαμε το αυτοκίνητο στην πλατεία. Στο κέντρο της πλατείας δεσπόζει το άγαλμα του Αλή Πασά, και εκεί υπήρχε και ο μοναδικός τροχονόμος που ρύθμιζε την κίνηση. Με το γύρο που κάναμε στην πόλη είδαμε τα τείχη του κάστρου της πόλης αλλά όταν πήγαμε στις συνοικίες της, αντικρίσαμε μαζί με τις πολυκατοικίες τις καινούργιες και τα σαράβαλα πολυκατοικίες του Εμβέρ Χόιτσα.

Ο ήλιος έγερνε προς τη δύση και έπρεπε να φύγουμε για το Αργυρόκαστρο να προφθάσουμε να το δούμε. Ακολουθώντας το Δρίνο ποταμό προς τις πηγές του φθάσαμε στο Αργυρόκαστρο. Σ’ όλο το δρόμο συναντούσαμε αυτοκίνητα του τύπου Μερσέντες, και πολύ παραξενεύτηκα πώς σε μια τέτοια φτωχή χώρα κυκλοφορούσαν τόσα πανάκριβα αυτοκίνητα, αλλά όπως έμαθα, στην Αλβανία καλλιεργούν το όπιο.

Το Αργυρόκαστρο, όμορφη πόλη,

με τις καινούριες και όμορφες πολυκατοικίες, ενώ η παλαιά συνοικία είναι με χαμηλά σπίτια. Ο δρόμος για το κάστρο ήταν όλος λιθόστρωτος και ανηφορικός. Φθάνοντας στο κάστρο, αφήσαμε το αυτοκίνητο στην άκρη του δρόμου και με τα πόδια μπήκαμε μέσα. Με έπιασε ένα δέος βλέποντας το ιστορικό αυτό κάστρο. Όλα τα σπλάχνα του είχαν διαμερίσματα που μέναν οι υποστηρικτές του, και στην κορυφή του ένα πλάτωμα μεγάλο που τώρα το μετέτρεψαν σε χώρο για φιέστες. Πήραμε αρκετά πλάνα καθώς και φωτογραφίες της πόλης από την κορυφή του κάστρου.

Η πόλη από εκεί ήταν το κάτι άλλο, φαντασμαγορική, γαλήνια και γεμάτη ζωή. Ξέχασα να γράψω ότι όλα τα αυτοκίνητα που κυκλοφορούσαν στην πόλη, δεν ρυθμίζονταν από κανένα τροχονόμο, γι’ αυτό υπήρχε ένα αλαλούμ στην κυκλοφορία των οχημάτων. Κατεβαίνοντας το κάστρο συναντήσαμε μια γριά να γνέθει με τη ρόκα της και δεν αργήσαμε να την αποθανατίσουμε.

Μετά από το Αργυρόκαστρο, κάνοντας μία ώρα διαδρομή, πήγαμε στην τοποθεσία Αντιγόνεια όπου είναι και τα ερείπια Αρχαίας πόλης της Ηπείρου που έκτισε ο Πύρρος Βασιλιάς. Πάρα πολλά ευρήματα που θυμίζουν πράγματι πως ήταν μια ωραία πόλη της Αρχαίας Ελλά-

δος. Ο δρόμος σχεδόν αγροτικός, αλλά πολύ χαλασμένος και ώσπου να φθάσουμε μαρτυρήσαμε. Από εκεί παρατηρήσαμε και μια λίμνη κοντά στον κάμπο του Αργυροκάστρου. Ξαναγυρίσαμε στο Αργυρόκαστρο περνώντας το γεφύρι του Δρίνου ποταμού, με κατεύθυνση τους Αγίους Σαράντα.

Φεύγοντας από το Αργυρόκαστρο, με προορισμό τους Αγίους Σαράντα, ο ήλιος είχε σχεδόν φύγει και όταν φθάσαμε στην πόλη είχε σχεδόν νυχτώσει. Αμέσως πήγαμε και κλείσαμε δωμάτιο κοντά στην παραλία με θέα τη θάλασσα. Ήταν καινούργιο και πολύ καθαρό. Ξεκουραστήκαμε καμιά ώρα θαυμάζοντας το λιμάνι, και μετά φύγαμε για το εστιατόριο. Πήγαμε σε ένα παραθαλάσσιο και φάγαμε. Δεν μου θύμιζε ότι βρισκόμουν στην Αλβανία, αλλά ότι ήμουν στην Ελλάδα και μάλιστα σε σύγχρονη πόλη. Εστιατόριο σύγχρονο και πολύ καθαρό, η περιποίηση ήταν άψογη και τα φαγητά τους πολύ ωραία. Αφού φάγαμε φύγαμε για μια βόλτα στην πόλη. Παντού έβλεπες καινούριες οικοδομές και άλλες που βρίσκονταν στην αρχή τους.

Το πρωί της άλλης μέρας, περιηγηθήκαμε την πόλη. Όμορφη πόλη αλλά δίχως ρυμοτομικό σχέδιο. Αφού φύγαμε από το ξενοδοχείο ανεβήκαμε στο κάστρο το οποίο βρίσκεται στο ύψωμα της πόλης. Είναι

πολύ ωραίο με διάφορα παλαιά κτίσματα, επίσης με πολεμικά λάφυρα του Ελληνοϊταλικού πολέμου. Μέσα στο κάστρο είναι ένα από τα καλύτερα εξοχικά κέντρα των Αγίων Σαράντα. Από εκεί πάνω φαινόταν απέναντι η Κέρκυρα με την πόλη της Κέρκυρας, καθώς και τα παράλια χωριά της. Από την άλλη μεριά φαινόταν ο απέραντος κάμπος της πόλης, και πιο κει φαινόταν η λιμνοθάλασσα και διάφορα κοντινά χωριά. Ένα ήσυχο ποτάμι διέσχισε τον κάμπο, και όπως έμαθα η Ιταλία παζαρεύει να το μεταφέρει στην Ιταλία για πόσιμο νερό.

Η πόλη από εκεί πάνω ήταν πάρα πολύ ωραία στην αγκαλιά της γαλάζιας θάλασσας του Ιονίου Πελάγους.

Φεύγοντας από το κάστρο κατευθυνθήκαμε για το Δέλβινο. Ο δρόμος της διαδρομής αυτής δεν ήτο καλός, μέχρι που φθάσαμε στο Δέλβινο. Στην είσοδο της πόλης τα ερειπωμένα εργοστάσια της εποχής του Χότζα ήταν τα φαντάσματα μιας παλαιάς εποχής.

Μπαίνοντας πιο μέσα στην πόλη αντικρίσαμε σπίτια σύγχρονα, και πάρα πολλά παλαιά τα οποία χρήζουν επισκευής. Η πλατεία του είναι κάπως καλή, ενώ οι δρόμοι της, και προπαντός ο κεντρικός δρόμος, περίπου 300 μέτρα είναι σε κακά χάλια, γεμάτος γκούβες που με δυσκο-

λία μπορείς να τον περάσεις. Όπως έμαθα από κάτοικό της, σ' αυτήν την κατάσταση είναι πολλά χρόνια. Δεν καθήσαμε και πολύ, περίπου, 3/4 της ώρας.

Ο δρόμος για την επιστροφή, μέχρι τη διασταύρωση του δρόμου που πηγαίνει στους Αγίους Σαράντα, ήταν γεμάτος στροφές περνώντας από κατάγυμνα βουνά και αραιά ορισμένα χωριά. Συναντήσαμε και μια παλαιά εν αχρησία πετρελαιοπηγή, πιο κάτω οι πηγές του ποταμιού που περνά στον κάμπο των Αγίων Σαράντα. Ίδια κακοτράχαλα βουνά με τα δικά μας.

Σε μια ώρα περίπου, φθάσαμε στη διασταύρωση του δρόμου των Αγίων Σαράντα και από εκεί, περίπου σε ένα τέταρτο βρισκόμαστε στον κεντρι-

κό δρόμο που πηγαίνει για Κακαβιά. Σ' όλη τη διαδρομή μέχρι το τελωνείο της Κακαβιάς, συναντήσαμε πολλά χωριά, κι όλα Ελληνικά. Κοντά στο Τελωνείο της Κακαβιάς, είναι και το χωριό Κακαβιά όπου και το επισκεφθήκαμε. Έχει ωραία εκκλησία που δεν την βρίσκεις ούτε σε μεγάλη πόλη, καθώς και σπίτια ωραία αλλά δεν συναντήσαμε ούτε ψυχή στο δρόμο. Φύγαμε με κατεύθυνση το Τελωνείο. Εκεί βρήκαμε πολλά αυτοκίνητα και φάγαμε περίπου μια ώρα μέχρι να θεωρήσουμε τα χαρτιά μας.

Αυτές είναι οι εντυπώσεις μου εν συντομία από την επίσκεψή μου στη γειτονική Αλβανία.

Σπυρίδων Ε. Ξεινός
Γανναδιό

ΚΕΝΟΔΟΧΕΙΟ "Το Γεφύρι" Με 40 κλίνες, εστιατόριο, μπάρ, θέρμανση, πάρκιγκ κ.λπ. Στην ειδυλλιακή τοποθεσία της γέφυρας Αώου στην Κόνιτσα. Τηλ. 0655-23780

ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Ανοιχτή επιστολή στους κατοίκους της Κόνιτσας

Ο Εξωραϊστικός Σύλλογος, στην προσπάθειά του για μια καθαρή και ευπαρουσίαστη πόλη, αγαπητή σε μας τους κατοίκους της αλλά και στους επισκέπτες μας, σε διάλογο μαζί σας, προτείνει τα εξής:

- Μην αφήνετε σακούλες σκουπιδιών έξω από τους κάδους. Αν οι κάδοι είναι γεμάτοι να τις κρατάτε στο σπίτι σας για την επομένη ημέρα

- Πάρτε πρωτοβουλία και καθαρίστε κατά διαστήματα τους κάδους με χλωρίνη και άφθονο νερό

- Περιποιηθείτε τον ακάλυπτο δημοτικό χώρο που τυχόν είναι κοντά στο σπίτι σας και κρατάτε καθαρό τον δημοτικό δρόμο της γειτονιάς σας.

- Μην ρίχνετε από το παράθυρο του αυτοκινήτου σας πλαστικά μπουκάλια νερού και παντός είδους χαρτιά και πλαστικές σακούλες

- Χόρτα και φυτά του κήπου σας καθώς και τα απομεινάρια των λουλουδιών συγκεντρώστε τα σε μια άκρη του κήπου και μην τα ρίχνετε στους ακάλυπτους δημοτικούς χώρους.

- Μην καταλαμβάνετε δημοτικούς χώρους αποθέτοντας σε αυτούς κάθε είδους αντικείμενα και μην σταθμεύετε επίσης γεωργικά μηχανήματα καθώς και αυτοκίνητα σε ακρησία.

- Μην σταθμεύετε το αυτοκίνητό σας μπροστά στο χώρο της πλατείας χωρίς σοβαρή αιτία και οι καταστη-

ματάρχες και υπάλληλοι παρακαλούνται να μην σταθμεύουν το αυτοκίνητό τους έξω από το κατάστημά τους ή την υπηρεσία εφόσον θα το χρησιμοποιήσουν μόνο κατά την μεσημεριανή τους αναχώρηση. Υπάρχουν χώροι στάθμευσης, ας απελευθερώσουμε το μικρότατο κέντρο της πόλης από τον δυνάστη αυτοκίνητο.

- Ο Εθνικός Δρόμος Ιωαννίνων - Κοζάνης είναι βιτρίνα της πόλης μας για τους διερχόμενους. Η κατάσταση που επικρατεί στο τμήμα της οδού από το πεδίο βολής μέχρι την αερογέφυρα προς Μπουραζάνι είναι άκρως αποκαρδιωτική και δυσφημεί την πόλη μας σε πανελλαδική κλίμακα.

- Μην εναποθέτετε οικοδομικά μπάζα στις εισόδους της πόλης μας.

- Τέλος όλοι είμαστε υπερήφανοι για το ποτάμι μας τον Αώο, πλην όμως όλοι μας είμαστε συνυπεύθυνοι που η λεκάνη του γέμισε από άχρηστα λάστιχα αυτοκινήτων και άλλα αντικείμενα που φαίνονται από την Εθνική Οδό.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι οι πιο πάνω προτάσεις μας θα τύχουν της αποδοχής του κάθε συμπολίτη και ότι θα υπάρξει μια ευρύτερη συμπράτηση φορέων και πολιτών για μια Κόνιτσα καθαρή και αρχοντική.

Το Δ.Σ. του ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Κόνιτσα Δεκέμβριος 2005

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ «ΗΡΑΚΛΗ Γ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΙΔΗ»

Βράβευση αριστούχων μαθητών του Γυμνασίου και του Ενιαίου Λυκείου Κόνιτσας.

Η Διαχειριστική Επιτροπή του Κληροδοτήματος «Ηρακλή Γ. Παπαχρηστίδη» ανακοινώνει ότι στις 27-10-2005 διανεμήθηκαν στους 54 αριστούχους μαθητές του Γυμνασίου και του Ενιαίου Λυκείου Κόνιτσας, σχολικού έτους 2004-2005, βιβλιάρια καταθέσεων της Εθνικής Τράπεζας Ελλάδος. Κάθε αριστούχος μαθητής ενισχύθηκε με το ποσό των 110,00 ευρώ.

Οι βραβευθέντες αριστούχοι είναι οι εξής:

ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Α΄ Τάξης: 1) Καλλιντέρης Νικόδημος 2) Ντίνης Νικόλαος, 3) Λάκκας Αλέξανδρος, 4) Φώτου Αλεξάνδρα, 5) Κίτσιος Αλέξανδρος, 6) Κολιός Στέφανος, 7) Μέμος Ευάγγελος, 8) Κίτσιος Αριστοτέλης, 9) Πασσιά Νικολέττα, 10) Κήτα Αγγελική, 11) Κορτινόγλου Αλεξάνδρα, 12) Λάμπρου Αφροδίτη, 13) Νούτσος Κων/νος, 14) Βαγενά Μαρία, 15) Μήτσος Θεόδωρος, 16) Νάκου Ελένη, 17) Φατέ Ειρήνη.

Β΄ Τάξης: 1) Ζώτου Γρηγορία, 2) Μπακογιάννη Όλγα, 3) Σακκά Ελένη, 4) Σπανός Δημήτριος

Γ΄ Τάξης: 1) Μίτσιου Αριστέα, 2) Ντάφλη Αλεξάνδρα, 3) Κίτσιου Ερασμία, 4) Δερδέκη Ελένη, 5) Ηλίας Άγγελος, 6) Μπάρκας Μιχαήλ, 7) Ανγέλι

Τζουλιάνα, 8) Βασάλου Ελένη, 9) Απτωνίου Μαρίνα, 10) Εξάρχου Ελένη, 11) Μάντη Χριστίνα.

ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

Α΄ Τάξης: 1) Καλλιντέρη Μαρίνα, 2) Μήσιος Άγγελος, 3) Χατζνεφραιμίδου Μυρτώ, 4) Γρατσούνα Ειρήνη, 5) Ζαχαροπούλου Πανωραία, 6) Τσόλη Παναγιώτα, 7) Κίτσιου Ιωαάννα, 8) Νάκου Γιούντα.

Β΄ Τάξης: 1) Γκάγκα Αικατερίνη, 2) Κολιού Μαρία, 3) Πασχάλη Αθηνά, 4) Γαϊτανίδης Άγγελος, 5) Μήτση Ελένη, 6) Χατζή Μπεσμίρα-Χριστίνα.

Γ΄ Τάξης: 1) Γκιοξάρης Βασίλειος, 2) Τσούτσου Βαία, 3) Μέμου Μαρία, 4) Τούσια Δήμητρα, 5) Γαϊτανίδης Ελευθέριος, 6) Παπαδημητρίου Στεργιανή, 7) Τσάμη Νεκταρία, 8) Καλλιντέρη Ανδρομάχη.

Η Διαχ. Επιτροπή ανακοινώνει επίσης ότι κατά το τρέχον έτος προικοδοτήθηκαν δύο ορφανά κορίτσια αυτά είναι: 1) Μαρία Μίσιου του Ιωάννου και της Άννας, κάτοικος Παλαιοσελλίου και 2) Μαρία Νικ. Χατζνεφραιμίδου, κάτοικος, Κόνιτσας.

Ευχόμαστε να είναι αιωνία η μνήμη του αειμνήστου Ηρακλή Γ. Παπαχρηστίδη, που διέθεσε την περιουσία του για την οικονομική ενίσχυση των αριστούχων μαθητών και την προικοδότηση δύο ορφανών κορπσιών κάθε χρόνο.

Για τη Διαχ. Επιτροπή
Ιωάννης Μαλάμης

Σχετικά με το Οικοτροφείο «ΝΟΣΤΟΣ»

ΨΗΦΙΣΜΑ

Σε απάντηση του άρθρου με τίτλο "Ένα Φιλανθρωπικό ίδρυμα στην Κόνιτσα" που δημοσιεύθηκε στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού οι υπογράφοντες το παρόν, εκπρόσωποι 400 περίπου κατοίκων της περιοχής, απαιτούμε τα εξής:

1. Δεν πρόκειται για φιλανθρωπικό ίδρυμα, όπως αναφέρει ο τίτλος του άρθρου, αλλά για υλοποίηση του προγράμματος Ε. Π. "Υγεία - Πρόνοια" 2000 - 2006 άξονας 2 μέτρο 2.1 του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης που, μεταξύ των άλλων, στόχο έχει το κλείσιμο των μεγάλων ψυχιατρείων της χώρας και την ίδρυση πολλών μικρότερων. Οι διαμένοντες στο εν λόγω οίκημα προέρχονται από το ψυχιατρείο της Ίκέρκυρας (το οποίο βέβαια κανένας μέχρι σήμερα δεν θεωρούσε φιλανθρωπικό ίδρυμα), για τη λειτουργία του δε επί 18 μήνες - χρονικό διάστημα κατά το οποίο θα επιδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση - έχει προϋπολογισθεί το ποσόν των 920.469 ευρώ.

2. Αναφορικά με τις απόψεις μας και αντί άλλης απάντησης σε επιμέρους αναφορές του άρθρου, παραπέμπουμε στο ψήφισμα που συντάχθηκε σχετικά, το οποίο δημοσιεύθηκε στον τοπικό τύπο και απεστάλη στους βουλευτές του νομού και τον Υπουργό Υγείας. Αυτό έχει ως εξής:

Με αφορμή την αναστάτωση που έχει προκληθεί από την ίδρυση και την επικείμενη λειτουργία στην Άνω Κόνιτσα "μονάδας ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης - οικοτροφείο" προς "αποασυλοποίηση και κοινωνικοοικονομική επανένταξη ψυχικών ασθενών", προερχόμενων από το Ψυχιατρείο Κέρκυρας, όπως οι υπεύθυνοι της εταιρείας (ΕΨΕΠ) μας ενημέρωσαν, εμείς οι κάτοικοι της περιοχής:

1) Εκφράζουμε, καταρχήν, την αμέριστη συμπαράστασή μας προς τους ψυχικά πάσχοντες και ευθύς εξ αρχής διευκρινίζουμε ότι οι ενέργειές μας δεν έχουν, ούτε υποκρύπτουν οποιαδήποτε περιφρονητική ή άλλου είδους υποτιμητική συμπεριφορά προς αυτούς.

2) Διευκρινίζουμε επίσης ότι δεν είμαστε αντίθετοι στην ίδρυση μιας τέτοιας μονάδας στην Κόνιτσα, με την προϋπόθεση όμως ότι αυτή θα ιδρυθεί και λειτουργεί εκτός κατοικημένης περιοχής, πλησίον των ορίων της. Καί αυτό τον τρόπο, εκτός των άλλων, διασφαλίζονται και οι καθ' όλα αναγκαίες και καλοδεχούμενες για την περιοχή μας προβλεπόμενες θέσεις εργασίας.

3) Είμαστε ως εκτούτου καθολικά αντίθετοι με την ίδρυση και λειτουργία της εν λόγω μονάδας στη συγκεκριμένη θέση, αφενός μεν γιατί αυτή ιδρύεται μέσα σε κατοικημένη περιοχή της Κόνιτσας, η οποία είναι μια μικρή επαρχιακή πόλη, με όλα τα πλεονεκτή-

ματά της, όπου ο ρυθμός ζωής των κατοίκων της είναι εντελώς διαφορετικός από εκείνον της μεγαλούπολης (λειτουργεί ουσιαστικά η γειτονιά, τα σπίτια είναι ανοικτά, τα μικρά παιδιά παίζουν ξέγνοιαστα και ελεύθερα στους δρόμους, κ.λ.π.), αφειτέρου δε γιατί: α) σε απόσταση μόλις 50 μ. υπάρχει ήδη και λειτουργεί παιδική χαρά, β) σε απόσταση 100 μ. περίπου υπάρχει και λειτουργεί οικοτροφείο θηλέων, γ) σε απόσταση 100 μ. επίσης υπάρχει και λειτουργεί οικοτροφείο αρρένων, δ) σε απόσταση 150 μ. περίπου υπάρχει και λειτουργεί δημοτικό Σχολείο και Νηπιαγωγείο, είναι δε φυσικό η παρουσία της μονάδας αυτής να έχει καταλυτική επίδραση προς όλους αυτούς τους χώρους.

4) Διαμαρτυρόμαστε προς κάθε αρμόδια αρχή και δηλώνουμε ότι θα αγωνιστούμε με όλες τις δυνάμεις μας για να αποτρέψουμε την ίδρυση και λειτουργία της μονάδας στην θέση αυτή, καλούμε δε όλους τους υπεύθυνους φορείς, (Δήμο, Νομαρχία, Βουλευτές κ.λ.π.) προς τους οποίους και κοινοποιούμε το παρόν, να μας συνδράμουν στην κινητοποίησή μας αυτή και την επίτευξη του στόχου μας.

Κόνιτσα, 27-8-2004

Ακολουθούν υπογραφές

Το ψήφισμα αυτό υπογράφηκε από την καθολική πλειοψηφία των κατοίκων της περιοχής (382 άτομα) ενώ εξέφρασε τη συμπαράστασή του στις θέσεις μας και ο Πολιτιστικός Σύλλογος Άνω Κόνιτσας, με ψήφισμα της

γενικής συνέλευσης των μελών του.

3. Από τους 25 συνολικά εργαζόμενους, και παρά τις σχετικές υποσχέσεις, οι Κονιτσιώτες εργαζόμενοι δεν υπερβαίνουν τελικά τους 10.

4. Στη σχετική προκήρυξη πρόσληψης προσωπικού δεν προβλέπεται θέση ψυχιάτρου, αλλά και η μία (1) θέση ψυχολόγου ήταν μερικής (4ωρης) απασχόλησης.

5. Τόσο οι εργαζόμενοι, όσο και οι αγορές τροφίμων, που αναφέρει το άρθρο, θα γίνονταν και πάλι απ' την Κόνιτσα, ακόμη και αν είχαν εισακουσθεί οι θέσεις μας.

6. Οι αντιρρήσεις μας, όπως ευθύς εξ αρχής σημειώνουμε και στο ψήφισμά μας, δεν είχαν ως στόχο ούτε τους εργαζόμενους, ούτε πολύ περισσότερο τους ασθενείς, τους οποίους, αν μη τι άλλο, τουλάχιστον όπως όλοι οι άνθρωποι, συμπονούμε και εμείς. Αντίθετα αντιδράσαμε και αντιδρούμε στην λειτουργία ενός τέτοιου οικήματος μέσα σε μια γειτονιά - τη στιγμή μάλιστα που υπήρχαν πολλές άλλες εναλλακτικές λύσεις - αλλά και στις επιλογές των τοπικών παραγόντων και του Υπουργείου Υγείας, το οποίο παρά τις δημόσιες δεσμεύσεις του αρμοδίου καθ' ύλην υφ' υπουργού στα ΜΜΕ ότι δεν θα ιδρυθεί στην συγκεκριμένη θέση, επέτρεψε τελικά την λειτουργία του εκεί.

Ευχαριστούμε για την φιλοξενία

Κόνιτσα, 16-12-2005

Οι Εκπρόσωποι: 1) Γεώργιος Καλιτιέρης, 2) Αθανάσιος Κίτσιος, 3) Ειρήνη Γιανίση, 4) Ευδοκία Χατζή

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΚΟΝΙΤΣΑΣ "ΝΟΣΤΟΣ"

ΑΠΟ ΤΗΝ ANNA ΡΕΜΠΕΛΗ

Όσα δεν είπα... Σήμερα 28/12 έγινε στο Δημαρχείο εκδήλωση αγάπης και γνωριμίας των οικοτρόφων και του προσωπικού του οικοτροφείου με τους Κονιτσιώτες. Δεν περιγράφω την εκδήλωση αυτή. Θέλω μόνο να πω δυό λόγια σαν επισκέπτριά του. Λόγια που δεν μπόρεσα να πω λόγω συγκινησιακής φόρτισης.

Οι συνάνθρωποί μας αυτοί είναι όλοι τους άνδρες και γυναίκες "μικρά άκακα παιδιά" που ζουν σ' ένα περιβάλλον φιλόξενο με πολλή αγάπη και φροντίδα. Σ' ένα περιβάλλον με άριστες συνθήκες διαβίωσης, που πολύ σωστά αποκαλούν "σπίτι μας".

Το κτίριο ολοκαίνουργιο, σύγχρονο, κατακάθαρο, με ωραίο φαγητό και ό,τι άλλο έχει κανείς στο σπίτι του.

Το προσωπικό όλο, επιστημονικό και μη, είναι άψογο. Την αγάπη τους και τη φροντίδα τους προς αυτούς τους ανθρώπους την εκδηλώνουν ανα πάσα στιγμή και παντοιοτρόπως.

Είναι πολύ συγκινητικό πως σε υποδέχονται, τί χαρά δείχνουν στο πρόσωπό τους, όταν τους χαιρετάς, όταν τους σφίγγεις το χέρι, όταν τους χαμογελάς. Με πόση χαρά μου έδειχναν το δένδρο που στόλισαν τα Χριστούγεννα. "Αυτή τη μπάλα την κρέμασα εγώ, αυτό το στολίδι τόβαλα εγώ. Έχουμε και φωτάκια..." και τόσα άλλα. Έφτιαξαν με τις υποδείξεις των υπευθύνων ωραίες κάρτες και στολίδια και καμάρωναν όπως τα μικρά παιδιά για τις χειροτεχνίες τους.

Γιατί σκοπός του ιδρύματος είναι να μπορέσουν να ενταχθούν στην κοινωνία κάποια μέρα.

Αλήθεια εμείς οι επισκέπτες με τί συναισθήματα φεύγουμε από κεί; Πόση ικανοποίηση και πόση ψυχική ηρεμία και γαλήνη νοιώθουμε;

Θερμά συγχαρητήρια στον κ. Διευθυντή και σ' όλο το προσωπικό. Ο θεός να τους έχει καλά και να τους δίνει δύναμη.

ΕΡΜΙΟΝΗ Π. ΝΤΕΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ασκληπιού 6-8
1ος όροφος
106 79 Αθήνα

Τηλ.: 210-3633310-11-12
Fax: 210-3637894
Κιν.: 6976112904

ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΚΑΜΠΑΝΕΣ

Από το ειρωνικό ελληνικό λεξικό του Νίκου Δήμου. Θρησκεία: Στο μυαλό του Έλληνα συνδέεται με την Εκκλησία. Νομίζει πως είναι θρήσκος όταν εκκλησιάζεται και στηρίζει την ορθοδοξία έστω και αν δεν τηρεί ούτε μια από τις εντολές του Ιησού.

Μήπως ο κ. Δήμου επισκέφθηκε κάποια στιγμή την πόλη μας και έδωσε αυτόν τον ορισμό; Αναρωτιέμαι γιατί -σε χρονική περίοδο κατά γενική ομολογία τουλάχιστον δύσκολη οικονομικά- στην Κόνιτσα των 3.500 κατοίκων βλέπουμε να ξεφυτρώνουν εκκλησίες και παρεκκλησιάκια τη στιγμή μάλιστα που άλλες είναι εντελώς κλειστές ή λειτουργούν δύο-τρεις φορές το χρόνο.

Δεν έχει σημασία αν αυτές χρηματοδοτούνται από "Συλλόγους" και ούτε με ενδιαφέρει. Φαντάζομαι δεν ενδιαφέρει και τον ίδιο το Θεό που χωρίς να θέλω να μπω στα χωράφια του - θα προτιμούσε τα χρήματα αυτά που μπορεί να μαζευτήκαν με κόπο και προσωπικές θυσίες από μερικούς καλοπροαίρετους, να δίνονταν π.χ. στα σχολεία και τα νηπιαγωγεία μας που η ανάγκη για αγορά εξοπλισμού για την καλύτερη εκπαίδευση των παιδιών μας ελπίζω να μην χωρά αμφισβήτηση (σε μια πρόσφατη επίσκεψή μου στο Β' Δημοτικό είδα την "Αίθουσα Εκδηλώσεων" ακριβώς ίδια με την εποχή που η γενιά μου έκανε τα πρώτα της καλλιτεχνικά βήματα απαγγέ-

λοντας ποίηση (η Σημαία) ή σκοτώνοντας κακούς τουρκαλάδες στα σκεπς της 25ης Μαρτίου).

Βέβαια ο Θεός μπορεί και να προτιμούσε να πηγαίνανε τα χρήματα αυτά σε κάποια οικογένεια που τα έχει πραγματικά ανάγκη (μπορεί να ακούγεται κλισέ αλλά έχουμε πρόσφατο το παράδειγμα του αγαπητού σε όλους ποδοσφαιριστή που έπεσε από τη στέγη και προσπαθεί να αναρρώσει με τις οικονομικές θυσίες των δικών του).

Από την άλλη σκέφτεται όμως πούνα ανοίξει ιστορίες τώρα με τους εκπροσώπους του στη γη, που απ' ό,τι πήραν τα αυτά μου όταν σε μια οικογένεια κάποιος φυλακίζεται για ένα αδίκημα, εκείνοι φροντίζουν να μείνουν χωρίς δουλειά και άλλα μέλη της.

Οι ίδιοι άλλωστε είναι εκείνοι που επιτρέπουν -ειδικά τα τελευταία χρόνια- σε άδοξη ίσως συνεργασία με άλλες Αρχές να γίνεται κάθε χρόνο με πρόσημα τη γιορτή της Παναγίας Στομίου στο ομώνυμο μοναστήρι η γνωστή εισβολή παντός είδους οχήματος στον Εθνικό Δρυμό τα οποία μεταφέρουν κόσμο για να εορτάσει με κάθε μεγαλοπρέπεια εν μέσω κλαρινομπουζουκοαρμονιών, σουβλακιών, αλκοόλ και άφθονου καμακίου, μία εξ ορισμού χαμηλών τόνων ημέρα της χριστιανοσύνης (η ίδια η Παναγία αυτό συμβολίζει αγνότητα και πραότητα), καταστρέφοντας όσο περισσότερο φυσικό κάλλος μπορούν μέσα σε ένα τριήμερο.

Από την άλλη θα μου πείτε ο λαός τέτοια θέλει για να ξεχνά τον πόνο του. Και αφού τα θέλει ο λαός και όλοι οι άλλοι, που είναι το πρόβλημα; Μόνο που μετά από μερικά χρόνια να μην αναρωτιόμαστε γιατί εγκαταλείψαμε τον τόπο

κάποιοι που ίσως να μην αντέχανε να ακούνε όλη τη μέρα καμπάνες και ίσως περιμένανε να βρουν λίγη από την πρεμία που ζητά ο άνθρωπος από τη φύση του εδώ στην Κόνιτσα.

Θ. ΚΥΡΤΖΟΓΛΟΥ

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

«Οι πολιτικές σκευωρίες κατά των ΟΙΚΟΛΟΓΩΝ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ».

Οι πρωταγωνιστές και οι πολιτικές διώξεις. Η ιστορία και οι προοπτικές της Αντικαπιταλιστικής Οικολογίας. (Εκδόσεις οικ. Πολ. Αρχείο Ζωοδ. Πηγής 4 Αθήνα τηλ. 3819657

ΠΑΝΝΗ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

«ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΖΑΚΥΝΘΟΥ» 2. Τόμοι. Φύση - Ιστορία - Πολιτισμός του όμορφου νησιού του Ιονίου. (Εκδ. ΜΕΛΛΟΝ Ζάκυνθος Τηλ. 2695044060).

ΛΑΜΠΡΟΥ ΜΑΛΑΜΑ

1. Χρονικά - Διηγήματα - σοβαρά και-τερπνά χαριτολογήματα.

2) Εφτά Μονόπρακτες Κωμωδίες και Σάτιρες (3ος τόμος).

3) Δεσμώτες στον "Αϊ-Κοσμά" Χρονικό μιας φυλακής 1967-1968. Εκδόσεις (Ελεύθερο Πνεύμα)

Τηλ. συγγραφέα 26510-22030

• Από την ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΠΥΡΣΟΓΙΑΝΝΗΣ λάβαμε το

επετειακό λεύκωμα για τα 80 χρόνια από τη γέννησή της, με το ιστορικό και τη δράση της. Της ευχόμαστε δύναμη και μακροήμευση.

• Το περιοδικό της Αδ/τητας Δροσοπηγιωτών και το ημερολόγιο με τις καλοτραβηγμένες φωτογραφίες από το χωριό και τα γύρω τοπία.

Χαιρόμαστε για τη δράση μερικών Αδελφοτήτων και ευχόμαστε να γίνονται παράδειγμα προς μίμηση.

ΠΕΚΛΑΡΙ - ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΣΜΟΛΙΚΑ

Μικρό οδοιπορικό λεύκωμα για το Πεκλάρι με κείμενα και ωραίες φωτογραφίες από το Σπύρο Λιανό.

ΠΟΛΙΤΙΣΤ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΔΙΩΤΩΝ

Δωδεκασέλιδο ημερολόγιο με ασπρόμαυρες φωτογραφίες ανθρώπων που ζουν στο χωριό.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Πολιτιστ. Σύλλογος Παδιωτών θα οργανώσει την ετήσια χοροεσπερίδα του στις 28/1/06 στο κέντρο "Μαριάννα" (3ο χλμ. Λάρισας - Καρδίτσας).

ΣΧΟΛΙΑ

Προσέγγιση της μοναστικής ζωής

Παρά την θέλησή μου είχα πολύ καιρό να επισκεφθώ την Ιερά Μονή της Παναγίας του Στομίου αφιερωμένης στο Γενέσιον της Θεοτόκου.

Μόλις μου δόθηκε η ευκαιρία και συγκεκριμένα το πρωί της 28ης Οκτωβρίου και πριν χαράξει ανηφόρισα για το Στόμιο. Με το πρώτο γλυκό φως της ημέρας ήμουν μπροστά από το μοναστήρι όπου με περίμενε η ευχάριστη έκπληξη της προσθήκης του νέου ορόφου πάνω από τα προϋπάρχοντα κελιά. Ο όροφος αυτός πέρα από το γεγονός ότι έδωσε άλλη διάσταση στο όλο κτιριακό μοναστηριακό συγκρότημα, αποτελεί και έναν κατασκευαστικό άθλο, αν αναλογισθεί κανείς τις δυσκολίες που παρουσιάζει η μεταφορά των οικοδομικών υλικών.

Η πρώτη μου επίσκεψη χρονολογείται το έτος 1963 όταν το Μοναστήρι του Στομίου μετά την αποχώρηση του Οσίου γέροντα Παϊσίου είχε περάσει σε μια φάση πλήρους εγκατάλειψης. Έκτοτε, και αυτό οφείλεται και στην ομορφιά της φύσης, επισκέφθηκα πολλές φορές τον λατρευτικό αυτό χώρο

Σήμερα ο πατέρας Κοσμάς με τις υπεράνθρωπες προσπάθειες και τις θυσίες πολλών ετών έχει ανοίξει ένα νέο λαμπρό κεφάλαιο στην ιστορία

του μοναστηριού. Η μελλοντική πιθανή εγκαταβίωση στο μοναστήρι και άλλων νέων ανθρώπων πρέπει να προσδιορίσει την συμπεριφορά του καθενός μας, μια συμπεριφορά που θα ταυτίζεται ολοένα και περισσότερο με την ιδιότητα του προσκυνητή και θα απομακρύνεται από εκείνη του απλού επισκέπτη. Η καλοσύνη του πατέρα Κοσμά, μας επέτρεπε και κάποιες κοσμικές συμπεριφορές, μη συμβατές όμως με το πνεύμα και το τυπικό της ασκητικής ζωής. Στο εξής καλό είναι όταν βρισκόμαστε στο μοναστήρι να λησμονούμε τις βιοτικές έγνοιες και μικροαπολαύσεις της καθημερινής μας ζωής και το λίγο αναγκαίο κολατσιό μας το κουβαλάμε στο οδοιπορικό μας δισάκι.

Δοθείσης ευκαιρίας πρέπει να ειπωθεί πως όσα διαδραματίζονται την παραμονή που γιορτάζει το μοναστήρι στις 8 Σεπτεμβρίου έξω στον περίβολο, πολύ απέχουν από το πνεύμα της εορτής και την μυσταγωγία της συγκεκριμένης βραδιάς. Την ημέρα της γιορτής και στην τοποθεσία Λεφτοκαριά μετά την Θεία Λειτουργία οι προσκυνητές μπορούν να επιδοθούν στα καθιερωμένα των λαϊκών πανηγύρεων και της λαϊκής παράδοσης χωρίς απολύτως κανένα πρόβλημα.

ΤΟ ΥΠΕΡΟΧΟ ΣΤΑΔΙΟ:

Το γεγονός ότι η πόλη μας διαθέτει ένα υπέροχο στάδιο οφείλεται στο μεράκι ενός και μόνο ανθρώπου· του Παύλου του Σέρα. Δεν είναι μόνο ο χλοοτάπητας, ίσως ο πιο πετυχημένος και καλοδιατηρημένος μεταξύ των σταδίων της χώρας μας, αλλά γενικά ο χώρος με την καθαριότητα, τους θάμνους και τα δένδρα δημιουργεί μία ατμόσφαιρα πολύ ευχάριστη για τους αθλούμενους.

Είναι κρίμα που οι έφηβοι της πόλης μας σε μεγάλο ποσοστό έχουν εγκλωβισθεί στο τρόπο ζωής του "μηχανόβιου" και καταναλώνουν τον εκπληκτικά απεριόριστο ελεύθερο χρόνο τους πάνω στο δίκυκλο και σε ένα ατελέσφορο πήγαινε -έλα στα διάφορα στέκια, αντί να πηγαίνουν τόσο στο στάδιο όσο και στο κλειστό γυμναστήριο και να επιδίδονται στην άθληση του σώματος και του νου. Και πάλι μπράβο σου Παύλο για το υπέροχο στάδιο και εύχομαι να βρεθούνε και άλλοι μιμητές σου και ανταγωνιστές στους διάφορους χώρους δουλειάς, για μια Κόνιτσα νοικοκυρεμένη και ευπαρουσίαστη.

ΑΝΤΙΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Έχοντας το σπίτι μου στον κεντρικό δρόμο που οδηγεί από την κάτω Κόνιτσα στην αγορά, παρατηρώ ότι όχι μόνο νεαροί οδηγοί αλλά και οδηγοί από τους οποίους θα περίμενε κανείς κά-

ποια σοβαρότητα και υπευθυνότητα, αναπτύσσουν υπερβολική ταχύτητα πέρα από το επιτρεπόμενο όριο, θέτοντας σε κίνδυνο την ζωή μικρών παιδιών και υπερηλίκων και γενικά των πεζών. Η μικρή μας κοινωνία έχει την απαίτηση όπως η τροχαία υπενθυμίζει πότε-πότε στους ανεγκέφαλους και επιδειξιμανείς οδηγούς ότι για την αντικοινωνική τους αυτή συμπεριφορά υπάρχουν και οι ανάλογες διατάξεις νόμου για να τους επαναφέρουν στην τάξη. Γνωριμίες και φιλίες δεν μπορεί να είναι ανασταλτικοί παράγοντες εφαρμογής του νόμου.

ΧΑΜΕΝΗ ΑΘΩΟΤΗΤΑ

Τώρα που σβήσανε τα λαμπιόνια των Χριστουγέννων τι άραγε μένει;

Στους παλαιούς καιρούς οι άνθρωποι κυρίως της υπαίθρου είχανε δημιουργήσει για το δωδεκάημερο των Χριστουγέννων μια σειρά από ήθη και έθιμα από την αναγκαιότητα να γκυκάνουν την σκληρότητα του καθημερινού βίου τους.

Σήμερα όλα αυτά λίγο πολύ έχουν σβήσει και την θέση τους την έχουν καταλάβει μόνο και μόνο εμπορεύσιμες επιθυμίες.

Άραγε πόσο πιο ωραία θα ήτανε αν μπορούσαμε να αποβάλλουμε αυτές τις επιθυμίες προκειμένου να κερδίσουμε κάτι από την αργέγονη αθωότητα και πνευματικότητα αυτών των ημερών.

ΗΛΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ

• Άρχισαν οι προετοιμασίες για τη μεγάλη γιορτή των Χριστουγέννων σε πόλεις και χωριά. Αρμαθιές από φωτάκια αναβοσβήνουν σε σπίτια και σε πάρκα με αποκορύφωμα τα τεράστια έλατα στις μεγαλόπολεις στολισμένα με χιλιάδες λαμπιόνια.

Φανταχτερές βιτρίνες, εκπομπές στα Μ.Μ.Ε. για βοήθεια σε αναξιοπαθούμενους, λόγια πολλά λόγια!

Περιμένουν της γης οι απόκληροι κάθε χρόνο να γίνει πράξη το μήνυμα που έφερε η γέννηση του λυτρωτή Χριστού με τη φωνή των Αγγέλων για Ειρήνη και δίκαιη κοινωνία στον πλανήτη μας, αλλά δυστυχώς κάθε χρόνο και η κατάσταση γίνεται χειρότερη. Αρχόρταγοι οι έχοντες και κατέχοντες ζουν σε χλιδή και ασωτία εκμεταλλευόμενοι τον ιδρώτα των μαζών με χίλιους τρόπους και τριτίπια.

Και οι φτωχοί περιμένουν δυο χιλιάδες χρόνια και ποιος ξέρει πόσο θα περιμένουν ακόμα να γίνει ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ η κοινωνία των ανθρώπων.

Μες στην απάνθρωπη και υποκριτική κοινωνία που ζούμε, εξανιστάται πολλές φορές ο απλός άνθρωπος με τις βλακώδεις δηλώσεις "μεγάλων" ανδρών που ακούγονται από τα τηλεοπτικά κανάλια. Πριν λίγες μέρες ακούσαμε και τούτο από τον αρχιτρομοκράτη του πλανήτη

μας Μπους. «Ότι ο Θεός των προέτρεψε να βομβαρδίσει το Ιράκ».

Θαυμάστε θράσος και βλασφημία. Είναι δυνατόν ο πανάγαθος Θεός να γίνεται ηθικός αυτουργός, βάζοντας έναν φονιά να σκοτώσει μικρούς και μεγάλους σαν νέος Ηρώδης στην πολύπαθη χώρα του Ιράκ, βρε, κάτι ανθρωπάκια που κυβερνούν τον κόσμο, φτου να μη βασκαθούν...

Σ.Τ.

ΕΙΛΗΣΕΙΣ

Την πρώτη του Νοέμβρη έγινε στη Σχολή Δημ. Αστυνομίας Κόνιτσας η τελετή της παράδοσης των πτυχίων στους απόφοιτους αστυνομικούς. Οι αποφοιτήσαντες προέρχονταν από διάφορες πόλεις (365 άτομα) και ήταν η δεύτερη σειρά που φιλοξενήθηκε στην πόλη μας. Η επόμενη σειρά, όπως δήλωσε και ο Γεν. Γραμματέας του Υπουργείου Εσωτερικών κ. Αθαν. Βζυργιάννης θα φοιτήσει την επόμενη χρονιά. Επιθυμία της Δημ. Αρχής και όλων των κατοίκων είναι να συνεχίσει η λειτουργία της Σχολής για το καλό του τόπου.

• Με ομιλίες στα Σχολεία της πόλης γιορτάστηκε η επέτειος του Πολυτεχνείου στις 17 Νοέμβρη.

• Στις 18/11 έπεσε το πρώτο χιονάκι στις κορφές του Σμόλικα και της Γκαμύλας, ενώ στα πεδινά έπε-

σε ποτιστική βροχή.

• Στις 18/11 πραγματοποιήθηκε στο Δημαρχείο Κόνιτσας ημερίδα με θέμα: «Δίκτυο απασχόλησης μαθησιακής Ηπείρου». Συμμετείχαν οι Δήμοι: Κόνιτσας, Μαστοροχωρίων, Καλπακίου, Κ. Ζαγορίου, Α. Καλαμά, Δελβινακίου, Α. Πωγωνίου και οι Κοινότητες Αειτομηλίσσας, Διστράτου και διάφοροι φορείς.

Η ημερίδα αποσκοπεί στην προσπάθεια για την προώθηση της απασχόλησης και της επιχειρηματικότητας στην περιοχή μας.

Μετά το καλωσόρισμα των συνέδρων από το Δήμαρχο κ. Χατζηφραιμίδη, έλαβαν το λόγο ο Γεν. Γραμματέας Περιφέρειας κ. Πανοζάχος και οι παριστάμενοι Υπηρεσιακοί παράγοντες κατατοπίζοντας το ακροατήριο για τις λεπτομέρειες του θέματος.

• Σεμινάριο από τις 18-20 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε στο Κέντρο Περ/κής Εκπ/σης Κόνιτσας με θέμα: «Περιβαλλοντική Εκπαίδευση - Βασικές αρχές και Μεθοδολογία».

ΕΙΣΗΓΗΤΕΣ

Αλέξανδρος Βλάσης, Μαθηματικός Γυμν. Καστελλάνων Κέρκυρας

Κώστας Γαβριλάκης, Περιβαλλοντολόγος, Υπ. Διδ. του Τμήματος Περιβάλλοντος του Παν/μίου Αιγαίου

Μαρία Καραβίδα, Νηπιαγωγός, 4ο Νηπιαγωγείο Κοζάνης

Απόστολος Μαρούλης, Αναπλ. Κα-

θηγητής, Τμήμα Χημείας του Α.Π.Θ.

Μαριάννα Παυλίδου, Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοκρίτειου Παν/μίου Θράκης.

Κων/να Χατζηπαντωνίου, Επικ. Καθηγήτρια Τμήμα Χημείας του Α.Π.Θ.

Κώστας Χρυσαιφίδης, Αναπλ. Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών, Τμήμα Εκπ/σης και Αγωγής στην Προσχολική ηλικία.

Η ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΚΠΕ

Τσούβαλη Κατερίνα, Υπεύθυνη Κ.Π.Ε. Κόνιτσας

Χατζηθανασίου Αγγέλα, Αναπλ. Υπεύθυνη ΚΠΕ Κόνιτσα

Πλιακοπάνος Κων/νος, Εκπ/κος ΚΠΕ Κόνιτσας

Σιράτος Μιχαήλ, Εκπ/κός ΚΠΕ Κόνιτσας

Νάσιου Μαριάννα, Εκπ/κός ΚΠΕ Κόνιτσας

Σούζου Αριστέα, Εκπ/κός του ΚΠΕ Κόνιτσας

Χριστογιάννης Χρίστος, Εκπ/κός του ΚΠΕ Κόνιτσας

• Με προσέλευση Αρχών και πολιτών γιορτάστηκε κι εφέτος στις 21/11 η ημέρα των ενόπλων δυνάμεων στη Μολυβδοσκεπάσι.

• Στις 22/11 χιόνισε στα βουνά, αλλά και στα πεδινά (5-10 εκ.). Η κακοκαιρία συνεχίστηκε με δυνατό αέρα και πολλές βροχές ως το τέλος του μήνα.

• Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η "γιορτή τσίπουρου" από την Ένωση Κονιτσιωτών Ιωαννίνων στην αί-

θουσα της Ένωσης Ασωπίου 12 με παραδοσιακά φαγητά, ποτά και δημοτική μουσική με το συγκρότημα Κ. Χαλκιά στις 26/11.

- Άγριος μας ήρθε ο φεινός Δεκέμβρης με πολλή βροχή, δυνατό αέρα και χιόνια στα βουνά και τα ορεινά χωριά της περιοχής μας.

Πολύ νερό κατέβασε ο Αώος και στη γέφυρα Μπουραζάνι η στάθμη ανέβηκε αρκετά.

- Από το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Κόνιτσας πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Δημαρχείου στις 18/12 Χριστουγεννιάτικη γιορτή με ψαλμούς, κάλαντα από τη χορωδία του Π.Κ. και μουσικά κομμάτια από τους μαθητές της μουσικής Σχολής καθώς και χορούς από τη Σχολή μπαλέτου.

- Τα κάλαντα έψαλλε η χορωδία του Π.Κ. και στο οικοτροφείο "ΝΟΣΤΟΣ".

- Από την παραμονή Χριστουγέννων άρχισε η προσέλευση επισκεπτών στην Κόνιτσα και στην περιοχή. Φέτος είχαμε λιγότερους επισκέπτες από πέρυσι. Φαίνεται ότι πολύς κόσμος επηρεάστηκε από τα κατώματα του καιρού (κρύο, βροχές).

- Ο Πολιτιστ. Σύλλογος "ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΤΟΜΙΟΥ" διοργάνωσε το βράδυ των Χριστουγέννων "Ρεβεγιόν" στο κιάστημα "ΜΥΛΟΣ" (κ. Κόνιτσα), διασκεδάζοντας με την ορχήστρα "Λιθαρίτσια".

- Το Π.Κ.Δ.Κ. διοργάνωσε στις 29/12 γιορτή για τα μικρά παιδιά

στο Δημαρχείο με κλόουν, μοίρασμα δώρων κλπ.

- Μειωμένη ήταν η κίνηση τις παραμονές της Πρωτοχρονιάς στην Κόνιτσα, σε σύγκριση με τα Χριστούγεννα.

- Με βεγγαλικά και πυροβολισμούς υποδέχτηκαν οι Κονιτσιώτες τον ερχομό του νέου χρόνου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις:

Στις 26/4/05 ο Παναγιώτης Κοτσιάφτης και η Ελένη Τσέφου απόχτησαν στα Γιάννινα κοριτσάκι.

- Στις 5/10 ο Γιάννης Ζώτος, γιός του Σωκράτη από τη Δροσοπηγή και η Κατερίνα Μιχαλάκη απόχτησαν στο Κορωπί δίδυμα αγοράκια.

- Στις 11/10 απόχτησαν στα Γιάννινα αγοράκι ο Θανάσης και η Ολυμπία Ματσή.

- Στις 29/11 ο Χρήστος Γουρνοπάνος και η Δήμητρα Μήτσικα απόχτησαν στα Γιάννινα κοριτσάκι.

- Στην Κόνιτσα ο Χρήστος και η Αθηνά Κίτσιου απόχτησαν στις 4/10 αγοράκι.

- Στις 13/12 απόχτησαν στην Κόνιτσα αγοράκι ο Γιάννης Γάκης και η Γεωργία Ζδράβου.

- Στις 14/12 απόχτησαν στα Γιάννινα αγοράκι ο Αποστόλης και η Μαρία Τζήμου.

Βαπτίσεις:

Στους Πάδες βαπτίστηκε η Βασιλική-Μαρία του Χαράλαμπου Πά-ντου στις 29/10.

• Στην Κόνιτσα ο Χρήστος Γαϊτανίδης και η Ελένη Νίνου βάφτισαν στις 12/11 το αγοράκι τους. Όνομα: Φίλιππος.

Γάμοι:

Στις 26/12 έγιναν στην Κέρκυρα οι γάμοι του Ηλία Π. Καρρά και της Αμαλίας Τουρέζα.

• Στις 2 Οκτωβρίου του 2005 στον ιερό Ναό του Αγ. Τρύφωνα Παλλήνης, ανάμεσα σε στενούς συγγενείς και καλούς φίλους, ένωσαν τη ζωή τους με τα ιερά δεσμά του γάμου ο κ. Βαγγέλης Κυριακός, καθηγητής κοινωνιολογίας και η Γεωργία (Γιούλα) Πολίτη, καθηγήτρια φιλόλογος, κόρη του καθηγητή Αγαθάγγελου Πολίτη.

Στα αγαπημένα μας ξαδέλφια Γιούλα και Βαγγέλη ευχόμαστε μια ζωή γεμάτη ευτυχία και στους θείους μας Άγγελο και Φωτεινή Πολίτη ευχόμαστε ολόψυχα να τους ζήσουν.

Ράνια Αθανασιάδη - Σταμπολτά

Σωτήρης Σταμπολτάς

Θάνατοι:

Απεβίωσαν:

Στην Αθήνα η Μαριάνθη Παπανικολάου ετών 81 από το Κεράσοβο στις 12/10 στο Μοναστήρι Κόνιτσας.

• Στις 3/11 ο Θωμάς Ζιώγας ετών 87 στο Μοναστήρι Κόνιτσας.

• Στις 3/11 η Αθανασία Μάρκου ετών 60 στο Μάζι.

• Στις 9/11 ο Γεώργιος Μπέτζος ετών 91 στο Κεράσοβο.

• Στις 17/11 ο Ιωάννης Καρακώστας ετών 76 στο Πύργο.

• Στις 28/11 ο Βασίλειος Τσινασλάν ετών 91 στην Κόνιτσα.

• Στις 29/11 η Αριστέα Κοταδήμου ετών 84 στο Κεράσοβο.

• Την 1/12 η Κωνσταντινή Ρούβα ετών 82 στην Κλειδωνιά.

• Στις 7/11 η Πολυξένη Σπανού ετών 94 στην Πηγή.

• Στις 8/12 ο Αρίστιππος Τζιμινάδης ετών 88 στο Γανναδιό.

• Στις 10/12 ο Σωτήριος Παναγιωτίδης ετών 77 στον Αμάραντο.

• Στις 22/12 η Ελένη Τσιρώνη ετών 84 στο Ελεύθερο.

• Στις 22/12 η Ελένη Αηδοнопούλου ετών 88 στην Κόνιτσα.

• Στις 23/12 η Ουρανία Ντελλή ετών 86 στην Κόνιτσα.

• Στις 25/12 ο Μιχαήλ Σουβλέρης ετών 83 στην Καλόβρυση.

• Στις 25/12 πέθανε στη Θεσ/νίκη ο Γεώργιος Ταπεινόπουλος από το Παλαιοσέλι σε ηλικία 92 ετών. Ο μακαρίτης Γ.Τ. ήταν ένθερμος αναγνώστης του περιοδικού μας ως το τέλος της ζωής του.

Στη μνήμη του ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

Έφυγες από κοντά μας το ξημέρωμα της 6ης Νοεμβρίου 2005 μετά από άνιση μάχη που έδωσες με γενναιότητα και αξιοπρέπεια πολλούς μήνες.

Σε κηδέψαμε στο νεκροταφείο της Καισαριανής την επομένη. Εκεί ήρθαν άνθρωποι πολλοί από την Οξυά, από τα άλλα χωριά της Κόνιτσας, από την Αθήνα, από παντού. Ήταν τόσα πολλά τα στεφάνια και τόσοι πολλοί αυτοί που σε συνόδεψαν στην τελευταία σου κατοικία που οι περαστικοί αναρωτιούνταν αν ήταν κάποιος σημαντικός πολιτικός ή κάποιος μεγάλος καλλιτέχνης. Όσοι σε ήξεραν πραγματικά είχαν έτοιμη την απάντηση: Ήσουν ένας πολύ σπουδαίος άνθρωπος που είχες το χάρισμα να είσαι γενναίος και σκληρός όταν πολεμούσες τους Γερμανούς στα βουνά της Ηπείρου και της Μακεδονίας στην κατοχή και ταυτόχρονα απέραντα τρυφερός και αξιαγάπητος σε όλες τις σχέσεις σου με τους ανθρώπους. Είχα την τύχη να σε γνωρίσω πριν από 25 χρόνια και στη συνέχεια τη χαρά να γίνω μέλος

της οικογένειάς σου, αφού μας ένωσε η αγάπη για τον ίδιο άνθρωπο: Την κόρη σου και γυναίκα μου την Κατερίνα. Άκουγα με συγκίνηση το πικρό σου παράπονο γιατί ποτέ δεν γνώρισες την πραγματική σου μητέρα και σε θαύμαζα γιατί κατόρθωσες τα χρόνια εκείνα όχι μόνο να τελειώσεις το Πολυτεχνείο, αλλά και να κάνεις και μεταπτυχιακές σπουδές στην Αμερική.

Δεν παραξενεύτηκα όταν μου είπες ότι τον Δεκέμβριο του 1942 βγήκες αντάρτης στα βουνά της δυτικής Μακεδονίας. Το αίμα του παππού σου Αποστόλη που με το ψευδώνυμο Καπετάν Σγκουλούμης αγωνίστηκε στα απαλευθρωτικά κινήματα της Ηπείρου επί τουρκοκρατίας και σκοτώθηκε έξω από την Οξυά στη βρύση που πήρε το όνομά του, σε καλούσε. Πέρα από αυτό, το παράδειγμα του αδελφού σου Αποστόλη που είχε καταταγεί στις πρώτες ομάδες των ανταρτών του Ολύμπου σου έδειχνε τον ίδιο δρόμο.

Η ανδρεία σου στη μάχη ως την απελευθέρωση και η καρτερία σου τα δύσκολα χρόνια που ακολούθησαν με την οικογένειά σου ματωμένη και διασκορπισμένη εντός και εκτός Ελλάδος σκιαγραφείται ανάγλυφα στο

βιβλίο που έγραψες και το οποίο με υπεφνηφάνεια χάριζες στους φίλους σου τον τελευταίο χρόνο. Αυτό το βιβλίο είναι για μας η πολυτιμότερη κληρονομιά.

Με την εργατικότητα σου και με την αμέριστη συμπαράσταση της αγαπημένης σου Ασπασίας έφτιαξες την δική σου θαυμάσια οικογένεια. Καμάρωνες δικαιολογημένα για τον Γρηγόρη και την Κατερίνα σου. Γιατί ό,τι τους πρόσφερες δεν πήγε χαμένο.

Σε θαύμαζα όταν από άλλους μάθαινα για το πόσο συμπονούσες και βοηθούσες τους συγγενείς και τους χωριανούς σου που είχαν ανάγκη. Αυτό όμως που με εντυπωσίαζε περισσότερο ήταν ότι και τα μικρά προβλήματα της καθημερινότητας τα αντιμετώπιζες με ανωτερότητα που σπανίζει. Ήσουν ευγενικός ακόμη και με αυτούς που σε πίκραιναν.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ ότι για ολόκληρους μήνες στο κρεβάτι του νοσοκομείου ευχαριστούσες τους γιατρούς που επί ώρες προσπαθούσαν να βάλουν τον ορό στις κατεστραμμένες φλέβες σου.

Πατέρα, φίλε και καπετάνιε μου, καλό σου ταξίδι. Όλοι εμείς, η γυναίκα σου, τα παιδιά σου, τα αγαπημένα σου εγγόνια Νικολέτα και Επαμεινώνδας, οι συγγενείς και οι φίλοι σου είμαστε πολύ περήφανοι για σένα και σ' ευχαριστούμε για ό,τι μας χάρισες εν ζωή και για ό,τι μας αφήνεις φεύγοντας από αυτόν τον κόσμο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Σ.Σ.

Στη μνήμη του εκλιπόντος, η οικογένειά του προσφέρει στο περιοδικό μας το ποσό των 100 €.

ΠΕΤΡΟΣ ΑΠ. ΠΑΠΑΝΩΤΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ

Ομήρου 6, 2ος οροφος
ΑΘΗΝΑΙ Τ.Κ. 105 64

Τηλ.: 210 3242626 - 3225903
fax: 210 3244988
κιν.: 6944 676109

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

στον ΑΗ- ΓΙΩΡΓΗ ΠΗΓΗΣ του ΠΑΝΤΕΛΗ Α. ΚΙΤΣΙΟΥ

Στις 12 Φλεβάρη 2003 έφυγε από κοντά μας ο ΠΑΝΤΕΛΗΣ, ο δικό μας Παντελής.

Εκεί στο κοιμητήριο της Καλλιθέας Αττικής αναπαύεται η σορός του, αλλά εδώ στο όμορφο Πεκλάρι φτερουγίζει η ψυχή του, εδώ που γεννήθηκε, μεγάλωσε και ανδρώθηκε.

Εδώ την Κυριακή 30 του Οκτώβρη 2005, στην εκκλησία του Πολιούχου Προστάτη μας Αη-Γιώργη, οι γονείς του, η γυναίκα του, τα παιδιά του - οι δικοί του άνθρωποι, τελέσαμε μνημόσυνο στην αιώνια μνήμη του.

Πάνδημο το εκκλησίασμα, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου της Ιεράς Μητρόπολης Κόνιτσας Ανδρέα, πλαισιωμένου από το ιερατείο της Ιεράς Μητρόπολης και του ιερέα του χωριού μας πατέρα Ευάγγελου.

Μεγάλη η τιμή - η οικογένεια ευχαριστεί θερμά τον Σεβασμιώτατο και την ακολουθία του και όλους τους συμμετασχόντας στην Ιερά τελετή της μνήμης του Παντελή μας.

Γιατί όσο τρομερό και απίστευτο αν είναι το γεγονός του χαμού του

και τόσο μεγάλη η λύπη όλων μας την καταθλιπτική συγκίνησή μας την απαλύνει η συμμετοχή και η συμπάραση συγγενών και φίλων.

Ο Παντελής θα ζει παντοτινά στη μνήμη και την καρδιά όλων μας. Ποτέ δεν θα μπορέσει να την φτιάσει ο δεύτερος θάνατος που λέγεται λησμονιά - ΚΑΙ δανειζόμαστε εδώ τους στίχους του Κ. Ουράνη...

*«δεν πεθαίνεις, όσο τα χρόνια
και αν περνούν
τότε πεθαίνουν οι νεκροί, όταν
τους λησμονάμε».*

Στην κηδεία σου Παντελή, εκεί στο Κοιμητήριο της Καλλιθέας, μπροστά στο φέρετρό σου, υποσχε-

θήκαμε όλοι να φτιάξουμε μνημείο στο Πεκλάρι εις μνημόσυνο αιώνιο στη μνήμη σου, ΓΙΑΤΙ είναι διαπιστωμένο, ότι λίγοι άνθρωποι απολαμβάνουν μετά το θάνατό τους, ορισμένων προνομίων και δικό σου προνόμιο Παντελή, είναι ότι έφυγες από τον πρόσκαιρο αυτό κόσμο, χωρίς να πεθάνεις. Εκεί λοιπόν στο προαύλιο της εκκλησίας του Ιαματικού Παντελεήμονα, στη σκιά του αιωνόβιου πλάτανου, στήθηκε περίτεχνο εικονοστάσι για να θυμίζει το πέρασμά σου από το μάταιο αυτό κόσμο. Εκεί που κάθε χρόνο τελείται ο μεγάλος Αγιασμός στη μνήμη του Αγίου (27 Ιουλίου), ο χώρος αναμορφώθηκε και το παλαιό αγιαστήριο του Αγίου μετατράπηκε σε καλαίσθητο εικονοστάσι, μνήμης και αγιασμού. Η εικόνα του Ιαματικού Παντελεήμονα δεσπόζει στο εικονοστάσι και μαρμάρινη πλάκα μαρτυ-

ρεί, ότι οι δικοί σου άνθρωποι δεν σε ξεχνούν. Εκεί Παντελή η ψυχή σου θα φτερουγίζει παρέα με το θρόισμα των φύλλων του αιώνιου πλάτανου.

Η πάνδημη συμμετοχή και η συγκίνηση και στο Αρχιερατικό μνημόσυνο του Παντελή αποδεικνύει περίτρανα, ότι ο Παντελής εγκατέλειψε μνήμη καλού και αγαθού παιδιού, και η ολόψυχη αυτή συμμετοχή αφαιρεί λίγο από το μέγεθος του πόνου και της θλίψης μας. ΠΑΝΤΕΛΗ, κοιμήσου τον ύπνο του δικαίου, εμείς οι ζώντες, οι περιλυπόμενοι, θα σε έχουμε πάντα στην καρδιά μας και πάντα θα περισσεύει ένα δάκρυ στη δική σου μνήμη.

Αιώνια η μνήμη σου Παντελή.

Οι δικοί σου άνθρωποι

Σημ. Οι γονείς του εκλιπόντος, στη μνήμη του Παντελή προσφέρουν στο περιοδικό μας 30 ευρώ.

■ @ccountant

Λάμπας Μάκης
Λογιστικά - Φοροτεχνικά

Αριστοτέλους 38 • 501 00 ΚΟΖΑΝΗ
Τηλ. 04610 49955 - Fax: 04610 49966 • Κιν. 0942411090
E-mail: lappmez@otenet.gr

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΑΠΕΙΝΟΠΟΥΛΟΣ 1911-2005

Στις 25 Δεκεμβρίου και σε ηλικία 94 ετών απεβίωσε στην Θεσσαλονίκη ο Γεώργιος Ταπεινόπουλος με τόπο καταγωγής το Παλαιοσέλλι.

Ο εκλιπών με τον οποίο μας συνέδεε και σχετική συγγένεια, ήταν άνθρωπος με έντονη προσωπικότητα.

Διετέλεσε επί σειρά ετών διευθυντικό στέλεχος της Ιονικής Λαϊκής Τράπεζας. Το έτος 1968 πρωτοετής στη Νομική Θεσσαλονίκης γνώρισα τον θείο

Ταπεινόπουλο, έτσι τον αποκαλούσα έκτοτε, Διευθυντή στο υποκατάστημα της Ιονικής της πλατείας Βαρδαρίου.

Βαθειά στη μνήμη μου έχουν χαραχθεί τα στοιχεία που συνέθεταν την προσωπικότητα του, όπως πραότητα, αγαθότητα, μειλιχσιότητα, καθαρή σκέψη, ορθοφροσύνη.

Έντονη ήταν η αγάπη του για το Παλαιοσέλλι το οποίο επισκέπτονταν τακτικά κάθε καλοκαίρι, μας έλειψε τα λίγα τελευταία χρόνια

Φιλοσοφημένος άνθρωπος υπέμεινε με στωϊκότητα το πρόωρο θάνατο το υιού του Σωτήρη, τελευταία δε και την απώλεια της αγαπημένης

του συζύγου Τιμόκλειας, την οποία χαρακτήριζε σπάνια ευγένεια ψυχής.

Όλοι εμείς που ζήσαμε κοντά του θα αναπολούμε και θα αποζητούμε την γλυκύτητα και την αρχοντιά της συμπεριφοράς του.

Αγαπητέ Γιώργο Ταπεινόπουλε, μας άφησες ιερή παρακαταθήκη να είμαστε πραείς, συγκαταβατικοί με τους συνανθρώπους μας, υπομονετικοί στις αντιξοότητες της ζωής, τώρα αναπαύου εν ειρήνη.

ΗΛΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ

ΜΝΗΜΕΣ:

Στη μνήμη του Ιωάννη Παπαδημούλη που απεβίωσε πρόσφατα στην Αθήνα, η σύζυγος Σούζη και τα παιδιά του Ειρήνη και Δημήτριος Γαλανός προσφέρουν στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" 60 €

Στο Γηροκομείο Κόνιτσας προσφέρουν:

3.000 ευρώ η σύζυγος, 1.000 € τα παιδιά του. 1.000 η Ελένη Ρηγανάκου 100 η Εύη Νίνια, 100 η Λένα Νίνια, 100 ο Αλέκος Θεοδωρόπουλος, 350 η Maril Bassole και 200 οι φίλοι του από Γερμανία.

• Ο Δημήτριος Τρομπούκης, στη μνήμη του αδελφού του Βαγγέλη 62 ετών που απεβίωσε στη Γερμανία, προσφέρει στο περιοδικό μας 50 €

• Η Ουρανία Ευαγγελίδη στη μνήμη του Μηνά Κωνσταντινίδη και του Βαγγέλη Τρουμπούκη προσφέρει στο περιοδικό μας 15 €.

• Στις 7/12 έφυγε από κοντά μας η Πολυξένη Β. Σπανού σε ηλικία 94 χρονών. Έμενε στα Γιάννινα με το μικρότερο γιό της το Γιάννη.

Αξιέπαινος ο γιός της που τη φρόνιζε ως την τελευταία της πνοή.

Στις 8/12 συγγενείς και χωριανοί τη συνοδέψαμε για το τελευταίο ταξίδι στο κοιμητήριο του Αη Νικόλα.

Στη μνήμη της προσφέρω στο αγαπητό μας περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" 20 €

ΒΑΓΓ. ΒΟΥΡΔΟΥΚΑΣ

Δεκαοκτώ χρόνια πέρασαν από τον Οκτώβρη του 1987 (8/10), μέρα που έφυγε από τη ζωή ο **Λάκης Ευαγγέλου**. Ποιος δε θυμάται εκείνο το χαμογελαστό και καλοπροαίρετο

παλικάρι των 26 ετών που πάντα πρόθυμο εξυπηρετούσε τους γιωταχήδες, τους

φορτηγατζήδες και οποιονδήποτε περνούσε από το πρατήριο βενζίνης στην Κλειδωνιά.

Ο Λάκης ήταν η προσωποποίηση της ευγένειας, της καλοσύνης και της Ανθρωπιάς.

Κάθε φορά που περνάμε από το πρατήριο είναι αδύνατο να μη φέρουμε στη μνήμη μας το αδικοχαμένο παλικάρι.

Τέτοιοι άνθρωποι ποτέ δε λησμονιούνται!

Σ.Σ.: Στη μνήμη του η οικογένειά του προσφέρει στο περιοδικό μας 50 €.

ΕΠΑΝΕΚΔΟΘΗΚΑΝ

Χαρ. Ρεμπέλη

«ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ»

(Λαογραφικά-Γλωσσικά-Τοπωνυμικά)

Για την προμήθεια απευθυνθείτε:

- 1) Νικ. Ρεμπέλης, Κόνιτσα,
Τηλ. 26550-23071
- 2) Βιβλ/θεία: Πλουμής- Θ. Ζώτος-
Δ. Γκάσιος, Κόνιτσα
- 3) Περιοδ. "ΚΟΝΙΤΣΑ".

Τιμή 20 €

**Μην ξεχνάτε
τη συνδρομή σας.
Είναι το στήριγμα
του περιοδικού μας**

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Σίμος Νικ. U.S.A.	Δολ.	Μπόγγδος Κων. Αίγιο	30
Δάλλας Παναγ. U.S.A.	100	Γκράσος Γεωργ. Βόλος	22
	40	Ράππος Νικ. Καματερό	15
	€	Τσιομπάνος Ευ. Λάρισα	20
Παναγιώτου Δημ. Καναδάς	30	Σπανού Μαρία Καλαμάτα	10
Ζηκόπουλος Αχιλλέας U.S.A.	119	Λάμπρου Μιχ. Δράμα	20
Κατσιμπαρης Ιωαν. Γερμανία	30	Κίτσιος Θωμάς Θήβα	20
Μποζώνας Νικ. Αθήνα	10	Πριμικήρης Στ. Δράμα	8
Βλάχος Βαγγ. Αθήνα	15	Σδούκος Βασ. Λάρισα	10
Κιτσάτης Βαγγ. Αθήνα	20	Κολοκυθάς Απ. Αρκαδία	10
Σιούτη Ελευθερία Αθήνα	10	Τσιλίφης Ιωάννης Αίγιο	20
Σπανός Σαράντης Αθήνα	16	Χουλιάρης Σόλων Καλαμάτα	40
Δούκας Ηλίας Αθήνα	10	Σκορδός Φωτ. Καβάλα	80
Οικονόμου Αριστέα Αθήνα	16	Περλέρου Φωτεινή Λάρισα	7
Τέφος Νικ. Αθήνα	8	Πορφυριάδης Νικ. Άρτα	10
Μπαλτογιάννη Ευγενία Αθήνα	15	Ζιακόπουλος Αποστ. Κόνιτσα	10
Βλιώρας Χρήστος Αθήνα	8	Χαλούλος Πέτρος Κόνιτσα	50
Σταμπολτάς Σωτ. Αθήνα	10	Κυρτσόγλου Ηλίας Κόνιτσα	10\
Μανουσιουδάκη Ειρήνη Αθήνα	10	Γάκης Κώστα Κόνιτσα	10
Μανουσιουδάκης Ιωσήφ Αθήνα	10	Πολύζου Παρασκευή Κόνιτσα	10
Κούσιος Δημ. Αθήνα	50	Εξάρχου Σοφία Κόνιτσα	15
Σιακφά Λευκοθέα Αθήνα	16	Ζδράβος Δημ. Κόνιτσα	10
Ζιακόπουλος Νικ. Αθήνα	20	Κακαράντζας Χρ. Κόνιτσα	22
Κόντος Αποστ. Αθήνα	24	Ντάφλης Γιάννης Κόνιτσα	30
Πριμικήρη Δανάη Αθήνα	30	Ρούση Φανή Κόνιτσα	10
Διαμιανάκου Βούλα Αθήνα	15	Γαϊτανίδης Στ. Κόνιτσα	10
Μαυροδοντίδου Μαίρη Αθήνα	48	Χατζηγεφραιμίδης Αν. Κόνιτσα	10
Δότη Αικατερίνη Αθήνα	50	Πασχάλη Αλεξάνδρα Κόνιτσα	8
Ματσήs Αθαν. Αθήνα	30	Μάλιακας Παύλος Κόνιτσα	10
Αγγέλη Διαμάντω Κορυδαλλός	20	Ράγγας Φώτης Κόνιτσα	10
Σιουτόπουλος Γεωργ. Γιάννινα	8	Κίτσιος Ν. Κων. Κόνιτσα	25
Κατσιμπαρης Δημ. Γιάννινα	8	Καπάιος Ιωάν. Κόνιτσα	15
Παπαφωτίκα Βάσω Γιάννινα	10	Ρούση Αριστέα Κόνιτσα	10
Λαζαρίδη Ειρήνη Γιάννινα	10	Χούσος Αθαν. Κόνιτσα	10
Μπαλτογιάννη Φωτεινή Γιάννινα	15	Κολόκας Κοσμάς Καλόβρυση	8
Σπυρίδωνος Βασ. Γιάννινα	15	Ντίνη Μαγδαληνή Λαγκάδα	8
Ζαχαράκης Λάζαρος Γιάννινα	20	Μπλιθικιώτης Κων. Λαγκάδα	10
Ρούβαλη Μαρία Γιάννινα	10	Κόντος Ευαγγ. Πηγή	32
Αποστόλου Κώστας Γιάννινα	30	Παπαδημητρίου Γιάννης Ζέρμα	20
Βαλερά Ροδάνθη Γιάννινα	15	Γιαννούσης Γεωργ. Δίστρατο	8
Καφές Βασ. Γιάννινα	15	Παπαχαρίση Όλγα Νικάνορας	10
Καφές Χριστοδ. Γιάννινα	15	Κωστάκης Βασ. Πουρνιά	20
Τσούνη Χαρίκλεια Γιάννινα	10	Σπανός Αθαν. Δίστρατο	29
Νικόπουλος Βασ. Θεσ/νίκη	15	Ντασταμάνης Στ. Δίστρατο	15
Νικόπουλος Ευτ. Θεσ/νίκη	15	Κεφάλας Δημ. Πηγή	8
Γώγου Λαμπρινή Θεσ/νίκη	20	Σύλλογος Παλαιοσελλίου	10
Χριστουδουλίδη Φρόσω Θεσ/νίκη	15	Τσελίφης Βασ. Νικάνορας	10
Χριστουδουλίδη Όλγα Θεσ/νίκη	15	Ματσήs Γεωργ. Ελεύθερο	20
Βυρτσώνη Μέλπω Θεσ/νίκη	15	Εξάρχου Γεωργ. Εξοχή	10
Δήσιος Παναγ. Μέγαρα	20		

ΤΟΜΟΣ 15ος

(Τεύχη 120-125/2005)

ΑΝΔΡΕΟΥ Η:

Πολιτισμός και βαρβαρότητα, σελ. 219, σκόλια, 458

ΒΕΛΛΑΣ ΓΕΩΡΓ.

Ταξιδεύοντας στα Μαστοροχώρια, 43

ΒΕΝΕΡΗ ΗΡΑ

Βιβλιοπαρουσία, 211

ΒΟΥΡΔΟΥΚΑΣ ΕΥ.

Απόκριες στο Πεκλάρι, 125

ΓΚΟΥΤΟΣ ΧΑΡ.

Η επαρχία μας το 1913, 19-105-183-252

Η γέφυρα και τα λουτρά, 337 - Το παζαρόπουλο κατά τα έτη 1893 και 1894-403

ΔΑΜΙΑΝΑΚΟΥ ΒΟΥΛΑ

Βιβλιοπαρουσία, 363

ΔΑΦΝΗΣ ΙΩΑΝ.

Εγκαίνια πλατείας, 280 - Εορταστικές εκδηλώσεις, 281 ο θρύλος της VIII Μεραρχίας, 340 - Εορτή της Θεοτόκου, 359

ΔΕΔΟΣ ΖΗΚΟΣ

Πόλεμος του 1940, 331.

ΔΗΜΑΡΑΤΟΥ ΚΑΤ.

Δραστηριότητες Συλλόγου Βούρμπανης, 51

ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΗΣ ΝΙΚ.

Εντυπώσεις ενός ξενιτεμένου, 427

ΖΙΩΓΑΣ ΑΝΤ.

Το ακριτικό Μαστοροχώρι, 287

ΖΥΓΟΥΡΗ ΜΑΡΙΝΑ

Εθελοντισμός και ακριτικές περιοχές, 63 - Ομιλία στη γιορτή της Φούρκας, 268

ΗΠΕΙΡ. ΕΣΤΙΑ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Δελτίο τύπου, 178 - 441

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΑΛΚ.

Το Δίστρατο (ποίημα), 50

ΚΑΤΗΣ ΝΙΚ.

Αξέχαστη εκδρομή, 140

Κ.Ε.Π.Ε. ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Δελτίο τύπου 207-268

ΚΙΤΣΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗ

Παράδοξα δώρα από αμύθητα χέρια, 39 - (ποίημα) 49 - τσάι (ποίημα), 108 - Ο Αγιασμός, 203 - Φυσικές ιστορίες, 263 - Αληθινές ιστορίες, 347 - Αρκαδία, 435

ΛΑΖΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Π.

Προβληματικό σήμερα, 94

ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Ι.

Το μυστικό που σκοτώνει, 11-89 - Πράσι και αγαθοί μες στη θύελλα, 169 - Για το γεφύρι της Άρτας, 245 - Ζωντάνεμα της περιοχής Κόνιτσας, 313 - Αγρότες στον κάμπο, 393 - Ο Γιωργάκας, 413

ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΑΣΧ.

Τ.Τ.Τ. Δ/ση Ηπείρου, 61

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΣΤ.

Ο Μητροπολίτης μας στην Οξυά, 291

ΜΙΧΩΤΑΣ ΚΩΝ.

Η μοίρα της Ηπείρου, 137

ΜΠΙΛΗΣ ΚΩΝ.

Η Μολυβδοσκεπάστη, 129

ΜΠΟΓΔΟΣ ΔΗΜ.

Το βουνό Τραπεζίτσα - Ροΐδοβούνι, 407

ΝΙΚΟΥ ΒΑΣ.

Οι ίδιοι τότε και τώρα, 273

ΝΟΥΤΣΗΣ ΣΤ.

Βασιλόπιτα Ασημοχωριτών, 53 - Εκδηλώσεις στο Ασημοχώρι 355 - Επίσκεψη στην Οξυά, 361

ΞΕΙΝΟΣ ΣΠ.

Η ζωή του χωριού, 120 - Στην εορτή

- του Πρ. Ηλία, 286 ταξίδι στην Αλβανία, 447
- ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΣΩΚ.**
Τα παιδιά με ειδικές ανάγκες, 29 - Κουκουβάγιες να λαλήσουν, 182 - Βιβλιοπαρουσία, 213 - Πασχαλομάνσις, 279
- ΟΡΕΙΒ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ**
Έγκλημα και τιμωρία, 188.
- ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Ι.**
Του Αγ. Γεωργίου στην Κόνιτσα, 27 - Κόνιτσα - Παλαιοσέλλι, 343 - Ο Κάπος, 425
- ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ ΑΡΕΤΗ**
Ένα γράμμα, 208
- ΠΙΣΠΑΣ ΗΛΙΑΣ**
Αναμνήσεις από τον πόλεμο του 1940, 327
- ΠΟΛΙΤΗΣ ΑΓΑΘ.**
Η διαχρονική συμπεριφορά του ανθρώπου προς το σκύλο, 255
- ΠΡΟΚΟΣ ΒΑΣ.**
Αιχμάλωτος πολέμου, 35- 145
- ΡΑΓΓΑΣ ΣΩΚ.**
Στης ζωής το σταυροδρόμι, 33 - Στοχασμοί χωρίς τίτλο, 117 - Ποίημα, 277
- ΡΕΜΠΕΛΗΣ ΝΙΚ.**
Επ' ευκαιρία απελευθέρωσης των Ιωαννίνων, 4 - Αποκριάτικα, 5 - Χαίρε βάθος αμέτρητο, 70 - Ο Χριστός ξανασταυρώνεται, 82 - Έθιμα Λαζάρου, 85 - Το ξεπροβόδημα στα χωριά μας, 165 - Μπάχαλο στους Αγ. Τόπους, 179 - Ταμάμ δουλειά, 239 - Πώς γίνεται ο γάμος στο χωριό μου, 319 - Ένα φιλανθρωπικό ίδρυμα στην Κόνιτσα, 351 - Οι τελευταίες στιγμές του Σωκράτη...399
- ΡΕΜΠΕΛΗΣ Χ.**
Η Μονή της Ζέρμας, 25 - Σε κλαίν' τα Προξενεία, 406
- ΡΙΣΤΑΝΗΣ ΑΠ.**
Η μεγάλη πέτρα, 31 - Εκδηλώσεις μνήμης, 283
- ΣΔΟΥΚΟΣ ΔΗΜ.**
Εκδρομή στη Ν. Πίνδο, 18
- ΣΙΝΑΝΗΣ ΑΓΓ.**
Τα Μαστοροχώρια του Γράμμου, 99 - 113
- ΤΖΟΚΑΣ Λ.**
Βιβλιοπαρουσία, 211
- ΤΖΟΥΜΕΡΚΑΣ ΝΙΚ.**
Ο Κλέφτης (ποίημα), 177
- ΤΟΥΦΙΔΗΣ ΣΩΤ.**
Τιμή στη μάνα μας την Ηρώίδα, 1 - Ορειβ. συνάντηση, 10 - Ποίημα, 49 - Νεκρολογία, 77 - Τα Κονιτσιώτικα, 109- Στην Πρεμετή, 161 - Ανάβαση στον Κλέφτη, 175 - Πρόσκαιρες αναλαμπές, 233 - Μπράβο στους Μακεδόνες, 244 - Πρέπει να βρέξεις κ... 271 - Το πάθημα του καταδότη, 349, Σχόλια, 458
- ΤΣΙΑΓΚΗΣ ΙΚ.**
Κοπή βασιλόπιτας της Ένωσης Κονιτσιωτών, 59 - Ο Σιούλας (βιβλιοπαρουσία), 115
- ΤΣΙΠΗΣ ΑΠ.**
Από τις εκδηλώσεις της Μολυβδοσκεπάστη, 284
- ΤΣΙΟΥΠΗ ΜΑΡΙΑ**
Επιβιώσεις λιθολατρείας, 113
- ΦΑΣΟΥΛΗ ΚΩΝ/ΝΑ**
Παραδοσιακός γάμος στο Κεφαλοχώρι, 258
- ΦΑΣΟΥΛΗΣ ΝΙΚ.**
Στην Ελληνοϊταλική φιλία, 334
- ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ Κ.**
Το κελάρυσμα των Μαστοροχωρίων, 217
- ΧΑΤΖΗΦΡΑΙΜΙΔΗΣ Α.**
Πολιτισ. Σύλλογος "ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΤΟΜΙΟΥ" 196
- ΧΟΥΨΙΑ ΟΛΓΑ**
Τηλεοπτική προβολή, 133 - Εκδήλωση τσίπουρου, 438

ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ - ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΔΥΤ. ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
ΕΠΙΣΤ. ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΣ ΤΟΥ "ΥΓΕΙΑ"

ΙΑΤΡΕΙΟ: ΘΕΜΙΔΟΣ 4 - 151 24 ΜΑΡΟΥΣΙ
ΟΙΚΙΑ ΦΛΟΙΑΣ 23 - 151 25 ΜΑΡΟΥΣΙ
ΔΕΧ. ΔΕΥΤ. - ΤΕΤ. - ΠΕΜΤ. 6-8 Μ.Μ.
ΜΕ ΡΑΝΤΕΒΟΥ

ΤΗΛ. ΙΑΤΡ. 61 22 823
ΤΗΛ. "ΥΓΕΙΑ" 68 27 940
ΤΗΛ. ΑΝΑΓΚΗΣ 36 47 021
ΟΙΚΙΑ - FAX 61 22 908
ΤΗΛ. ΚΙΝ. 091 392 273

ΛΟΠΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΚΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

Πτυχ. Πανεπ. Αθηνών

ΤΗΛ. 210-2759721 - 210-2691119
& 6974-491605 ΑΘΗΝΑ

ΜΕΡΟΠΗ ΕΛ. ΣΟΥΡΛΑ
Συμβολαιογράφος

(αρχείο Ι. Γ. Παπαϊωάννου)

Κεντρική πλατεία 26, 44100 Κόνιτσα
Τηλ./fax: 26550 29377
e-mail: sourslams@otenet.gr

ΗΛΙΑΣ Β. ΚΟΥΚΕΣΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Α.Π.Θ.

Σ. ΜΑΝΑΡΗ 2
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Τ.Κ. 453 33

ΤΗΛ. : 26510 77585
ΚΙΝ. : 6932430093
e-mail: ikoyk@otenet.gr

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΜΙΝΤΕΡΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ

ST. MARIEN HOSPITAL - ΒΟΡΚΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΙΑΤΡΕΙΟ. ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 421 Α
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
ΤΗΛ. 63 90 0-19
ΚΙΝ. 094 5118 02

ΠΡΩΪ
"ΥΓΕΙΑ" ΤΗΛ. 68 27 940
ΟΙΚΙΑ : ΤΗΛ. 66 45 647

ΚΟΝΙΤΣΑ
ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ :
ΔΟΜΙΚΩΝ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ

ΜΠΟΥΛΚΙΖΗΣ - ΦΟΡΤΙΩΣ ΤΕΛΕΣ
ΚΟΜΠΡΕΣΣΕΡ - ΓΡΑΔΑΡ - ΟΞΥΣΤΡΟΤΗΡΕΣ
ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΛΑΤΟΜΕΙΑΣ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ - ΣΥΝ. ΣΕΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΣΩΤ. ΛΑΠΙΟΣ & Β. ΧΑΙΖΗΜΕΛΙΟΥ
ΑΝΤΙΓΩΝΗΣ 10 ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΕΛΑΤΩΝΟΣ
ΤΗΛ 5138315

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Αισθητική & Επανορθωτική Οδοντιατρική
Εμφυτεύματα

Μιλτιάδου 1 & Αγ. Δημητρίου, πλατεία Κηφισιάς
τηλ: 210 8080010 - 0944 812910
e-mail: ktheodorou@mail.gr

ΡΕΝΤΖΟΣ Π. ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται 9.30 - 7.30 μ.μ.

ΚΟΡΑΗ 8 (1ος όροφος) ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΗΛ. : 26510 39618 - 39817 ΚΙΝΗΤΟ 6974959732